

- Hvem var Swedenborg?
- Martinus-koden
- Hvad er tro?

Nummer 2

Juni 2004

Tidsskrift for åndeligt søgende

Der er håb forude

I en artikel om “De kosmiske kræfter bag verdensgenløsningen skrev Martinus i 1966 bl.a.:

“Da jordkloden nu er i færd med at opleve den store fødsel, skal dens organisme bringes frem til at være i kontakt hermed. Når jorden er i færd med at blive til det færdige væsen i Guds billede, skal den ikke blive ved med at leve i en organisme, der kun er tilpasset et ufærdigt eller primitivt væsen. Derfor er tiden nu kommet, da menneskenes indstilling til det dræbende princip totalt må ændres, så den barriere kan fjernes, der hidtil har lukket menneskeheden ude fra det færdige eller fuldkomne menneskerige.

Men denne barriere kan kun fjernes ved to ting, nemlig: næstekærlighed og kosmisk eller åndelig videnskab. Næstekærligheden kan menneskene kun tilegne sig igennem deres mørke karmavirkninger, og den kosmiske eller åndelige videnskab får de fra verdensgenløsningen.

Den kommende mørke karma, som menneskene i den ny verdensgenløsningsepoke vil komme til at opleve, vil komme i nogle få impulser. Der vil være et mellemrum imellem hver impuls med adgang for humanitetsudfoldelse og lys karma. Disse menneskenes mørke karmaimpulser vil være af en sådan natur, at menneskene bliver helt drejet bort fra det dræbende princip politik.

Menneskene kommer i en situation, hvor deres eneste redning er “verdens forenede stater” med en for alle eksisterende stater fælles verdensregering. Med denne fundamentale verdensregering er det dræbende princip som magtfaktor totalt fjernet fra menneskenes væremåde og verdensorden. Den virkelige verdensfredens epoke er dermed begyndt.”

Indhold

3	<i>Ruth Olsen:</i> Hvem var Swedenborg	30	<i>Gunder Frederiksen:</i> Derfor er jeg ikke muslim
8	<i>Olaf Brandt:</i> Numerologi	31	<i>Birgit Nielsen:</i> Vejen vi går
16	<i>Gunder Frederiksen:</i> Tro	32	<i>Ruth Olsen:</i> Spontan opfyldelse af ønsker
20	<i>Per Bruus-Jensen:</i> Livet og det lukkede rum	33	<i>Joy Persson:</i> Lysets tidsalder
22	<i>Ruth Olsen:</i> Golgatha-mysteriet	34	<i>Göran Rudengren:</i> Kampen for Gud
25	<i>Bente Duch Christensen:</i> Indigobørn og krystalbørn	35	<i>Inge Blohm Pedersen:</i> Livet er et forunderligt eventyr
27	<i>Donald Keys:</i> Tiden er inde	36	<i>Edith Grønæk:</i> Livsdråber
29	Om bøger:	39	Dialog
29	<i>Gunder Frederiksen:</i> Livet i døden	41	<i>Ruth Olsen:</i> Religion og visdom
		46	Kort fortalt
		51	<i>Gunder Frederiksen:</i> Hvordan vil New Age komme til at se ud

Den Ny VerdensImpuls nr. 2/2004

Red.: Ruth Olsen, Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland, tlf. 59 30 52 72,

E-mail: kos-info@worldonline.dk

og

Gunder Frederiksen, Klintvej 85, 4500 Nykøbing Sjælland, tlf. 59 30 36 51

E-mail: gufr@it.dk

Layout: Tina Raahage

Tryk: Idé og Tryk ApS, 5620 Glamsbjerg

ISSN 0904-0633

ABONNEMENTSPRIS

180 kr pr. år (4 numre),
dog Sverige og Norge **200 kr**, portofrit tilsendt.
Dansk giro: 925 4242 - Norsk giro: 7877 08
07521 - Svensk giro: 39 27 16-7

**Bladet udkommer medio marts, juni,
september og december**

LØSSALG

40 kr stk plus porto, i alt 50 kr

ARTIKLER og andet stof til næste nr. bedes
fremsendt **senest 1. august 2004**

Artikelforfattere står selv inde for deres artikels
indhold, der ikke nødvendigvis deles af redak-
tionen.

KOSMOLOGISK INFORMATION

er et bogforlag med speciale i sekundærlitteratur i relation
til Martinus' verdensbillede.

Få bogliste tilsendt! Forlags- og redaktionsadresse: Kos-
mologisk Information, Klintvej 104,
4500 Nykøbing Sjælland.

Tlf 59 30 52 72 (bedst hverdage ml kl 9-11) -
E-mail: kos-info@worldonline.dk

Man må hjertensgerne gengive og kopiere artikler fra
dette blad - men meget gerne med angivelse af kilden!

LIGE NU

Martinus skrev, at menneskene endnu har nogle "få" mørke karmaimpulser "til gode". Hvor omfattende de impulser er og vil blive, ved vi ikke, men lige nu har USA fået den ubehagelige rolle at være "redskab" for udløsning af en vældig mørk karmabølge i mellemøsten. Når vi sidder her i Jordens ret så fredelige nordiske "smørhul", hvor naturen just nu folder sig ud i al sin smukke sommerpragt, forekommer det vanvittigt og ulogisk, at så mange mennesker skal lide så meget for at verden kunne komme af med een kedelig person - Saddam Hussein.

Men hvis vi kunne se det hele fra et højere kosmisk perspektiv, er der selvfølgelig dyb mening og logik i den aktuelle situation. Mellemøstens og USA's folk skal nu nå frem til at blive lige så træt af krig, som folk flest i Europa er blevet. Og så er det uvæsentligt, om motivet til at starte den var påstanden om at "beskytte sig mod terror", "befri irakerne for diktatur" eller noget helt tredje. End ikke Bush ved, hvorfor han dybest set skulle involvere sit land i den krig!

Når vi hører om, hvordan de forskellige religiøse retninger i det område nu finder sammen i et fælles had mod USA, om hvordan de mobiliserer en "Mahdien-hær" (Mahdien var den muslimske "messias", som profeten Muhammed bebudede ville komme i "de sidste tider" for at befri muslimer fra alle deres lidelser!) - ja, så aner vi nok, hvor det bærer hen, og at vi endnu ikke har set det værste.

Det er desværre en nødvendig proces. Vi lærer alle noget af den, og med lidt åndsvidenskabelig indsigt har vi den trøst, at vi ved "historien ender godt". Og så må vi minde os selv om, at andres lidelser ikke bliver mindre af, at vi ikke under os selv at nyde sommerens glæder.

Go' sommer!

Ruth

PS. Skulle du få et blad med manglende sider eller lign. så bare ring efter et nyt! Jeg er (næsten) altid at træffe mellem kl 9 og 11!

Forsidekunstneren er:

Anette Raarup

Sinebjergvej 66, 5600 Faaborg

Telefon: 63610039

HVEM VAR SWEDENBORG

- OG HVAD VILLE HAN FORTÆLLE OS?

v/ Ruth Olsen

Emanuel Swedenborg blev født 1688 i Upsala i Sverige. Hans far var da teologisk professor ved universitetet, en selvgod og forfængelig patriark, der giftede sig mange penge til, endda tre gange. Emanuels mor døde som 30-årig, da han kun var 8 år. Hun havde på det tidspunkt født ni børn.

Allerede som barn var Emanuel lidt særpræget - talte med usynlige legekammerater og diskuterede religiøse spørgsmål med de voksne. Som 11-årig blev han indskrevet ved universitetet, men familien flyttede da han var 14 år, så fra da af boede han hos en søster og svoger. Denne kloge svoger blev en slags faderfigur for ham, da hans forhold til sin egocentriske fader forblev meget overfladisk. Emanuel satte nemlig pris på ærlighed, sandhed og ægte godhed!

Han var en kvik og videbegærlig ung mand og blev meget optaget af de nye videnskabelige strømninger, der på den tid gjorde op med den religiøse fundamentalisme. Europas religiøse og videnskabelige sprog var dengang latin, og Emanuel var perfekt i dette sprog, hvori alle hans senere bøger da også blev skrevet. Men mange andre sprog tilegnede han sig efterhånden, bl.a. hebraisk. Det siges, han kunne 9 sprog, så han må have været utrolig lærenem.

Den tids "flipper"-ungdom gik med paryk, så det gjorde Emanuel også, trods faderens misbilligelse. Sveriges enevældige konge var dengang den krigeriske Karl d. XII, men Emanuel var ingen samfundsoprører. Han studerede matematik, fysik, astronomi og medicin og tog i 1709 som 21-årig sin afgangseksamen. Han ville så til England for at fortsætte sine videnskabelige studier, men faderen mente, det var for farligt at rejse, da Europa lå i krig.

Et år gik Emanuel derfor og kedede sig - mens han lærte sig at spille orgel, binde bøger ind og udgav en bog med latinske vers. I 1710 kom han så til London og lejede sig et værelse i et fattigt arbejderkvarter. Ikke bare fordi hans gnier-far havde givet ham meget lidt at leve for, men også fordi han her kunne lære praktiske håndværksmæssige færdigheder, samtidig med sine vi-

denskabelige studier. Denne ret pæne unge mand var altid på jagt efter at lære noget - og ikke ret meget på jagt efter kvinder!

Hans forhold til kvinder ved man ikke meget om. Han var glad for sin mor og sin stedmor, hvis yndlingsbarn han var. Han har skrevet en del om "den ægteskabelige kærlighed", hvor han understreger, at kroppenes forening intet er værd uden sjælenes forening. Da han blev spurgt, fortalte han på sine gamle dage, at han ikke var blevet snydt for noget, selv om han aldrig giftede sig. Så man gættede på, han på et tidspunkt havde en elskerinde. Andet kunne man jo ikke forestille sig. Han var ingen puritaner, var glad for god mad, et glas vin og brugte snus.

Han rejste meget, især til Paris, Amsterdam og London, hvor han fik sine bøger trykt, eftersom der ikke var ytringsfrihed i Sverige. Og i hans hjemland var der iøvrigt ikke megen interesse for hans bøger på latin. Da han senere i livet kastede sig ud i at skrive om religiøse emner, undgik han ikke den svenske kirkes vrede. De ville have ham erklæret sindssyg og spærret inde, men han havde sine beskyttere i de højere kredse. Et par herrer, der tilsluttede sig Swedenborgs tanker, fik imidlertid frataget embede og levebrød.

En videnskabelig pionér

Emanuels aktiviteter var mangfoldige: tegninger og beskrivelser af tekniske opfindelser, bl.a. en undervandsbåd og en flyvemaskine, udgivelse af et videnskabeligt tidsskrift, oprettelse af et Videnskabsbernes Selskab i Sverige, en bog om geologi, et trebindsværk om mineralogi, der handlede om materiens ja solsystemets oprindelse og udvikling. Det sidste blev værdsat i videnskabelige kredse. Alt dette mens han arbejdede for det svenske Bjergværkskollegium, hvortil hørte at rejse rundt og føre tilsyn med svensk minedrift. Han sendte også regeringen forslag til at bedre de dårlige svenske statsfinanser. Det var vigtigt for ham at gøre nytte.

Som 48-årig tog han orlov i fire år for at studere anatomi i Paris under den danske anatom Winsløv. Da havde han arvet nogle penge fra sin stedmor. Swedenborg var altså ingen "sværmer", men en seriøst arbejdende videnskabsmand og forsker. Men han søgte dybere end de andre. "Hvordan kan det uendelige frembringe det endelige, og hvordan kan det evige frembringe tiden?", spurgte han.

Hans fysik-studier havde vist, at materien ikke behøvede at være "materiel". Han nåede frem til erkendelse af, at den dybest set bestod af "bevægelse". Han skrev: "Et magnetisk felt kan man hverken sparke til eller tage og føle på, og dog har det udstrækning og kan måles. Hvorfor så ikke sjælen?" Han ville påvise sjælens natur og udødelighed, at den var gjort af et "umaterielt kraft-

stof". Han ville påvise videnskabeligt, at der også på det åndelige område var logik og naturlove, og at det var det åndelige, der styrede det fysiske med en formdannende kraft.

Han var meget optaget af at finde "forbindelsesledet mellem legemet og sjælen". Sjælen anså han for menneskets "aktive livsprincip", organisatoren. Det forbindelsesled mente han måtte være i hjernebarken og skrev: "Der residerer sjælen iklædt en organisators ædleste dragt. Den sidder der og tager imod de tanker, der møder frem, modtager dem som gæster. Der er grænselinien, hvortil det fysiske liv går, og hvor sjælens liv som åndelig essens begynder." Erin- dringen sidder ikke i hjernen, skrev han i 1744, den er et "felt", som de ydre såvelsom de indre sanser etablerer.

Han ville finde "det matematiske sprog for universelle ting", en bestræbelse der dog aldrig lykkedes ham. Han stræbte hele livet efter at finde sandhed og visdom. Han skrev: "Det er videnskabens opgave at finde det sande og bruge det i det godes tjeneste. I samme grad vi påvirkes af kærlighed til det sande gode, er vi forenet med det ..."

Han ville finde "det matematiske sprog for universelle ting", en bestræbelse der dog aldrig lykkedes ham. Han stræbte hele livet efter at finde sandhed og visdom. Han skrev: "Det er videnskabens opgave at finde det sande og bruge det i det godes tjeneste. I samme grad vi påvirkes af kærlighed til det sande gode, er vi forenet med det ..."

Åndeligt gennembrud

Da han nærmede sig de 50 år begyndte han at få nogle "mystiske" lysoplevelser. Når han efter langvarig koncentreret tænkning opdagede en sandhed, blev han ligesom gennemstrømmet af en "glad bekræftende strålekraft, en lysende flamme i forskellig størrelse og farve." Han følte sig "taget i favn" af Jesus. I begyndelsen var han i vildrede med, hvad det betød, og gav sig til at udforske det nærmere. Han fandt ud af, at der var en vis forbindelse mellem dyb koncentration og dermed nedsat åndedræt og den trance-agtige ekstasetilstand, han oplevede.

Efter en tid med tvivl og melankoli, hvor han skriver i den dagbog, han altid førte: "Var det hele blot sansebe- drag? Er jeg overhovedet til nytte i verden?", vågnede han en morgen med en oplevelse, der forandrede resten

af hans liv. Han var da 55 år og skriver i sin dagbog: "Jeg kunne åbne øjnene og være vågen, når jeg ville, men dog var jeg i åndens verden. Hele mit legeme var fyldt med en indre intens glæde. Det var som om alting på overnaturlig måde blev hævet op og forsvandt i det uendelige som i et centrum, der var kærligheden selv, som igen strømmede ud og ned i et ufatteligt saligt kredsløb fra dette kærlighedscenter, rundt og tilbage igen."

Han lagde mærke til, at denne indre glæde ophørte, så snart der viste sig spor af selvkærlighed i hans sind. På den måde opdagede han "kilden til melankoli", skrev han. Nu følte han ikke længere nogen ærgerrighed eller higen efter anerkendelse. En overordnet stilling, han blev tilbudt, sagde han nej tak til. Han havde mistet drivkraften og den selvoptagne kærlighed til sit videnskabelige arbejde. Han havde fået en ny og anderledes opgave, nemlig at udforske og beskrive den "englenes" verden, han nu havde fået evner til at færdes dagsbevidst i.

Udadtil forblev han den venlige person, han altid havde været. Der begyndte godt nok at gå rygter om, at han var blevet "sær", ja bindegal, men det kunne alle, der kendte ham personligt tilbagevise. Men de undrede sig over, med hvilken rolig selvfølgelighed han kunne tale om livet "på den anden side". Hans clairvoyante evner havde flere oplevet konkrete eksempler på. Det mest kendte er nok, da han under et ophold i Göteborg kunne fortælle detaljer om en brand, der på samme tid udbrød i Stockholm. Med datidens kommunikationsmidler tog det flere dage, før rigtigheden heraf kunne bekræftes.

Som 59-årig trak han sig helt tilbage fra sit job for at hellige sig sit åndelige arbejde. Han fik anlagt sig en smuk have og søgte i det hele at leve i harmoni efter de moralske naturlove om ærlighed, sandhed og godhed, han før havde skrevet om i teorien. Han konstaterede, at når hans tanker var stærkt optaget af verdslige ting, især bekymringer, kunne ånderne/englene ikke komme i kontakt med ham. Således var han altså i stand til selv at regulere deres "samvær", til en vis grad.

Der var altså ikke blot tale om det, vi i dag kalder "Ud-af-krop"-oplevelser, for han kunne så at sige viljestyret "trække forhænget mellem den fysiske og den metafysiske verden til side". Han beskriver, hvordan han lader sjælen "flytte sig", skønt kroppen forbliver på samme

sted, og hvordan han da sanser og oplever skarpere, end når han "er i legemet".

På opdagelse i "himlen"

Kontakten med de forskellige væsner i det, Swedenborg kaldte "himlen", gav ham viden om mange ting, som det var ham magtpåliggende at få meddelt sine medmennesker. Det var f.eks. vigtigt for ham at gøre det klart for alle, at livet efter døden former sig i overensstemmelse med, hvor megen ægte godhed og sandhed, man har udviklet i sit sind og har udvist i gerning i sit liv på Jorden. Ens reelle karakteregenskaber ændrer sig ikke, når man dør. Den godhed og venlighed, der blot var en hyklerisk overflade tæller ikke her.

Han forklarer, hvordan "himlen" er inddelt i mange samfund, alt efter "englenes" grad af fuldkommenhed.

Han skelner mellem "ånder, åndelige engle og himmelske engle". Beslægtede naturer "graviterer" imod hinanden i kraft af en naturlov, der siger "lige søger lige". Han kalder de nyligt afdøde for "ånder", for først når de har afkastet deres selviske dårlige tanker og egenskaber, bliver de engle. Han siger, man ikke bare kan se de nyligt afdødes dårlige karakterer, man kan lugte dem. F.eks. lugter hyklerne af opkast! Ellers dufter der dejligt af "friskbagt brød i himlen", fortæller han.

Engle har ingen vinger, siger han, men der er et hylster af "organiserede substanser" omkring deres ånd. Disse substanser følger sig efter pågældendes tanker og følelser. Skønhed svarer i denne verden til indre udvikling. Over de svagt udviklede er der noget udvisket og mat. Kærlighed og sympati bringer her mennesker sammen, hvorimod uvilje fjerner dem fra hinanden. Han skriver: "Nårsomhelst flere i den verden er sammen på eet sted, er de synlige, så længe de er enige, men forsvinder, så snart de bliver uenige." Tænk hvis det havde været gældende her på Jorden!! Men så havde vi jo ikke lært noget!

Hvad ånder/engle kan "se" dvs opleve, afhænger af, hvad der tankemæssigt fokuseres på. Tanker og følelser, man ikke selv opmærksomt reflekterer over, kan de ikke mærke. Genstande i den fysiske verden kan de f.eks. ikke se med mindre man selv har tankerne hæftet på dem. På den måde kan de for deres indre øje danne sig et billede, som derpå bliver synlige for dem.

Det er mennesket, der er foreningsmidlet mellem den fysiske og den åndelige verden, thi både det fysiske og det åndelige er forenet i mennesket.

(Swedenborg)

Swedenborgs beskrivelse af, hvordan ægtefæller, der havde levet dårligt sammen uden kærlighed på jorden, fandt sig en anden, de harmonerede med i himlen, fik folk til at opsøge ham for at få at vide, om deres afdøde ægtemage nu havde fundet sig en anden. Men Swedenborg gav sig normalt ikke af med at bringe oplysninger frem og tilbage over "forhængen". Når han blev spurgt, om han kunne tale med alle afdøde, svarede han: "Ja, dem jeg kan danne mig en forestilling om". For her er det tanker og ønsker, der er afgørende. Her gælder tilstand og ikke afstand, dvs man flytter sig fra sted til sted ved at ændre mental tilstand.

Han opdagede, at der er forskel på ens eget erindringsarkiv og det, der omfatter alles erindring (det vi kalder visdomsoceanet?). Alt dette, både de individuelle og de almene erindringer, er synlige for den åndelige verdens højere væsner og er det samme som "livsens bog", siger han. Det er ligesom "et udstillingsfelt, hvoraf hele bundter af oplysninger kan fiskes op på et enkelt faktums krog".

Det er ikke viden i sig selv men forståelsen, der er vigtig. Når mennesker, der kun har haft boglærdom ankommer til den anden verden, forekommer de ofte at være rene idioter, skriver han. Jorden er himlens planteskole. "Vejen til himlen går ikke afsides fra verden, men midt i den". De asketer, der giver afkald på verden for helt at hellige sig gudsdyrkelse, bryder englene sig ikke om at være sammen med, så de har fået en afdeling helt for sig selv. For som han siger: "Englenes handlinger udspringer af glædens kildevæld. Den himmelske harmoni ville forstyrres af den asketiske sfære, som de sammenbidte kandidater til helgenværdighed omgiver sig med".

Det kan forekomme mange mystisk, at han påstår universet, dvs også himlen, har form som "et stort menneske". Han har formentligt ment "som et levende væsen". Mange af hans forklaringer i den forbindelse virker uforståelige, fordi han ikke har fat i det med grundenergiene og deres forskellige dominans i diverse områder i et levende væsen. Han synes at kalde grundenergiene "ånder".

Han taler f.eks. om, at de "der hører til i tyktarmens provins ikke ejer barmhjertighed men samvittighedsløst higer efter at ødelægge og ihjelslå .." Vi, der kender Martinus' kosmologi, kan nok ane, at det handler om fordøjelsessystemets nedbrydende tyngdeenergi-dominans, han beskriver, og som jo også gælder større levende væsner som jordkloden, ja universet.

Hans sprog gør det i det hele taget vanskeligt at forstå ham, selv i dag og med kendskab til anden okkult visdom. Det kan iøvrigt undre, at han faktisk ikke nævner noget så centralt som reinkarnationen. Men han fik åbenbart kun svar på det, han spurgte om, og det emne er altså ikke faldet ham ind - hildet som han trods alt var i tidens religiøse tankegang.

Bibeltolkning

At formidle den rette forståelse af bibelens budskaber lå Swedenborg stærkt på sinde, så stærkt at han skrev et 8-binds værk om bibelens sande fortolkning. Det meste af det fik han som "åbenbaret" viden, ja noget som decideret automatskrift, dvs som skriften også afslører, var det ikke ham selv der førte pennen.

Det egentlige indhold i bibelen er ikke de konkrete historiske fortællinger. De har kun allegorisk, dvs symbolsk betydning for deres bagvedliggende åndelige indhold, der viser hvad den generelle menneskelige udviklingsvej er. Ord har både en sjæl og et legeme, siger han, og vi kan genkende Martinus' begreber om livsside og stofside.

Som nogle få eksempler på hans tolkninger: Når filistrene dækker Abrahams brønde til med jord, betyder det, at materielle ting og interesser lukker for "livets vand" dvs for åndelig indsigt. Med bjerge menes "himmelsk kærlighed", at gå op på et bjerg betyder derfor at gå op i en højere bevidsthed. "Himmelsk ild" betyder alkærlighed, hvorimod "helvedes ild" betyder selvkærlighed. En klædning er udtryk for moralsk kvalitet, jo mere hvid og skinnende jo mere kærlighedsevne.

En af hans "automatskrivere" var mere ilter end de andre og skrev, at bibelens billede af kongerne Salomon og David overhovedet ikke var sandt. De var i virkelig-

heden nogle selviske, uvidende og grådige herrer, og de havde slet ikke forfattet "Salomons højsang" eller "Davids salmer", de tiltog sig blot æren.

Med hensyn til de ting, der ifølge Johs. åbenbaring skal ske ved "de sidste tider", så betyder solen kærlighed, dvs den skal formørkes. Månen betyder troen, der mister sit lys, og stjernerne, som skal falde ned på jorden, betyder kundskaberne om det sande og gode. "Menneskesønnens tegn på himlen" betyder den guddommelige sandheds åbenbaring.

I en af lignelserne siger Jesus, at den, der i de sidste tider er på taget, ikke skal gå ned i huset for at hente noget. Med dette menes, at den der har opnået en høj kærligheds-bevidsthed, ikke skal lade denne formørke og falde tilbage til et lavere niveau, selv om der sker frygtelige ting. Og i en anden lignelse minder Jesus os om, at vi skal sørge for at have "olie nok til vore lamper", dvs vi må ikke lade vort åndelige lys gå ud men holde os vågne og klare, selv om ventetiden kan blive lang.

Swedenborg ønskede at gyde nyt liv i kirken og den kristne tro, nu hvor mennesket havde fået frihed til at tænke selv, som han udtrykte det. Han levede jo i det, vi kalder "oplysningstiden". Med kirken mente han menneskets indre kærlighed til Gud. Med englens som "autoritativ kilde" slår han fast, at guddommen ikke er tre men een, treenighedslæren er totalt misforstået.

Mennesket kan ikke blive frelst ved tro, men kun ved egne næstekærlige gerninger og sindelag. At tro på at Jesus ved sine lidelser havde oprettet en slags "nådens bank", hvori alle havde en konto de kunne trække på, var en skændsel imod al sand visdom. Det var hovmod af de katolske præster at tro, det stod i deres magt at kunne tilgive mennesker deres synder. Synd er brud på åndelige love, og det er kun den enkelte selv, der kan sone det. Gud er kærlighed og orden, ikke almagt.

Ved "Babylons fald" menes ophøret med at bruge religion til at skaffe sig herredømme over andre. Ved "dommedag" vil alle præsteskabers magt synke i grus. Og da vil den sande religion opstå, nemlig udslettelsen af al grådig egoisme og magtbegær. Swedenborg var ingen præste-elsker! Hans egen far, biskoppen, var et udpræget eksempel på den type, han med englens som alibi kunne tage afstand fra på sine gamle dage.

Afslutningsvis

Der var ikke meget af det, Swedenborg skrev i sine utrolig mange bøger, som blev forstået på hans tid. Især ikke det, der handler om hans oplevelser blandt englens. Han fik således ikke megen indflydelse på udviklingen, og

da slet ikke på kirkens folk. De er stadig fastlåst i deres dogmer.

På det seneste har vi set en Jesus-film, der med sin dramatiske fokusering på Jesu lidelse og død får skudt det egentlige i baggrunden, hans budskab. Der er stadig uendelig få, der forstår, at Jesu liv og død er den symbolske fremstilling af alle menneskers udviklingsvej. Vi fødes i dyreriget - i stalden - vi er truet på vort fysiske liv og på flugt for at opretholde det, men gennem lidelsens erfaringer og "korsfæstelse i materiens legeme" når vi frem til opstandelsen, genfødslen, til foreningen med det guddommelige.

Men hvad var så mon forsynets mening med at lade en så udviklet sjæl som Swedenborg inkarnere på det tidspunkt? Måske har han alligevel haft sin betydning, vi blot har svært ved at se i dag. Der blev skabt nogle små Swedenborg-foreninger, hovedsageligt i England og USA. Der er iøvrigt udgivet en film om hans liv, som kan fås på video. Enhver ny stor verdensgenløsning har sine forudgående "jordbunds-gødere". Han var nok een af dem.

Kilder: Signe Toksvig: "Emanuel Swedenborg", 1949
Swedenborg: "Om himlen og helvede", 1758

Da mennesket har brudt sin sammenhæng med himlen derved, at det bortvendte sit indre fra himlen og vendte det til verden og sig selv gennem kærligheden til selvet og verden, og i den grad fjernede sig at det ikke længere kunne tjene himlen til fodfæste, sørgede Herren for et middel, som skulle være fodfæste for himlen og tillige tjene til forening mellem himlen og mennesket. Dette middel er ordet.

Swedenborg

Numerologi

...hvad er det og hvad er det ikke

v/Olaf Brandt

Som navnet antyder handler det om *tal*, *numre* og *cifre* og ikke om konvertering til bogstaver, navneskift, tarot eller andre kabalistiske tilføjelser der er kommet til hen af vejen. *Som bekendt bliver to fjer let til fem høns.*

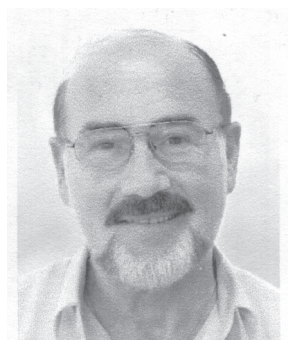
Jeg skulle måske lige starte med at fortælle lidt om hvem jeg er og hvordan jeg er kommet frem til denne måde at "læse" Martinus på, og hvad han/det har betydet for mig personligt og de ting jeg beskæftiger mig med.

Efter at have tilbragt alle ferier gennem 12 år i Martinus Centret, dengang Kosmos ferieby, fik jeg efterhånden et godt kendskab til hans person og lære. Jeg blev betaget af hans omfattende indsigt og logiske fremstillingsmåde, ikke kun i hans skriftlige værker, men også i hans visuelle symboler. Efterhånden åbnedes mine øjne for *en dybere indsigt i hele hans måde at sammenfatte og fremlægge denne Guddommelige mester-plan på.*

Jeg begyndte med at undre mig over, at hele værket var fremstillet med tallene som strukturmodel. En opdelingsmåde som jeg aldrig før havde set anvendt på den måde, med en fortløbende numerering igennem hele værket. Dernæst undrede det mig at alle skriftstykkerne var inddelt i meget varierede længder, når f.eks. alle hans symboler var så symetriske og harmoniske i deres udformning. Styk-beskrivelserne derimod kunne variere fra to - tre linier til adskillige sider. Hvorfor "hoppede" det så tilsyneladende uregelmæssigt?

Samtidig udtaler han sig om talsystemet som det eneste fuldkomne eller færdige på kloden og bruger dernæst hele den sidste del af 3' die bind til at forklare det. Kunne der ligge en dybere mening gemt her? Forklaringen synes at være, at *alt tilsyneladende var struktureret efter tallenes visdom!* Dette fik mig til at undersøge det nærmere og det gik op for mig, at det *var derfor* nogle skriftstykker kun fik et par linier og andre flere sider. Det var fordi talangivelserne stadig skulle passe med det som teksten omhandlede!

Da jeg allerede i mange år havde studeret den tilgængelige lære om tallenes natur, begyndte jeg at sammenligne deres esoteriske betydning med det Martinus havde skrevet

om under hvert talstykke i sit værk, og gradvist gik det op for mig, at det var intet mindre end et genialt overblik, der lå til grund for hele værket.

Efter denne og andre erkendelser blev min forskning mere og mere rettet ind efter

Martinus kosmologi, ikke bare på tallenes område (*Numerologien*) men i lige så høj grad i mit andet hovedemne *Kirologi* (*psykologisk håndtydning*). *Efterhånden blev alt mit materiale revideret og gennemarbejdet efter Martinus principper* og læren om grundenergiene kom til at danne udgangspunkt for en helt ny opstilling af de Kirologiske grundprincipper, herunder farvernes betydning som energibærere for de rigtige planetkræfter og deres nye placering i hænderne.

Sidst men ikke mindst førte det til, at jeg via *Martinus udlægning om at de seks grundenergier* ligger til basis for alle livets grundprincipper, - *langt om længe fandt det manglende 6'te fingermønster*. Og dermed kunne klassificere alle seks grundmønstres dybere betydning også i relation til vores chakraer/energicentre og deres retmæssige placering både i krop og hænder. (hændernes hudmønstre er det eneste der livet igennem ikke forandrer sig.) Endelig faldt alt på plads og takket være Martinus mesterværk fik håndtydningen ligesom numerologien nu deres sande betydning som hjælpeværktøjer i den menneskelige udviklingsforløbs tjeneste. (Men evt. mere om det en anden gang.)

Dette blot for at illustrere hvilken betydning *den sande lære* som f.eks. *Martinus kosmologi* kan afstedkomme som nøglen til andre interessante men endnu ufærdige kosmiske studier. Således vil studiet af Martinus samlede værker rumme mange klartskuende og oplysende "frynsegoder" som kan bruges til sammenlignende studier i forbindelse med andre discipliner. Under det såkaldte talstudie, vil jeg derfor nu prøve at rydde lidt op i den rodebunke af modsatrettede udlægninger, som Numerologien har været udsat for igennem årene og dermed udelukke alle fremmed-legemer.

Noget som Martinus beskriver som fuldkomment, kan jo nok stå alene. Han har ovenikøbet givet os en stærk overordnet facitliste i sin beskrivelse af *talsystemet i hele den sidste del af bind 3 i Livets Bog*. Jeg vil derfor referere til forskellige *sentenser* af Martinus undervejs. Selv har

jeg har hentet *megen klarhed* gennem hans indirekte udlægning af tallenes betydning, som han har opdelt Livets Bog efter, ialt **2664** Stk/punkter (tværsom 9).

Disse stykker (af forskellig længde) er tilsyneladende opdelt efter tallenes betydning, i en slags universel overordnet fortolkning. F.eks. i stk **22** fremtræder tydningsaspekter vedrørende **2-2** energierne samt helheds-tydningen, + tværsom **4**. fremover noteret på følgende måde **22/4**, eller f.eks. stk **17** fremtræder tydningsaspekter som **1-7** energierne, samt helheds-tydning tværsom **8**. Fremover **17/8**.

Martinuskoden

Det er bl.a. benyttelsen af denne geniale taludlægning der har overbevist mig om, at han ikke bare var en **stor åndsatlet, men at han også havde Kosmisk bevidsthed**. Intet almindeligt jordmenneske ville kunne holde alle disse guldgrube samlet på en så klar, logisk og følgerigtig måde, så hvert stykke på en præcis og meget nuanceret måde svarer til tallenes betydning. Dette har jeg valgt at betegne som **“Martinuskoden”** og der er for mig ingen tvivl om, at det var derfor Martinus sagde “der må ikke rettes et komma i mit værk”. Hvis man gør det, forsvinder nemlig den samlede helhedsforståelse af talværdierne i hans værk.

Denne måde at læse Martinus på svarer iøvrigt til den omtalte **“Bibelkode”**, hvor man også fandt en *anden udlægning gemt inde i den oprindelige tekstudgivelse af originalen*.

Endnu engang må man konstatere, *at intet er hvad det giver sig ud for at være*.

Når jeg siger at jeg har hentet stor hjælp direkte såvel som indirekte fra hans talbeskrivelse, er det både til den **“livskalender”** som jeg har **fremstillet over vores spirituelle udviklingsforløb** (som jeg “så” i hans plantegning over talsystemets struktur side **1255** bind **3. LB**. *Dette symbol viser jo samtidigt et individuelt spiralkredsløbsprincip for hvert menneskes liv/levår*) og senere i den talopdeling som han bruger i hele Livets Bog. Det er denne indirekte talopdeling med efterfølgende beskrivelse, der senere dannede et **uundværligt grundlag for udarbejdelsen af hvert af de fra 1-100 udviklingstemaer i “livskalenderen”**. Der er som nævnt tale om et **individuelt spiralkredsløb for hvert menneskes liv, hvor de enkelte leveår danner et samlet kronologisk udviklingstema, som ved efterlevelse gradvist leder hen til både en større og større selvforståelse, menneskeforståelse og livsforståelse**.

Jeg har gennem de sidste **40** år forsket indenfor tallenes

verden og som nævnt ved hjælp af Martinus værk bl.a. udarbejdet en *Numerologisk Livskalender* med en forklaring på hvert eneste leveårs udviklingstemaer fra **0 til 100** år. Denne er senere blevet til et opslagsværk, ikke kun til at forstå et specielt leveårs udviklingsopgave, f.eks. **29 år** eller **35 år** osv., men simpelthen til at tyde tværsommen af de numerologiske udregninger, jeg foretager under udarbejdelsen af et **Kosmo-numerogram**, som viser et menneskes livskvaliteter og skæbnemæssige retningslinier gennem forskellige talopstillinger. Herved får vi hele det kosmiske perspektiv ind i Numerologien, der hæver den over kaffegrums- og overtrostadiet..

Skulle nogen være blevet interesseret i, at få en yderligere Numerologisk forståelse f.eks af sine medmennesker omfattende samtlige **62 arketypepersonligheder** kan man læse min bog med den populære titel *“vælg din partner med omhu”* hvor jeg beskriver både **31 mænd** og **31 kvinder ud fra hvilken dag i måneden de er født**. Denne skal ses som en begyndende introduktion til en Numerologisk udlægning via den enkeltes fødselsdag.

Men lad os starte ved begyndelsen. **Numerologi** betyder den logiske lære om *tallenes esoteriske betydning*. Denne bliver opstillet i et forløb fra **0 - 9** med hvert tals udlægning til et fuldendt talsystem som bl.a. i kraft af det *geniale gentagelsesprincip slutteligt danner sin egen fortløbende struktur*. Dette afspejler igen, som Martinus nævner, selve livets Kredsløbsprincip. Og her ikke blot i den allerstørste *makro målestok*, men som jeg senere vil vise eksempler på, også i vor egen *mellemkosmiske livshistorie*.

I den forbindelse vil jeg lige henvise til Ruth's indsatte ramme for Martinus citater om tallene i *Impuls nr. 1-2004 side 35* som supplement til mine egne udlægninger om Nullet og de øvrige numerologiske fortolkninger.

0 - Nullet er som Martinus også nævner det, *ikke et intet, men det faste punkt eller systemets urokkelige centrum*. Numerologisk har det en *dobbeltrulle*, enten som et uopdyrket energireservoir, *men værdifuld bærer af udtryksmuligheder i forbindelse med de andre talværdier; eller som et uopdyrket felt der endnu blot befinder sig i en latent tilstand*. Nogle bruger det også om en person der ikke henter meget respekt fra omverdenen: *“du er bare et stort nul;”*

Nullets egenskaber skal altså ses som vore latente muligheder der kan opdyrkes og aktiveres som Jeget's udtryksarkiv, i forskellige talsammenhænge. Indtil det bliver aktiveret, virker det samlede erfaringsmateriale

heri som en *forstærkelse af selyfølelsen i hvile (udenfor tid og rum)*. Mål, vægt og tælling m.m. starter først med tallene efter Nullet. I Nullet har vi derfor overvejelsen inden vi tager stilling, *f.eks. i valgsituationer*. Mulighederne lægges foran os og gennem *Nullet associerer vi på vores erfaringsmateriale*. Når først vi har truffet vores valg, fanger bordet, talrækken aktiveres og herved samtidig bevægelsen, der som bekendt er et nødvendigt udtryk for at opnå livets oplevelse.

Hvert menneske har altså ud fra fødselsdagen sine egne personaltal, som får yderligere individuel udtryksværdi via den enkeltes udviklingsniveau. Denne Nullet's usynlige eller uopdyrkede talentpulje er ikke blot noget der kan aktiveres ud fra den *fysiske sanselige verden, men også ud fra de åndelige sanser, f.eks. igennem en overskyggende inspiration, aha oplevelse eller helligåndsoplevelse, alt efter niveauet hos den enkelte. Nullet er i sandhed alt eller intet på samme tid.*

Mennesker født den **10 - 20** - eller **30** i en måned, har altså noget "diffust" eller uopdyrket med sig, som i barneårene ubevist gør dem ret beskuende i en søgen efter deres samlede identitet, hvilket bevirker at de som yngre kan have svært ved at give udtryk for deres indre. *Men senere i livet vækkes de slumrende kræfter og evner, som ingen troede de var i besiddelse af, måske mindst af alt dem selv.*

*F.eks. havde Martinus i sit **Kosmogram, 7 nuller** som hos ham kunne åbne en bro til modtagelsen af kosmisk bevidsthed.*

I det efterfølgende vil jeg gennemgå nogle af de grundtydninger, jeg gennem mine mange års forskning er kommet frem til, som værende **den universelle værdi** af hver af de *ni talenheder* eller for at bruge Martinus eget udtryk "*de ni talbogstaver.*"

Her følger først citater af **Martinus fra Livets Bog, bind 1 (fortalen)** som efterfølgende bliver fulgt op af en **Numerologisk** udlægning for sammenlignende studie af tallene fra **1-22**. (**Uddybning dog kun de første 9 afsnit**)

Fortale

-1. Livets Oplevelse. -2. Væsenerne og Skæbnen. -3. Behag og Ubehag. -4. Vor egen Viden og Skæbnen. -5. Kampen for Tilværelsen. Udvikling. -6. Det eneste Fornødne. -7. Livets Bog et Resultat af Pligtfølelse. -8. Hensigten med Illustrationerne. -9. Symbolerne. -10. Livets Bog er ikke "Eneste Saliggørende". Uvidenhedens Symptomer. Hellige Bøger og Væsener og Livets Billedgalleri. -11. Erkendelsen af Livets Bogs sande Natur. -12. En partisk Kærlighedsevne. -13. Kun delvis at være i Kontakt med Sandheden. -14. Livets Bog og dens Modstandere. -15.

Livets Bogs Mission. Livets direkte Tale. Livets Religion.
 - 16. *Sandhedssøgeren og den rette Kilde. "Falske Profeter".* - 17. *Den rette Kildes særlige Kendetegn. Evnen til at opleve Livet som Guddommens Korrespondance.* - 18. *Livets Bog og Læseren.* - 19. *Mit Forhold til Livets Bog og Kærnen i samme Bog. Livets Bog som et Defensorat for alle Væsener. Den evige Sandhed i en ny Inkarnation.* - 20. *Oplysninger om mig selv. Jeg gennemgår en åndelig Proces, får "kosmisk Bevidsthed".* - 21. *Min Kosmiske Sansehorisont.* - 22. *Min Ubælæsthed, primitive Skole undervisning og Ueberørthed af åndelige Sekter og Trosretninger og Værdien heraf. Det udløsende Moment for min Mission og Fremtræden. En Sammenligning mellem andre Væsener og mig selv.*

Numerologisk Betydning

1. Individets Eksistensoplevelse - 2. Individets vekselvirkende dualitet. - 3. Individets Udtrykskraft. - 4 Individets Egenviden. - 5. Individuel Udvikling. - 6. Individets Kundskaber. - 7. Individets Indsigt - 8. Individets Socialsyn. - 9. Individets Horisont - 10. Integration. - 11. Udvekslingssøgen. - 12. Samvirkeforskel. - 13. Transformerings. - 14. Sammenfatning. - 15. Situationsberedskab - 16. Kundskabs tilegnelse - 17. Koordinationsmønster - 18. Balance-skabelse - 19. Perspektivforståelse - 20. Miljøbevidstgørelse - 21. Myndighed - 22. Vækstgrundlag

De første 9 afsnits sammenlignende numerologiske analyse af Martinus' tekst:

Martinus:

Stk. 1. Ethvert levende væsen, der kommer til verden, ligegyldigt hvad enten det hører ind under det væsenssamfund, vi kalder "Den jordiske menneskehed", eller det hører ind under de former for liv, der ytrer sig gennem det, vi er vant til at opfatte som "Dyr", "Planter" og "Mineralier", er alle uden undtagelse genstand for *Livets Oplevelse*.

Numerologi:

Med **1-tallets vibration** opstår det levende væsens evne til at stå adskilt fra sin omverden, gruppen, etc og få individuelt liv, herunder *sit eget legeme*. At være unik og med tiden turde stå alene og være anderledes. I det hele taget have sit eget udseende, træk og identitet. Uden **1-tallets vibration** vil vi ikke have et eget liv og kan derfor ikke opleve livet ud fra vor egen synsvinkel. Mennesker uden **1** taller i deres tal-oplæg ville ikke kunne tage selvstændig stilling og oplever derfor en svag egenvilje. De vil altid opleve sig som et vedhæng og være afhængig af noget eller nogen. Det er derfor logisk at tillægge **1 tallet** kvaliteter som *uafhængighed, selvstændighed,*

individualitet og personlig udstråling. Her opstår en følelse af personlig betydning som styrkes gennem den stadige fornemmelse af at være sig selv og unik. Enten som: først, størst, bedst, dygtigst, smukkest eller stærkest osv.. Kort sagt bliver vi her, alt efter hvor mange **1-** taller vi har, *enten den der leder andre, identitetsløse, eller den der går sine egne veje, bare vil være alene, etc.*

Martinus:

Stk. 2. Da Livets Oplevelse kun kan eksistere i form af en vekselvirkning mellem to former for Energi, nemlig den fra Universet i form af vore omgivelser, og den fra vort eget Indre i form af vor manifestation udstrålende energi, og denne vekselvirkning i form af Livets Oplevelse netop er identisk med Skabelsen af vor Tilværelse, vil det være klart indlysende, at vi hver især udgør en ikke ringe faktor i denne *Skabelsen af vor Skæbne*, i særdeleshed fordi vi indenfor et vist område netop er i besiddelse af en såkaldt "*Fri Vilje*".

Numerologi:

Med **2-tallets vibration** fremstår livets *dualitet*, *alt får to sider*. Igennem deling, opspaltning og forøgelse vokser og formeres tingene. Flersidighed opstår, modsat **1-tallets** ensidighed. Vi bliver mere nuancerede og lærer at vekselvirke, som den gode landmand der ikke hele tiden udpiner samme stykke jord. Via *Totalsprincippet* ser vi også den enkelte celledens evne til at *vokse, knopskyde og formere sig*. Heri opstår også familiefølelsen, blodets bånd etc.

Uden **2 - tallets vibration** ingen *forbundethed*. Vi ville ikke kunne *tænke i forhold til og se tingene fra flere sider*. Med denne nye **2'er dimension** hedder det herefter *både/og, og ikke mere enten/eller som hos 1- tallet*. Valget opstår som den *frie vilje* til at vælge mellem to muligheder og hermed også konsekvensen af disse valg (skæbner). Under **2-** tallet skaber vi hele vækstgrundlaget for vores egen skæbne og livsfornødenheder.

Martinus:

Stk. 3. Dette vil igen sige det samme som, at ethvert Væsen er stillet overfor et Ocean af Kræfter, hvis samlede Manifestation under begrebet "*Naturen*", i form af elementerne, i form af stof eller materie, i form af tankeklimaer, og i særdeleshed i form af *Medvæsener*, er i stand til at påvirke det under en skala af højst forskellige former for manifestation, der strækker sig fra de mest frygtelige former for *ubehag* til de mest vidunderlige og strålende former for *behag*. Denne gigantiske kraftorganisation kan altså ligeså let påvirke Individet rædselsfuldt og frygteligt, som den kan påvirke det behageligt eller lykkeligt, og er

således en i lige grad medvirkende faktor i såvel skabelsen af en lykkelig som ulykkelig skæbne for Individet.

Numerologi:

Med **3-tallets energivibration** opstår selve formernes verden og dermed alle vores udtryksmuligheder igennem **3 tæthedsgader**; *de faste, flydende og luftformige elementer*. Her ikklædes og samles alle vores skabte resultater, - gode som dårlige. Her dannes og manifesteres alle vores erfaringer, vi prøver kræfter med livet i mange forskellige skikkelser og udtryksformer. Uden **3** - tallets energi ville vi ikke kunne *skabe nogen resultater eller noget udtryk for os selv og ingen synlige beviser for, om noget virkede eller vi tog form i den reale verden*. Vores skabernatur ville simpelthen ikke komme til udtryk. Vi bruger jo også denne sætning når noget skal ske og der skal handles: **1 - 2 - 3 løb, osv.**

Overalt hvor tretallet gør sig gældende, bliver der derfor tale om *exspressivitet, handling, konstruktivitet, udtryksmuligheder og energiudladning osv.* Selve naturen er jo et udtryk herfor. F.eks: *En celledes tre kvaliteter, cellekerne-cytoplasmaet og cellevæggen. Atomets 3 bestanddele: proton og neutronkernen og elektronfeltet. Alle de vigtigste byggestene er 3- delte.*

Martinus:

Stk. 4. Som jeg nævnte før, er vi ikke helt prisgivet disse mægtige kræfter, men udgør i virkeligheden indenfor det område, der beherskes af vor fri Vilje, den dominerende faktor i reguleringen af disse mægtige kræfters indflydelse på vor egen tilværelse. Men da den største faktor bag vor fri vilje igen normalt er *vor egen Viden*, vil det være afhængigt af denne Videns rækkevidde, om vi vil få en lykkelig eller ulykkelig skæbne. Thi hvis denne viden ikke strækker sig til kendskabet til de realiteter, der er identiske med den uundgåelige, nødvendige basis for en fuldt ud harmonisk og lykkebringende harmoni mellem vore manifestationer og Verdensenergiene, vil vi i tilsvarende grad, som vort kendskab afviger herfra, få en mindre fuldkommen skæbne eller oplevelse af livet.

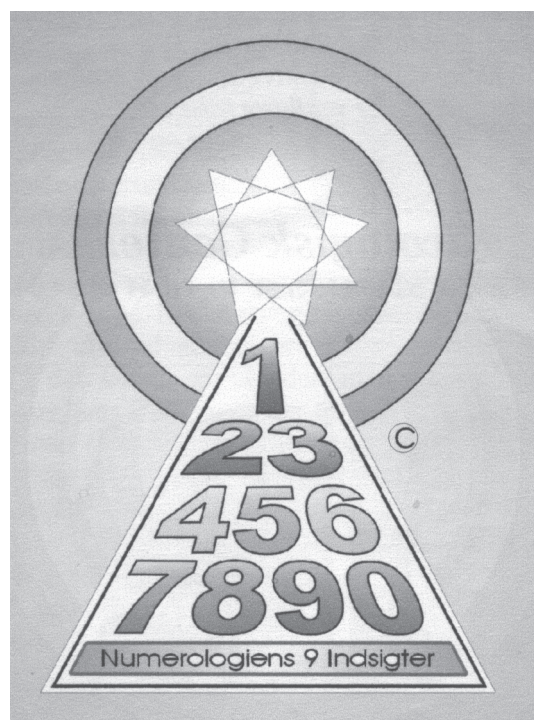
Vor viden vil altså i virkeligheden være den dominerende faktor i reguleringen af vor vekselvirkning med den af naturen mod os rettede påvirkning. Alt eftersom vi forstår at undgå de energiformer, der er ubehagelige og uskønne, kommer vi netop mere og mere ind under de energiformer, der er skønne og behagelige.

Numerologi:

4. Når vi har udtrykt og formet det vi kunne tænke os via tretallets energi, kommer vi til **4-tallets vibration**,

der hjælper os til at blive *bevidste om værdien af det vi udretter*. At sammenfatte og skabe orden i vor begrebsverden, at organisere og indrette vor bevidsthed og tilværelse hører under dette tal. **“Det over sig selv og sit liv tænkende menneske”** motiveres af firetallet og herved skabes vor *egenviden*.

Uden firetallets energi var der ingen *struktur, orden og plan* med det vi gjorde. Vi fik ikke *overvejet, bevidstgjort eller fordøjet tingene og ville være uden skelneevne eller sans for at værdivurdere betydningen af det vi oplevede*. Vi ville faktisk totalt mangle bevidsthed herunder fornuft, ansvarsfølelse osv. Hvor som helst vi møder **4** vibrationen (hos medvæsener,) bliver noget *bevidstgjort, sat i system og valueret på egne præmisser ud fra bevidsthedsniveauet hos den enkelte*. Via **4** tallets kvaliteter bliver vi *“herre i eget hus”* og lærer at komme helt ud i hjørnerne af vores bevidsthed.

Martinus:

Stk. 5. Et blik ud over Verden vil vise os, at de levende væsens manifestation eller den såkaldte *“Kampen for Tilværelsen”* netop er identisk med intet mere eller mindre end en stræben efter at overvinde alt der er af ubehagelig natur. Når vi bygger huse, når vi går iført Klæder, så er det jo kun for dermed at overvinde de af verdensenergiene, der i form af et uheldigt klima ellers ville underminere vor oplevelse af livet.

Det samme gør sig gældende, når vi i de civiliserede samfund finder skoler, hospitaler, filantropiske virksomheder, politi og brandvæsen, regerings- og administrationsforanstaltninger,

kirker, sekter eller religiøse samfund o. s. v., idet alle disse realiteter hver især uden undtagelse er identiske med synlige udslag af denne væsenernes kamp mod realiteter i verdensenergiene, der er af uheldig natur for opbyggelsen af en lykkelig skæbne for individet. Denne "Kampen for Tilværelsen" eller denne individets stadig tiltagende anstrengelse for at overvinde og binde de ubehagelige energiformer i naturen kendes i den daglige tilværelse under begrebet "Udvikling".

Numerologi:

Med **5 - tallets vibrationsfelt** skabes en udvikling af vor omstillingsevne så vi ikke stivner under **4 - tallet**. Vi åbner os for nye udfordringer, *lærer kombinationstænkning, logik og bliver problemløsende*. Under **5** tallets indflydelse lærer vi at overvinde og omforme alt hvad der er *smertefuldt og disharmonisk af natur, til behag og komfort*. Gennem femtalsenergiens felt bliver vi istand til at *tæmme naturkræfterne og klare os i eksistenskampen*.

Uden femtallets *fornyelsesenergi* ville vi ikke kunne skabe nogen form for *kultur eller teknologi og i sidste instans ingen civilisation*. Via denne energi forskønner og kultiverer vi både samfundet og den enkeltes optræden, levevis og individuelle livsstil. Hvor vi end møder femtals vibrationer udvikles der mentale evner til at tackle udfordringerne. Heriblandt *opøves vor bevægelighed, situationsberedskab, og indtryksmodtagelighed*. Det er også gennem *vore fem fysiske sanser at vi videreudvikler os i en stadig strøm af nyorientering. Vi bliver tilpansningsdygtige og lærer livskunst. Dvs. at få det bedste ud af sine livsbetingelser*

Martinus:

Stk 6. Da alle væsener jo ikke er i besiddelse af den samme viden, kommer de derved til at afvige fra hverandre i deres vekselvirkning med naturen og får således en højst forskelligartet skæbne eller tilværelse. Og det er netop gennem denne deraf opståede kæde af forskelligartede skæbner eller tilværelsesformer, at vi kan konstatere *væsenernes stigen fra mørket til lyset*, ligesom det jo også er det fuldkomne kendskab til samme kæde, der afslører for os, *hvorfra vi kommer; - hvorhen vi går; - hvem vi er; og hvordan vi skal leve* for at bringe vor egen energiudfoldelse i kontakt med den af naturen mod os rettede manifestation og derved gøre os selv til genstand for *den absolutte lykke*. Da denne lykke eller *fuldkomne skæbne for individet* således betinges af et absolut sandt kendskab til tilværelsens dybeste love og evige grundprincipper og dermed *kendskabet til selve Livets Mening*, vil *tilegnelsen af et sådant kendskab* for det, kosmisk set, endnu ubevidste Jordmenneske være identisk med *"Det absolut eneste fornødne"*.

Numerologi:

Med **6 tallets vibrationer** bliver vi alle bevidste om forskellige sider af omverdenens og naturens *objektivitet*. Dette møde med livets mange realiteter og deres lov-mæssigheder i forbindelse med hver enkelts forskellige egenviden, skaber efterhånden kundskaber og almene erfaringer der lærer os om de faktiske forhold der gælder i tilværelsen, og hvordan vi bedst omgås dem for at få det fulde udbytte ud heraf.

Hermed bliver vor tilværelsesforståelse *nøgtern og naturvidenskabelig oplyst* og vi begynder at tænke eksakt, (*motto: cirka er intet, eksakt er alt.*) Vi begynder at foretrække kvaliteter som mål, vægt, rationelle fakta og beregnelig viden der fagligt kan videregives af kompetente forskere og lærere, der hver på sit felt gik forud. Herunder findes også faren for at alt i livet skal være måle- og vejeligt og have bevist sin duelighed af autoriteterne, før det godkendes. Kravet om funktionalitet, mekanik og præcision er stort. Uden sekstallets energiindflydelse vil vi aldrig kunne opnå "Know-how"/kundskaber om tilværelsens dybeste love og evige grundprincipper, hverken naturvidenskabeligt eller åndsvidenskabeligt.

Martinus:

Stk. 7. Da mit eget liv er af en sådan natur, at jeg ved *Selvsyn* har været i stand til at opleve ovennævnte kendskab i en sådan renkultur, at det på *alle måder* retfærdiggør det guddommelige ord: *"Se alt er såre godt"*, og derfor kun kan eksistere som identisk med *det absolut direkte svar* på det for verden stadig aktuelle spørgsmål *"Hvad er Sandhed"*, har jeg følt det som *min pligt* at gøre denne min oplevelse eller viden tilgængelig for almenheden; og det er netop dette mit *førstehånds-kendskab* til de kosmiske realiteter, der, i form af et overjordisk forsyn eller *guddommeligt Væsen*, behersker Altet, jeg under Udtrykket *"Livets Bog"* eller *"Den evige Visdom"* bestræber mig for at demonstrere.

Numerologi:.

Med **7 - tallets vibration** fremstår *opsummeringen af den ved selvsyn erfarede indsigt*. Her bliver vores viden for alvor *subjektiveret og personligt/overpersonligt relateret og vi bliver i stand til at danne vores egen livshistorie*. Denne kan virke meget speciel og fremmedartet for andre at forstå. Vi kommer derfor let til under **7 - tallet** at fremstå som forbillede eller "prygelnabe" for andre, -en der er *anderledes*. Med **7 - tallets energi** lærer vi at *"hvert menneske har sin egen virkelighed"*. Under **Stk 7** skriver Martinus f.eks. for første gang om sig selv og sin personlige livshistorie, bla: Min oplevelse,

min viden, *ved selvsyn, min pligt, min førstehåndsviden, min demonstration* etc. Uden 7-tallets indflydelse ville vi overhovedet ikke have nogen evne til at *opsummere, koordinere og samle alle vore oplevelser i et personligt livsmønster og dermed finde frem til vores egen sandhed*. Herigennem vil vi gradvist kunne gennemskue det forløbne og overfladiske og blive åndeligt sandhedssøgende. Under 7-tallets indflydelse får vor intuitionsenergi gode udviklings betingelser.

Martinus:

Stk. 8. Da en sådan demonstration nødvendigvis må indeholde emner eller tankeformationer, som det almene jordiske menneske endnu aldrig eller kun lejlighedsvis har beskæftiget sig med og derfor ikke kan have nogen som helst mental træning i at fastholde og udnytte i sin bevidsthed, har jeg ment det gavnlige at give disse tankerealiteter materielle synlige udtryk, således at disse i stedet for kun at udgøre mentale manifestationer, som kun den trænede tænker eller okkultist vilde have gavn af, nu kommer til at fremtræde i håndgribelige materielle billedformationer, der, tilgængelige for det fysiske syn, vil kunne udforskes på samme lette og ligefremme måde, som et fjerntliggende landområde med dets floder, bjerge og byer kan studeres på et over samme landområde nøjagtigt udført landkort.

Hensigten med mine Illustrationer er således at gøre adgangen til studiet af *det kosmiske eller åndelige Verdensalt* ligeså let tilgængeligt for almenheden, som studiet af de fysiske materielle landområder, gennem geografien, nu er tilgængeligt for et barn på skolebænken. Thi det er nemlig ikke livets mening, eller planen i den guddommelige verdensordning, at studiet af disse højeste realiteter skal blive ved med kun at gælde for enkelte særlige væsener, i særdeleshed fordi der ikke findes noget større udløsende moment eller grundlag for skabelsen af den over hele verden så længselsfuldt ventede "*varige fred*" end netop resultatet af ovennævnte studium eller kendskabet til det kosmiske Verdensalts analyse *udbredt for masserne*.

Numerologi:

Med **8- tallets transformationsenergi** opstår gradvist evnen til at *symboltyde og gøre det skjulte eller mentalt usynlige, tilgængeligt for andre og forståeligt for almenheden*. Heri bl.a. at *frasortere det der har udlevet sin værdi og fremhæve det, der har socialaktuel betydning i en stadig regulerings eller revisionsanstrengelse*. Under 8-energien drejer det sig om at *opretholde et konstant flow i tilværelsen/kroppen, psyken etc.* og forstå **at intet skabt bliver ved med at være**.

Derfor gælder det under 8-talsvibrationen om at administrere sine energier på bedste måde og økonomisere med sine ressourcer. *Hvor er grænsen for forbrug? Hvornår er nok, nok? Skal der sættes grænser nu? eller skal de overskrides?* etc. Uden 8-tallets energikvaliteter ville vi ikke have evne for at forudse konsekvensen af det vi starter; *hvor fører det hen? Hvad var det godt for? og bl.a. vide hvornår en balance brydes*. Herunder også at holde det **immaterielle** (ideen) op mod det **materielle** (stofflige) og vurdere virkningen på længere sigt. Alle erfaringer skal under 8 bedømmes *i forhold til helheden*. Selve tallet er også som et 0 der er vredet til et 8-tal, *fra noget helt, til noget delt, fra noget totalt, til noget ambivalent der hurtigt bliver spændingsbærende ved*

mindste ubalance!

Martinus:

Stk 9. For at forstå min Illustrationsmåde rigtigt må man erindre, at de mentale eller kosmiske realiteter, som mine billeder er udtryk for, ikke har materiel eller fysisk form, men er identiske med *kosmiske Verdenslove, grundprincipper, ideer, årsager og sansemetoder*. Men realiteter, der ikke har materiel billedlig form, kan jo hverken kunstnerisk gengives, kopieres eller fotograferes. Som følge heraf er mine Illustrationer ikke

identiske med fotografier eller kunstneriske gengivelser af det, de repræsenterer, således som tilfældet udmærket godt kan være med et landkort. Mine billeder bliver derimod til på den måde, at når jeg ønsker at illustrere en eller anden af de førnævnte formløse realiteter, giver jeg hver af de i samme realitet forekommende vigtigste lokale detaljer et særlig udført kendemærke eller tegn, det være sig farve, streg eller figur; dernæst stiller jeg disse forskellige tegn sammen i en orden eller rækkefølge, der svarer til den for de fysiske sanser usynlige kombination, i hvilken de fremtræder i virkeligheden.

Derved kommer der et materielt billede til syne, som altså i sin natur ikke er en kopi af, - men *et synligt kendemærke eller holdepunkt* for en indenfor det materielle område usynlig realitet. Det praktiske resultat heraf vil så igen være dette, at de kosmiske realiteter derved får en slags tilgængelighed indenfor det materielle syn, således at nogle af de væsener, der endnu ikke har nogen udover nævnte syn højere udviklet sansebegavelse, derved på et tidligere tidspunkt end det ellers vilde være tilfældet også kan begynde at arbejde med, og derved få kendskab til disse for dem ellers skjulte sider af Livets Oplevelse. Mine Illustrationer gengiver således ikke billedligt det, de er udtryk for, men symboliserer derimod samme og vil derfor retmæssigt kun være at udtrykke som *Symboler*.

Numerologi:.

Med **9-tallets vibrationsfelt** samles alt i *et overordnet organisk symbol*. Her finder alt sin plads og her forenes

alle brikkerne til *et helhedsbillede, alle borgerne til et samfund, alle organer til et legeme, en organisme osv.* Det er også i **9' ende måned** vi fødes ud til den store verden og *det viser sig, om vi er blevet til et "misfoster" eller noget velskabt*. Her ser vi altså slutresultatet af, om vi under de første **8** tals indflydelse fik fordelt alle *materialer og råstoffer proportionalt rigtigt, eller hvor det svage led viser sig*. Med **9-tallet** får vi det rigtige objektive overblik og lærer her *at se og bedømme alt i forhold til hinanden*. Intet vurderes for sig selv, men i forhold til hvad det betyder for det samlede resultat osv.

Tilsvarende vil mennesker under **9 tallets** indflydelse let præges af alle, de møder, have *antennen ude i tidsånden* og se sig selv udefra. *De vil være fremskridtsvenlige og have/kræve stort spillerum*. Enten som rigtige kosmopolitter/verdensborgere. (*humanister*) eller nogle, der blot bruger andre. *Her begynder det individuelle at gå op i det universelle og alt ses fra en større platform. Man begynder at føle for de mange ikke kun de få*. Under **9-tals** energien erkendes, *at alt er forskelligt, uden at noget er bedre eller dårligere, blot anderledes*. Uden **9 talsprincippet**s indflydelse, med **liv inden i liv**, ville ingen kunne eksistere og intet ville kunne *fungere som en helhed*. *Alle ting/væsener bliver her forenet, som dråberne, til eet hav*. - Ringen er hermed sluttet med bevidsthedens udvikling fra **1 til 9**.

TALSKRIFTEN INDEHOLDER HEMMELIGHEDER, SOM IKKE KAN FATTES MED TANKEN ELLER UDTRYKKES MED ORD. TAL INDEHOLDER DET ALMENE, MENS ORD INDEHOLDER DET SÆRSKILTE, OG DA EEN ENESTE ALMEN FORESTILLING INDEHOLDER UTALLIGE SÆRSKILTE, SÅ FØLGER DET, AT TALSKRIFTEN INDEHOLDER FLERE HEMMELIGHEDER END BOGSTAVSKRIFTEN.

SWEDENBORG

Tro

v/Gunder Frederiksen

Efter en lang periode, hvor Vorherre i ateismens uheldige navn har været henvist til skammekrogen har han/hun/ det fået fornyet aktualitet. Det startede med, at en præst frit fra leveren erklærede sin vantro. Han troede ikke på Gud, selvom han prædikede guddommeligt kristendom fra prædikestolen. "Forstå det, den der kan"! Efter en del kirkelig turbulens og uro endog på ministerplan er kirken igen tilbage i sine vante folder. Ikke desto mindre er det som om der er tale om et før-efter. Om end i mindre format. Det er som om der nu tales og skrives mere åbent om Gud, tro og tilstødende emner end før. Det er også blevet et mere anvendt medieemne. Og det er godt.

Det vil vise sig om der er tale om nogle svage forløber-symptomer for en kirkelig reformation. I så fald skal den blive budt hjertelig velkommen. Ikke mindst hvis en sådan evt. kommende reformation skulle vise sig at gå i retning af de tolv teser, som den pensionerede amerikanske biskop John S. Spong har gjort sig til talsmand for og udsendt på nettet. (Se IMPULS 1/2003 s. 14). I den forbindelse kunne det være interessant med en opinionsundersøgelse, som viser, hvad befolkningen i det hele taget forstår ved begrebet Gud og for så vidt også ved begrebet tro.

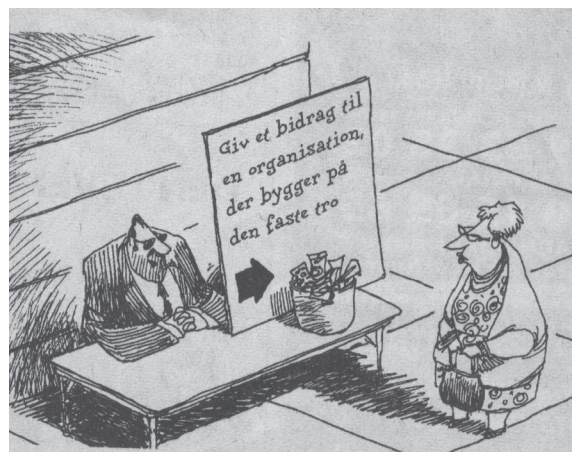
Hvad forstår man ved tro?

Med hensyn til det første vil jeg for egen regning gerne henholde mig til den ganske enkle definition på begrebet Gud, der lyder: **Gud er alt der er**. Men der er jo utallige forskellige opfattelser af, hvad Gud er.

Tro er jo mange ting. Et enkelt opslag i den 27 bind store "Ordbog over det danske sprog", som vel er vor højeste dansksproglige autoritet, afslører - tro mig om I vil - ikke færre end 20 tættrykte sider om begrebet tro. Jeg kunne skrive 5 - 6 artikler i IMPULS om tro ved blot at afskrive ordbogen. Det skal jeg imidlertid nok forskåne vore læsere for, for det ville blive verdens mest saglige, men dermed også kedelige artikel.

Mere levende bliver det, hvis jeg nu blot nævner et uddrag af eksempler på, hvad der iflg. ordbogen forstås ved tro.

1. Det kan f. eks. være, om et menneske i større eller mindre grad er troværdig. Kan man tro på ham/hende? Man kan tale om tro i betydningen om en person er til at lide på - er han/hun troværdig og ordholden?
2. Det kan også være en større eller mindre grad af usikker erkendelse. - Man kan opstille et kontinuum forløbende fra den allersvageste og allermest usikre anelse over forskellige grader af tro til fast og sikker viden som f. eks. at 2 og 2 er 4.
3. Man afgiver løfte "på tro og love" - en forsikring.
4. Man kan tale om tro i betydningen trofasthed "at være tro mod sin trolovede o. lign. Man kan afgive løfte om troskab f. eks. i et mere eller mindre varigt forhold.
5. Og man kan i nationalistisk betydning tale om den sande tro f. eks. over for sit land - jfr. "en tro væbner.
6. Man kan tale om tro i betydningen tillidsfuldhed eller tiltro i modsætning til mistro, som begge kan være rettet både mod omgivelserne eller en selv - at tro (eller stole) på egne evner.
7. Vi anvender ordet tro om det der ligger udenfor objektiv erkendelse.
8. Desuden profetisk tro. Tro på forudsigelser. F. eks. Nostradamus eller Vølven, hvor vi f. eks. i IMPULS nr. 1/2003 gengav Vølvens profetier for dette år, ligesom vi tidligere har skrevet om Nostradamus.
9. Og så er der tro i religiøs betydning tro på Gud. - altså om der i det hele taget findes en gud, og i så fald om han/hun/det er til at stole på, og her vil nogen mene, at det kun har mening, hvis man samtidig taler om tro på en satan, djævel eller et ondt og destruktivt princip som modpol til den alkærlige Gud.

- 10 Interessant er det også at se nærmere på, hvad Tor Nørretranders mener, når han kalder sin sidste bog "At tro på at tro". For hvordan skal det nu forstås?

At tro på at tro

I sin bog med ovennævnte titel skriver Tor side 21: "Man kan tvivle på Guds eksistens, man kan benægte ham, man kan tvivle på næsten alt det, religionerne påstår som virkeligt, men man kan ikke tvivle på, at der er nogen, der tror på det. Man kan betvivle stort set alle teologiens udsagn om Gud, men man kan ikke betvivle den antropologiske kendsgerning, at der er mennesker, der tror. Mange endda. Troen er virkelig, troen er ubetvivlelig som menneskelig aktivitet. Det, der tros kan betvivles, men *at* der tros kan ikke".

Hvis Tor nu havde taget sig sammen til at gøre sig selv den tjeneste at se sit udsagn om tro på Gud i et kosmisk perspektiv, så behøvede han ikke at nøjes med at skrive mange – altså at mange tror. Erkendelse er et begreb, der er under udvikling, nemlig i takt med vore erfaringsdannelser, og det gælder os alle. Både som en fylogenetisk udvikling (generelt) og en ontogenetisk (det enkelte væsen). I udviklingens og dermed erkendelsens forløb vil vi alle passere et trosstadium på vej mod et fjernere fremtidigt vidensstadium, hvor man er i stand til at skue direkte ind i virkeligheden, som nogle store seere angiveligt er eksempler på.

Det religiøse instinkt

Det religiøse instinkt ligger dybt i os. Vi har det simpelt hen med os fra de egentlige dyrs verden. Iflg. Martinus udgør det en del af naturen selv. Han beskriver det som et storslået naturdrama i bogen Logik s. 57: "Vi befinder os i "den sjette dags" første spæde morgenrøde, den dag hvis middagssol endnu lyser over verden, og hvis aftensol det jordiske menneske endnu aldrig har set gå ned. Vi er midt i Guds skabelse af dyr og mennesker.

De daværende skove var i virkeligheden kun at udtrykke som de nuværende skovbundsplanter i kæmpeformat. Inde i tykningen af disse vældige krat kom et lille mærkeligt, rædselsslagen dyr springende forfulgt af et andet rovdyragtig, farligt udseende væsen. I det herskende tussmørke blev de hurtigt ude af syne, men et hjerteskræende, langtrukket skrig forkyndte det forfulgte dyrs kapitulation, forkyndte at den redning det ved sin flugt troede at kunne have opnået, nu måtte opgives, forkyndte at det ikke selv havde flere kræfter eller ved egen hjælp kunne

fri sig fra faren, og hvorfor dets rædsel og fortvivlelse over den truende undergang, som en allersidste udvej, udløstes gennem det omtalte skrig. Dette blev således et nødskrig, et råb om hjælp, et skrig i mørket, - men til hvem? – Ja, til noget synligt eller kendt væsen kunne det absolut ikke være rettet, da det principmæssigt gentager sig i alle nødsituationer hos alle væsener, der har evner til at frembringe lyde, og er forbundet med enhver dødsangstløsning, ganske uafhængigt af om der er andre væsener til stede eller ikke". – Begrebet bøn til Gud er født til verden!

Begrebet bøn har manifesteret sig

Med dette naturdrama påviser Martinus, at råbet må være rettet mod noget ukendt, hvilket faktisk er en bøn til en ukendt overmagt, altså en henvendelse til en overmagt eller et forsyn. Rent instinktivt fornemmer vi, at der må være en højere magt. En fornemmelse, som vi naturligvis kan skubbe fra os eller benægte, men som vi trods alt i nødsituationer vil være tilbøjelig til at henvende os til. Gennem naturens egen tale er bønnefødt til verden og efterhånden kommet ind i utallige menneskers hverdag.

Overalt i verden bedes der til et overjordisk væsen, som der naturligvis er vidt forskellige forestillinger om. Det kan dreje sig om højrosted klagesang eller råben og skrigen, som vi ofte ser det i sydlige lande blandt mere temperamentsfulde mennesker. Det kan forekomme som offentlig demonstration ved at bøje sig til jorden vendt mod Mekka. Og som den skarpeste kontrast hertil, finder vi det i den stille bøn i "lønkammeret", som Jesus anbefalede. Men at det har givet anledning til en vældig kulturel udvikling med bygning af kirker, templer og andre bedehuse over hele verden, siger noget om troens magt over menneskene. For øvrigt skulle der være eksempler på, at

selv benhårde ateister kan finde på at bede til den gud, de ikke tror på, når de er i overhængende livsfare.

Martinus om bøn

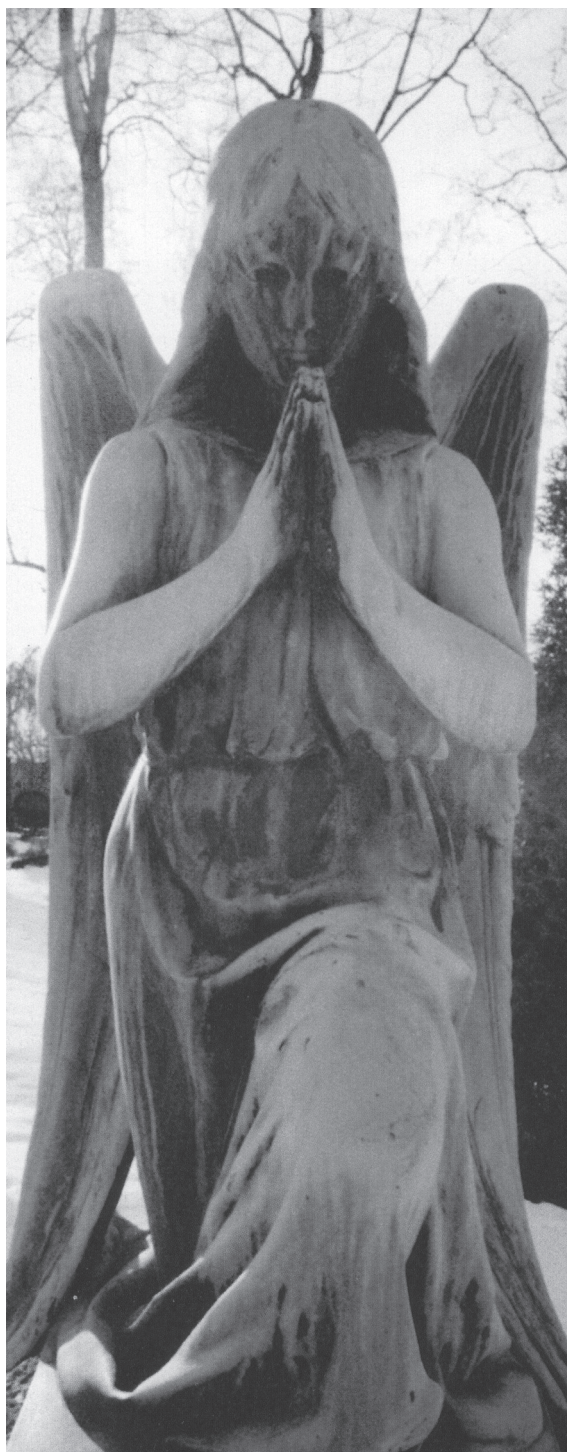
Martinus gjorde meget ud af at anbefale bøn, og som noget karakteristisk gjorde han det på sin sædvanlige hyggelige og ligefremme måde: ”Forsynet er ikke sådan, at det siger: ”Kan du så komme ned på knæ!” De væsener, der hører bønnerne, ved godt, hvordan menneskene er. At tro er ikke en viljesakt, enten så tror man, eller så tror man ikke. Det er ikke noget man kan ville. Man kan nok ville det, men derfor tror man det ikke. Det kan ikke hjælpe, at jeg siger til Dem, at to og to er syvogtyve. De vil gerne tro det, men De kan jo ikke. Men det gør ikke noget, at man ikke tror, man må bede alligevel”.

Det sidste er virkelig interessant. Selve ordformen f. eks. i Fadervor har en værdi i sig selv. – Jeg vil tro, at Fadervor hører hjemme under det den schweiziske psykiater Carl Gustav Jung kaldte arketyper, som netop har en iboende energi – f. eks. pyramiderne eller Davidsstjernen. Når Martinus siger, at man må bede, selv om man ikke tror, så er det nok fordi bønnerne under alle omstændigheder har en formildende effekt. Men jeg vil trods alt mene, at det er væsentligt at lægge gode sjælekræfter i bønnerne, ellers kan det let blive ren og skær mekanisk efterlapren.

Energikoncentration

Interessant er også at åndelig energi kan akkumuleres eller opsamles. En nybygget kirke f. eks. er uden åndelig energi indtil den bliver brugt til sit formål: prædikener og bønner, salmesang m. m. En gammel kirke derimod kan være fyldt med så megen åndelig energi, at den øver tiltrækning på men-

nesker, som blot ønsker ganske stille at sidde og falde til ro med sine egne tanker. Et udpræget eksempel på akkumulering af åndelig energi er beskrevet i IMPULS 2/2003 s. 44 under titlen ”Et fredens tempel”: I forbindelse med et tempel på Himalaya besluttede man, at der lige fra templets start kun måtte udtales ord, der har med liv, kærlighed og fred at gøre. Efter nogle år viste det sig, at templet havde helbredende effekt, således at syge kunne blive helbredt ved blot at opholde sig i templet.

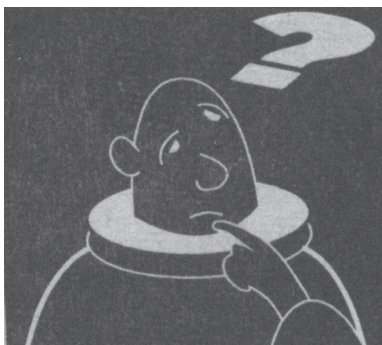
Man forstår godt, at Martinus gjorde meget ud af at opfordre til at bede – også selv om man ikke tror, for troen kommer vel efterhånden, mon ikke? Men tro er trods alt en lavere erkendelsesform end viden. Kan vi komme der til? Iflg. Martinus skulle det være tilfældet – ja, det vil blive realitet for alle, selv den mest forhærdede forbryder, masse-morder og Gudsforræger. Livets skole i forbindelse med skæbneloven, som livets største og mest virkningsfulde pædagogiske princip vil med usvigelig sikkerhed føre os alle mod stadig højere erkendelsesformer på vej mod kosmisk bevidsthed, hvor vi vil være i stand til at skue direkte ind i virkelighedens verden. Men det er en anden og endnu mere interessant historie.

Men hvad siger Martinus om tro?

Ikke så lidt - f. eks. at man tror, når man endnu ikke har begyndt at bruge sin intelligens over for de højeste mysterier – at tro er nemlig en evne, som man har eller ikke har. Trosevnen er et stadium i erkendelsesudviklingen – en evne som man gradvis mister, når man begynder at bruge sin intelligens på at udforske livets mysterier. Troende mennesker er underlagt den guddommelige suggestion. Når

man er troende, er man ikke intelligensmæssigt bevidst og dermed suggereret (LB stk. 140). Martinus sammenligner troevnen med en ”guddommelig arm, der bærer det lille endnu uselvstændige og hjælpeløse individ trygt gennem mørket frem til tilstande, hvor det begynder at kunne se ved egen hjælp” (LB stk. 143).

Og sådanne hjælpeløse og uselvstændige individer enten er vi eller har vi været, og derfor er troevnen et gode på et trin i udviklingen – men et trin mange af os er vokset fra. Vi er blevet vantroende. Muslimerne, der kalder os vantroende har faktisk ret, dog ikke på den måde, de forestiller sig. Vi kan simpelt hen ikke tro på mange af de ting, der strider mod sund fornuft. Vi vil vide. Fra det religiøse trosstadium bevæger vi os ind i ateismen, som faktisk også er et trosstadium for så vidt som vi på dette trin har en til vished grænsende tro på materien, som vi forsker i for at afsløre det livsmysterium, som skjult for det materiefikserede øje er centralt placeret på det åndelige årsagsplan. Hertil vil vi nå, men vejen er hård og stenet, for sandheden skal ses gennem tårer. Kun via sved og tårer vil menneskene opnå de erfaringer, der prædestinerer til ved selvsyn at skue ind i virkeligheden – altså kosmisk bevidsthed. På det stadium er tro en åndelig museumsgenstand.

Og så er spørgsmålet, om vi her vil være i stand til at give et fornuftigt svar på følgende spørgsmål: **Hvordan ved man, om man tror?** Spørgsmålet blev stillet af en konfirmand i Marmorkirken i Kbh. og det blev iflg. Politiken 4/11 2004 af en cand. mag i filosofi karakteriseret som ”intet mindre end et genialt spørgsmål”. Men han gjorde ikke selv forsøg på at besvare det kryptiske spørgsmål. Mit beskedne forsøg på et svar kunne være: Det ved man, når man ved, at man ikke ved.

Men hvordan med Martinus' kosmologi?

Vi kan ikke beskæftige os med erkendelse og specielt tro uden at komme ind på, hvorledes vi vil placere Martinus' kosmologi. Er det tro eller viden – eller måske ingen af delene – eventuelt en hypotese? For Martinus var der ikke gnist af tvivl. Han havde ved selvsyn oplevet virkeligheden som en for ham indiskutabel realitet. Med samme ret som vi kan udtale os med sikkerhed om fysiske detaljer, vi har set, kunne han udtale sig om de kosmiske kræfter bag materien. Og det gjorde han. Anderledes ser det ud for os, der kun har Martinus' budskab på tomandshånd. For os er det ikke selvoplevede realiteter. Selv om vi ikke har gran af baggrund for at betvivle Martinus' ord, kan vi ikke sige, at vi ved det, vi har på tomandshånd fra Martinus.

Er det da kun tro? Nej! I kraft af værkets kvaliteter – her ikke mindst den omstændighed at kombinationen mellem stringent logik og lysende klar kærlighed går som en rød tråd gennem hele værket, sætter det i særklasse, som hæver det over tro. En passende benævnelse vil for mig at se være, at Martinus kosmologi repræsenterer en til virkelighedsbeskrivelse grænsende hypotese. – Med betegnelsen hypotese lægges der nemlig op til at efterprøve den, hvilket ikke er tilfældet, såfremt man taler om absolut sandhed (som lægger op til en opfattelse som er indiskutabel, der let får et præg af dogmatik). Ved selv med sund kritisk sans af et ærligt hjerte at efterprøve Martinus' analyser, kan de blive sandhed for en selv. Og det var netop Martinus' hensigt med sit store værk.

Martinus skrev:

Menneskene vil blive modne til at modtagelse af den evige sandhed i en utilsløret form som kosmisk videnskab.

Og en videnskab er kendsgerning. En kendsgerning er en kendsgerning for alle væsener, der kan forstå dens analyse

LIVET OG DET LUKKEDE RUM

Dette er navnet på en bog, Per Bruus-Jensen skrev i 1990, og som beskriver evolutionen og hvordan det "lukkede rum", som er det fysiske univers, udgør en del af et større åbent "rum", dvs af hele guddommens univers. Det fysiske univers kaldes "de dødes rige", fordi de levende væsner her er åndeligt, dvs bevidsthedsmæssigt "døde". Ingen andre verdensgenløbere før Martinus har givet os hele spiralkredsløbets evighedsdrama. Og det er lykkedes Per Bruus i denne bog at få det beskrevet meget klart og letforståeligt.

Da jeg var forholdsvis ny i "faget" som åndsforsker, gav denne bog mig en række gode "aha-oplevelser". Fremstillingen af det fysiske univers som Guddommens livmoder, hvor vi som fostre er ved at udvikle os til færdige væsner, klar til den store fødsel ind i den "egentlige" verden, er et utroligt godt billede at få forstand af (og få aflivet myten om Gud som en Fader!). Derfor har jeg valgt her at trykke et lille afsnit fra bogen. Måske vil det give de, der endnu ikke kender bogen, lyst til at læse resten??
(Ruth O.)

“DE DØDES RIGE”

v/Per Bruus-Jensen

Evolutionen er altså ikke den blinde, tilfældige og hensigtsløse proces, som ikke så få forestiller sig, men derimod det fuldbyrdede udtryk for "syndefaldet" og dets konsekvenser - vel forberedt og tilrettelagt af guddommen, således at naturen ikke kun har ret til at fremtræde som den gør, men også til en vis grad pligt til det.

I skikkelse af de levende væsener i alle deres arter og former rundt omkring i universet er utallige Adam'er og

Eva'er i færd med at tilegne sig de nye legemskulturer og sanseudrustninger, som guddommen har forberedt, og som generobringen af det tabte Paradis på længere sigt afhænger af. Og samtidig undervises de i rigt mål i forskellen på godt og ondt.

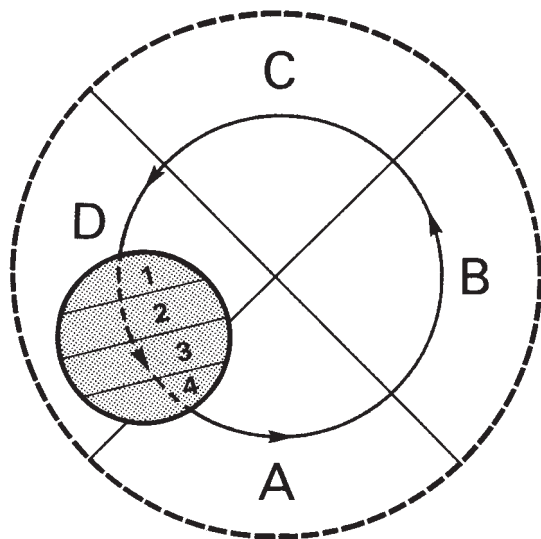
Som kosmiske fostre i en gigantisk livmoder gennemlever de under forløbet af årmillioner en række forskellige fosterstadier: mineral - plante - dyr - menneske, og for hvert stadium der tilbagelægges, rykker målet for hele processen nærmere for den enkelte: fødslen ud af livmoderen til fordel for personlig genindtræden i Guds åndelige univers - Paradisets Have.

Men det er ikke en færd uden omkostninger. Døden hersker, og *naturens orden* kræver til stadighed sit. Drab, hensynsløshed og selvished er blevet afgørende overlevelseshænder, og midt i det hele har Adam og Eva glemt alt om deres guddommelige fortid og herkomst, deres udødelighed og åndelige væsenskerne. Åndeligt set er de døde og tilhører som sådan "de dødes rige". I denne forstand betaler de prisen for deres skæbnesvangre flirt med Kundskabens Træ på godt og ondt.

Men i Guds planer med Adam og Eva indgår der også en opstandelse fra "de døde". For at nå denne må de dog forinden overvinde dødsriget og dets magter - først og fremmest *naturens orden*; såvel i deres omverden som i det personlige indre. Mere end noget andet er naturens orden den store udfordring - ja, er selve den prøvesten, der afgørende spærrer for vejen ud af dødsriget, og som derfor lige så afgørende må overvindes, for at opstandelsens mirakel kan fuldbyrde sig.

Men alt dette er på forhånd taget i betragtning, og i tidens fylde sender guddommen sine gesandter ind i det lukkede rum, hver især udrustet med et lys fra lysets verden, et lys, der kan bryde mørket og vise vej for den enkelte. Og så ukueligt er dette lys, og så stærkt næres det af de tilstrækkeligt prøvede gudesønners længsel efter udfrielse, at det én gang tændt aldrig mere vil kunne slukkes. Trofast og ukueligt viser det vej og minder samtidig Adam og Eva

om, at de hverken er glemt af Gud eller har mistet hans bevågenhed. Til gengæld går lyset ikke vejen for dem. Den må de selv tilbagelægge, hvert eneste skridt

Diagrammet viser sammenhængen mellem den fysiske og den åndelige side af Gud samt i forbindelse hermed det sande omfang af evolutionens fænomen.

Lille gråt cirkelfelt forestiller det fysiske univers, alias det lukkede rum, alias den guddommelige livmoder; i forhold hertil udtrykker stort perforeret cirkelfelt den åndelige del af Gud.

Lille cirkel er opdelt i fire zoner (1,2,3 og 4), der kan betragtes som forskellige karakteristiske fosterstadier (fostermåneder). I praksis kendes de som hhv mineralriget (1), planteriget (2), dyreriget (3) og det jordiske menneskerige (4).

Stor cirkel er også opdelt i 4 sektorer (A,B,C og D); disse skal ses som fire kvalitativt forskellige primærsfærer i Guds åndelige univers. Første sfære (A) omtaler Martinus som "det rigtige menneskerige". Tilsvarende omtales anden sfære (B) som "visdomsriget", tredje sfære (C) som "den guddommelige verden" og fjerde sfære (D) som "salighedsriget".

Det ses, at det fysiske univers primært er indlejret i salighedsriget (D). Dette hænger i første række sammen med, at det såkaldte mineralrige (1) for det kosmiske klarsyn er en speciel fysisk version af salighedsriget, hvortil kommer, at planteriget (2), dyreriget (3) og det jordiske menneskerige (4) alle er opbygget af mineralrigets materier - er højere organisationsformer af disse. Endvidere gælder

den hovedregel, at alle overførsler (induktioner) fra den åndelige del af Gud til den fysiske del i praksis foregår via salighedsriget (D) - ja, faktisk fra D til 1.

Cirkelpilen symboliserer evolutionens fænomen.

I det fysiske univers former evolutionen sig som den enkelte gudesøns gradvise udvikling fra mineraltilstand (1) over plantetilstand (2), dyretilstand (3) til jordmennesketilstand (4). Denne afsluttes med en fødsel ud af det lukkede rum til fordel for et millionårigt ophold i Guds åndelige univers.

Men også dette ophold former sig som en slags evolutionsproces. Først betrædes det rigtige menneskerige (A), der kvalitativt er den laveste sfære. Derefter følger visdomsriget (B), der kvalitativt har en højere status end (A). Visdomsriget afløses for sit vedkommende af den guddommelige verden (C), der har den højeste status af alle og derfor repræsenterer et evolutionært højdepunkt eller maksimum; det er her, den enkelte gudesøn i maksimalt omfang kan opleve og skabe på Guds vegne.

Men af samme grund indtræder der også på dette sted et evolutionært vendepunkt udtrykt ved den proces, der i Bibelen symbolsk er skildret som slangens forførelse af Adam og Eva med efterfølgende syndefald og fordrivelse fra Paradisets Have.

I praksis er dette drama henlagt til salighedsriget (D), men tager allerede sin spæde begyndelse i sidste halvdel af den guddommelige verden (C). Det vil sige, at Adams og Evas fordrivelse fra Paradisets Have i realiteten finder sted i salighedsriget (D). I samme forbindelse repræsenterer det fysiske univers den verden uden for haven, som de bliver forvist til.

Her i "tidslernes og tornenes verden" starter altså i hvert enkelt tilfælde en ny evolutionscyklus, begyndende med mineraltilstandens erobring (1): senere følger plantetilstanden (2) og således fremdeles, indtil en ny fødsel ud af det lukkede rum bliver mulig. På denne måde er den enkelte gudesøn evigt knyttet til et evolutionsforløb, der veksler mellem fysisk og åndelig virkelighed, men som fra Guds udsigtspunkt er en måde at vedligeholde sig selv på.

Det nævnes til slut, at det i praksis kun er tilstandsmæssigt, at det fysiske univers er afsondret fra den åndelige del af Gud. Dette er bl.a. grundlaget for bønnens magt og muligheder.

GOLGATHA- MYSTERIET

v/Ruth Olsen

Vi har for nylig set en vis forøgelse af interessen for Jesu lidelse og død på grund af en storstilet filmatisering af dette drama. Hvad man end mener om denne fokusering på volden og lidelsen, ved vi, at intet sker tilfældigt, så hvad er mon hensigten med denne film lige nu?

Det siges, at filmen har vakt særlig interesse i de islamiske lande, og at begrundelsen skulle være, at det i filmen er jøderne, der udpeges som de skyldige i Jesu pinefulde død. Den skulle således yderligere nære deres had mod Israel, mener nogle. Men måske virker filmen på et dybere plan. Måske åbner den hos nogle for en større følelsesmæssig modtagelighed. Da mange netop i mellemøsten nok vil kunne identificere sig med Jesus-skikkelsen - de føler også, de er ofre for jøderne - må det vække til eftertanke, at han midt i lidelsen tilgiver sine fjender. Heri adskiller han sig jo en del fra deres egen Muhammed! Måske er en del muslimer ved at være modne for kærlighedens verdensgenløsning?

For hvad er det, der gør menneskene modne for Jesu budskab om at "stikke sværdet i skeden" og "vende den anden kind til"? Om

det skriver Martinus bl.a. i småbogen "Påske", at da man efterhånden havde fået nok af mørke og lidelse, begyndte der "at dæmre i individets bevidsthed en ny natur, der efterhånden avlede tvivl på den gængse moral eller opfattelse. Individet begyndte at tabe troen på årtusindgamle

traditioner. At hævne, dræbe, erobre og undertrykke begyndte at være i modstrid med dets fremskredne følelse. En længsel imod en ny moralitet begyndte hist og her at spire frem."

Man skulle mene, at man netop i Palæstinaområdet nu havde fået nok af mørke og lidelse og således var blevet modtagelige for kærlighedens verdensimpuls, dvs den begyndende "hellige ånd". Den modtagelighed handler jo ikke om, hvilken tro eller religion man har, men om hvor langt udviklingen i grundenergiene intelligens og følelse er kommet i den enkelte.

Dramaet på Golgatha

I Martinus' beskrivelse af Jesu korsfæstelse og død i bogen "Påske", understreger han, at han

med den ikke tager stilling til, om bibelens overlevering er korrekt eller ej. Og så beskriver han med poetisk øm-

hed Jesu sidste vandring til Jerusalem og kalder ham da "millioner af menneskers opadgående mentale sol, den vordende verdensgenløser Jesus af Nazaret."

Jeg har læst det sted flere gange før, men først nu blev jeg opmærksom på, at på det tidspunkt - et par dage før korsfæstelsen - kalder Martinus ham endnu kun vordende verdensgenløser og benævner ham endnu ikke Kristus! Jesus er på vej til sin store mission, for "en verdensgenløsning skal bringes til manifestation", skriver Martinus. Dvs det er ved Golgatha-begivenheden og først dér, den kristelige verdensimpuls tager sin egentlige begyndelse.

Martinus kalder det en "ceremoni", med Jesus som ypperstepræst, og Golgatha kaldes "højalteret for den verdensomspændende religiøse handling". Faktisk passer det hele ind i det områdes kultiske traditioner på Jesu tid. I århundreder havde man ved påsketid fejret foråret med ofring af et eller andet, som regel et lam. Derfor vel al den tale om Jesus som "offerlam"!

Det var altså først ved Jesu død, Kristus indtog sin rolle som den verdensgenløser, der lovede at være med os "alle dage indtil verdens ende". Og derfor blev det Golgatha-begivenheden, der gav genlyd i de mange århundreder siden. Jesu død betød Kristus' opstandelse! Jesus døde ikke for at sone nogens skyld, men for at Kristus kunne blive født.

Steiner om Jesus og Kristus

Rudolf Steiner har i bogen "Det femte Evangelium", som består af en række foredrag, han holdt i Kristiania i 1913, også forklaret, hvordan kærlighedsimpulsen først blev født på Jorden ved Jesu død. Han siger: "Noget, som tidligere kun var til stede i kosmos, blev født på jorden, da Jesus af Nazaret udåndede på korset på Golgatha. Det var fødslen af den kosmiske kærlighed ind i jordsfæren."

Steiner forklarer, at tiden fra Johannes-dåben i Jordan-floden og til korsfæstelsen var en slags foster-periode for Kristus i Jesus, dvs kristusåndens langsomme inkarnation i Jesu legeme, for således at etablere et fodfæste i jordsfæren. Dåben var en form for "undfangelse". Før da havde Jesus været et forholdvist almindeligt menneske, ligesom Martinus var det før sin "undfangelse".

Det der var mest lidelsesfyldt i Jesu-Kristi liv, mener Steiner var, når han så menneskenes lidelser, fordi de var sunket ned i åndløshed og uvidenhed. Før i tiden kunne nogle særligt indviede, ved at lade sjælen forlade kroppen, stige op i de himmelske sfærer og dér have samvær med Kristus. De budskaber, de bragte med tilbage til deres

medmennesker (åbenbaringer), havde man som regel fuld tillid til og respekt for. Det bragte en vis trøst til de ulykkelige, og det betød en vis moralsk orden. Men den tid var forbi. Derfor måtte Kristus komme til jorden, til menneskene, nu hvor menneskene ikke længere kunne komme til Kristus.

I 40 dage efter Jesu død materialiserede Kristus sig af og til i en Jesus-skikkelse for apostlene, før han endeligt forsvandt ud af syne for deres mangelfulde sanser. Det særlige der skete i pinsen var, at Kristusånden "tog bolig" i apostlenes sjæle. Denne kærlighedsenergi - "den

hellige ånd" - var det fra da af muligt for alle at opleve, hvis de altså var åbne for den. Det var Paulus åbenbart! Kristus-impulsen havde da begyndt sit aktive virke.

Steiner skriver: "Det er forunderligt med de kristne impulser. Intellektualitet, viden, lærdom og erkendelse synes ikke at være medvirkende ved udbredelsen af disse impulser. ... Hvad er det, som går sin sejrsgang gennem verden? Hvad er det, som foregår i alle disse sjæle, når det ikke er intellektuelle impulser, ja ikke engang moralske? Det er Kristus selv, som drager fra hjerte til hjerte og fra sjæl til sjæl. Han drager gennem verden og kan virke, uanset om sjælene forstår ham eller ej."

Kristi fortsatte virke

Da vi fra Martinus ved, at modtageligheden for kærlighedsenergien er et spørgsmål om følelses- og intelligensenergiens udvikling og balanceforhold i det enkelte menneske, kan det undre, hvorfor og hvordan kristendommen kunne brede sig så forholdsvis hurtigt i datidens Europa. Noget tyder altså på, at der fra "højere sted" blev skubbet kraftigt på den udvikling. De fleste, der udbredte kristendommen, forstod jo helt tydeligt ikke selv det, de prædikede, for de handlede jo ikke efter det, nærmest tværtimod. Dette er fortsat et problem, som vi f.eks. i dag kan se, når vi erfarer, hvad udsendingene fra "Guds eget land" foretager sig i Irak.

Og dog ved vi, at det lys, der med Kristi "opstandelse" blev tændt i jordens mørke, trods alt breder sig mere og mere. Som Martinus skriver i artiklen "Pinseglans over

livet”, er påsken symbolet på den mentale kamp mellem lys og mørke, mens pinsen udtrykker lysets sejr over mørket. Naturen minder os om dette drama år efter år - og har just for nylig gjort det igen!

Kristus lovede at “være med os alle dage indtil verdens ende”. Han våger trofast over menneskenes fremadskridende udvikling. Han forblev her - i jordsfærens højere frekvenslag. Han kommer altså ikke igen, for han har været her hele tiden. Når vore sanser bliver udviklet nok, får vi ham alle at se, selv om vi endnu er fysiske væsner og han ikke er det. At Kristus holder det, han lovede, kan mange af de, der f.eks. har haft en nær-død oplevelse bekræfte. De har jo mødt ham!

Vi bliver således omsorgsfuldt “passet på”, mens vi “opdrages” til at kende og overholde livets love. Den dag, vi endelig består vores “eksamen”, bliver vi indbudt til pinsefest hos “guddommen”. Og hvilken fest og hvilken storslået oplevelse, har vor “vært” så forberedt for os? Ifølge Martinus vil Guddommen bl.a. “føre dig over andre verdener, kloder og mælkeveje, vise dig andre menneskeheder, dyr og planter. Gennem nye himle og himles himle går vor evige vej.”

Og guddommen fortsætter sit “fremtids-program”: “Jeg vil vise dig fysiske og åndelige herligheder, du endnu aldrig har drømt om eller har kunnet ane eksisterede. Jeg vil åbenbare for dig kærlighedsgaver, jeg allerede har planlagt for dig, inden den nuværende Jord overhovedet blev synlig på det fysiske plan. Som identisk med evigheden skal du, som mit udtrykte billede, værende eet med mig, evigt gå frem igennem tiden og rummet. Og overalt, hvor du går hen igennem universet, skal sommerens lysvæld, jubel og livsglæde stige op imod min evige trone.

Der, hvor du elsker din næste som dig selv, skal der være pinseglans over livet. Og der, hvor der er pinseglans over livet, må nattens skygger vige, thi der er jeg selv lyslevende til stede, thi - jeg er din næste!”
(Citat fra artiklen “Pinseglans over livet”)

Jesu liv som symbol på alles liv

Carl V.Hansen holdt i sin nu afsluttede inkarnation mange esoteriske foredrag, bl.a. om Jesu liv og korsfæstelse. Følgende er fra et af dem, hvor han forklarede, hvordan Jesu liv var et symbolsk koncentrat af det forløb, alle mennesker skal igennem. Vi fødes alle i Betlehem, for betlehem betyder “brødet hus”, dvs en fysisk krop. Vi fø-

des i en stald, eftersom vi jo stadig befinder os i dyreriget. Og vi har alle en indre “Kristus”, en evig guddommelig sjæl, der ligger og sover i “hjerterets krybberum”. Men en skønne dag skal vi opleve “opstandelsen”, opvågningen, og så vil denne vor indre “Kristus” indtage sin “trone” som “konge”.

Når vi er ca. 30 år, får vi alle en form for dåb/indvielse, for da er sjælen atter helt genfødt/inkarneret i jordsfæren, dvs vi står da på højden af vor hidtidige udvikling. Hvis vi når det i den aktuelle inkarnation, får vi også en tur på “forklarelsens bjerg”, dvs vi får bevidsthed om vor egen evige identitet som del af guddommen.

Vi er “korsfæstet” i materien, på “kundskabens træ”, for korset er nervesystemet, dvs det der får os til at sanse forskellen på godt og ondt, behag og ubehag, og giver os vore lidelsesserfaringer. Golgatha betyder ordret oversat “hovedskals-stedet”, dvs toppunktet i vort centralnervesystem, vort fysiske bevidstheds-center i hovedskallen. Livets træ er blodkredsløbet med udgangspunkt i hjertet. Det sørger for, at kosmisk livsenergi cirkulerer i os, selv om vi er åndeligt døde og bevidstløse.

Når “korsfæstelsen” er overstået, opstår vi fra de “døde”, for da er vor indre “Kristus” befriet og har “levendegjort” os. Bevidstheden har afløst bevidstløsheden. Men inden da må vi gennemleve vort “getsemane”, den store selvovervindelse, hvor vi må beslutte os for helt at forlade den gamle egoistiske selvopholdelsesdrift.

Så endelig - når vi således har tømt den sidste “kalk” - er vi klar til “himmelfarten”, dvs vi kan slippe for det tunge jordiske stof og leve i universets lysere regioner. Dog vil vi først opleve en periode, hvor vi stadig af og til vil materialisere os her på jorden (apropos Jesu 40 dage mellem påske og pinse!), men i en nok så let og flytbar krop. Og det vil være mentalt forår!

Jeg har iøvrigt læst (i Trevor Ravenscrofts bog “Skæbnespydet” s.241) flg: “Ifølge Det gl. testamente var kvindens legeme skabt af mandens femte ribben. I menneskefosterets udvikling tager kønsorganerne først form mellem fjerde og femte ribbens dannelse. Denne symbolik går igen ved korsfæstelsen, idet det blod der flød efter spydets stik kom ud mellem fjerde og femte ribben, som et tegn på at Jesus var hævet over inddelingen i køn.”

INDIGOBØRN OG KRYSTALBØRN

– Pionerer i bevidsthedsudvikling

v/ Bente Duch Christensen

I de senere år har vi hørt en del om stjernebørn, indigobørn, psykiske børn, stjernefrø og af senere dato også krystalbørn. Disse børn har til fælles, at de skiller sig ud fra mængden. De er klogere, visere og mere intelligente. De er tiltrukket af og kan med lethed gøre brug af avancerede og indviklede teknologier. De bliver nemt bevæget, de er fokuserede og ærlige omkring deres følelser. Menneskelige relationer er vigtige for dem. De har stærke personligheder og en stærk vilje. De har en høj selvværdsfølelse, og de reagerer stærkt imod en absolut autoritet, dvs. en autoritet uden forklaring eller valgmulighed, det være sig i hjemmet, skole/institution, og hvor de ellers måtte befinde sig. De forventer at blive behandlet med kærlighed, respekt, ærlighed og ligeværdighed.

Stjernebørn må formodes at have fået denne betegnelse fordi de bringer megen visdom fra den åndelige verden med sig, en visdom som tydeligvis kommer fra kosmos eller stjernerne. De er pionerer i spirituel udvikling, som er kommet for at skabe en bevidsthedsændring på jorden og således hæve os og planeten op på et højere stade.

Jeg vil her fortælle om to grupper af stjernebørn, nemlig indigobørn og krystalbørn, som nu inkarnerer på jorden i stadig større antal.

Indigobørn

Indigobørnene har inkarneret på jorden de sidste 100 år. De første indigobørn var pionerer og vejvisere. Efter 2. Verdenskrig blev et større antal født, og disse udgør de voksne indigo'er, vi kender i dag. I begyndelsen af

70'erne kom en større bølge af indigobørn til jorden, og vi har derfor nu en gruppe indigo'er der er sidst i 20'erne og begyndelsen af 30'erne og som er tæt ved at indtage deres plads som ledere i verden. Indigobørn blev ved med at blive født op til omkring år 2000, hele tiden med større evner og højere grader af teknologisk og kreativ udfoldelse. Indigobørnene er åndelige frontkæmpere, som har til opgave at skaffe os af med de gamle systemer og tankeformer, der holder os tilbage i vores udvikling. Dette gør de ved at inkarnere ind i vores familier og samfund. De medbringer deres gaver i form af avanceret

åndelig udvikling – deres sjæls indigolys, som indikerer et højt bevidstheds- og visdomsniveau. Navnet indigobørn har de fået, fordi de ofte er lidt blålige i huden, og fordi klarsynede mennesker, der kan læse deres aura har bemærket at denne har kraftige indigoblå farver i sig.

Indigobørnenes kollektive hensigt er at lede os ind i en ny verden af integritet, men hvis de oplever at man lyver overfor dem eller behandler dem nedladende eller manipulerende, kan de til tider være aggressive. Indigobørnene har svært ved at acceptere dårligt fungerende situationer i hjemmet, på arbejdet eller i skolen. De er ikke i stand til at abstrahere fra deres følelser og lade som om, at alt er i orden, med mindre de er under

medicinsk behandling eller har fået beroligende midler. Nogle indigobørn bliver diagnosticeret til at være ADS-børn (opmærksomheds-mangel-syndrom) eller ADHS-børn (opmærksomheds-mangel-hyperaktiv-syndrom) og bliver behandlet med Ritalin eller lignende produkter, der indvirker på psyken. Ved at behandle disse børn medicinsk opnår man, at de bliver tilpasset de andre børn,

men derved mister de deres medfødte evner, kontakten med deres intuition og oversanselige evner og glemmer deres opgave.

Indigobørnene har sandsynligvis allerede ændret menneskehedens fokus, idet de med deres arbejde og offervilje har formået at få os til at lave plads i vores samfund til mennesker med højere udviklede evner. De har gjort det, de skulle og begynder nu at nærme sig voksenstadiet. Når de gør det, vil de ændre mønstrene på alt efterfølgende. Indigobørnene begyndte med at ændre de af vores systemer, der har med børn at gøre, og vi skal nu se hvilke mirakler, de kan udføre, når de bevæger sig ind i voksenstadiet og begynder at ændre disse systemer på samme måde. Forestil jer hvordan verden kommer til at se ud, når de første indigo-ledere indtager deres pladser. Når dette sker vil jorden blive fast forankret i den ny balancerede krystalenergi fra en energiimpuls af højere vibrationer, der kommer til jorden i denne tid, og som er med til at skabe et energiløft på planeten, vi ikke tidligere har oplevet. Vi vil så se, at der er lavet plads til særligt begavede mennesker på jorden, uanset deres tro, køn eller herkomst. Det arbejde indigobørnene har udført vil altid være kendt som det store bevidsthedsløft. De er kommet ind i en barsk verden, har rusket grundigt op i den, og har fået os til at tænke nærmere over tingene. Velsignet være indigobørnene for de er ved at åbne døren. Og lad os nu se, hvad der befinder sig bag døren.

Krystalbørn

Krystalbørnene repræsenterer det næste trin i den menneskelige udvikling. De følger efter indigobørnene. Deres opgave er at færdiggøre det arbejde, indigobørnene har begyndt. Krystalbørnenes mission er at lære os om den multidimensionelle måde at leve på – i harmoni, fred og kærlighed. De er kommet for at lære os at leve som højere begavede væsener og for at hjælpe os med at genforene os med de guddommelige feminine energier. De repræsenterer den menneskelige races fremtidige vej, og de er katalysatorer for vores videre udvikling. Mange indigobørn- og voksne er ved at forvandle sig til krystalstadiet ved hjælp af det energiløft krystalbørnene frembringer ved deres blotte tilstedeværelse på jorden i denne tid. De hjælper sammen med indigobørnene med opstignelsesprocessen på planeten jorden.

Krystalbørnene kan kendes på deres aura, som generelt er krystalklar, men den kan også have toner af gyldent farvespil, indigo-blå og magentarød, alt efter hvilken stråle børnene kommer fra. Krystalbørn er født med adgang til deres multidimensionelle jeg og er generelt

forankret i sjette dimension, med mulighed for at åbne op til den niende dimension af fuld kristusbevidsthed, når planeten er parat hertil. Dette vil sandsynligvis ske omkring år 2012, når den første generation af krystalbørn er ca. 12 år. Det er vigtigt at forstå, at krystalbørnene er fuldt udviklede Mestre som bærer 'kristusenergiens' frø i sig, og hvis formål det er at inkarnere og holde kristusenergien, således at jordmenneskene kan opstige til det niveau som en gruppe.

Krystalbørnene begyndte at komme til jorden omkring 1998, men i begrænset antal. Der begyndte at komme flere af dem i år 2000. Efterhånden som endnu flere ankommer 'holder de energien' for at flere krystalsjæle kan inkarnere. Krystalbørn bliver næsten altid født ind i et hjem, hvor de er inderligt ønsket af deres forældre, og de véd at de vil blive æret og elsket. Meget ofte bliver de født af indigoforældre, og de vil ofte inkarnere efter en søskende, der er indigo. Indigobroderen eller -søsteren vil holde energien og vil 'undervise' forældrene i, hvordan de skal beskytte og drage omsorg for de nye børn.

Krystalbørnene er en endnu stærkere og magtfuld gruppe end indigobørnene. Disse børn arbejder med hjertet. De er kommet for at lære os om kærlighed, tilgivelse, fred, tolerance samt respekt for andre og for vores hjem, planeten jorden. Disse væsener af en højere bevidsthed kommer nu til jorden i form af et 'gruppeprojekt', hvori tusindvis af disse sjæle ankommer som undervisere og healere af menneskeheden. Ved at komme i så store antal, fremskynder de overgangen fra indigo til krystal, og de fremskynder således også den spirituelle opvågnen af store mængder mennesker på planeten. Og der er ingen aldersgrænse, man kan være 10 år eller 100 år, og man kan stadig have fordel af krystalenergibølgen. Dette er deres gave til os – disse børn er fremtiden, de viser os, hvor vi er på vej hen, og at denne ændring er indenfor vores rækkevidde, hvis vi vælger at lade deres energier bevæge os hen imod det næste trin på udviklingsstigen.

Kilder:

"What are Indigo and Crystal children and adults"?

www.starchild.co.za

"Indigo and Crystal Children: Pioneers of Conscious Evolution"

www.starchild.co.za

"Warriors of the Heart"- Crystal Children" by Celia Fenn. www.starchild.co.za

"Spiritual Parenting – Children's Psychic Abilities and Sense Perception".

www.experiencefestival.com

"Stjernebørn – Indigobørn – hvem er de"? Af Inger Brochmann. Forlaget Sphinx

Tiden er inde

- en meddelelse fra Kristus om hans genkomst.

v/Donald Keys

Indledning, afslutning og oversættelse
v/Joy Persson

Hvis dette lyder mærkeligt i læserens ører, er det ikke så underligt, da Martinus har sagt, at han ikke kommer igen, og da vi i den sækulariserede vesterlandske verden er kommet så langt væk fra vort oprindelige åndelige fundament, at det er blevet til en fjern myte, som ikke længere finder genklang i vort sind, selv med hjælp fra Martinus og andre åndelige formidlere i nyere tid - ikke mindst den "grufulde" Jesus-film, som alle taler om og er rystet over, hver på deres måde.

Det er dog en fjern historie for de fleste af os, selv kosmologer, ja, måske især kosmologer. For intellektet kan nu engang ikke føle åndens nærvær. Men der er nogen, som er tættere på og i virkelig kontakt, så de har en indre viden.

Donald Keys er vor gode ven fra Mt.Shasta, som tidligere har skrevet til vores blad og som i okt. 2001, i et brev til mig, sendte en pjece om et "møde", som en lille gruppe disciple i Mt.Shasta i 1987 havde med en særdeles levende og nærværende Kristus, som talte om den "genkomst", så mange venter på i disse "sidste tider", men på en særlig og meget personlig måde.

Donald skriver i sit forord: "Under den verdensomspændende begivenhed kaldet The Harmonic Convergence (den harmoniske samling) gav den vi kender som Kristus flere forelæsninger i Mt.Shasta med assistance af en sensitiv af meget høj standard. Og d. 15. august gav han til en lille gruppe af os på et højtliggende sted kaldet "lysets by" den følgende erklæring. De som hørte hans ord blev bedt om at informere om hans meddelelse, og således blev den eksakte og fulde tekst transkriberet og printet ud, så andre kan læse det."

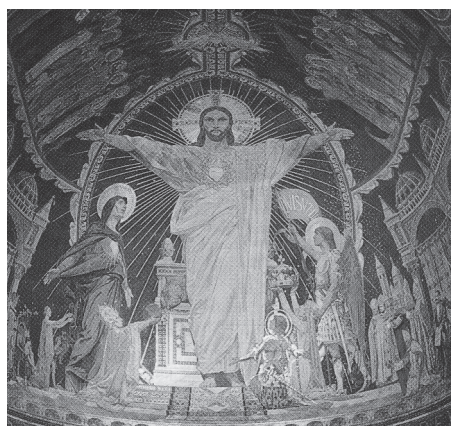
Hvad der da blev sagt:

Det er velsignet at have jer alle hos mig her idag. Hvilke store ting ville I ønske af jeres tilstedeværelse her, sø-

gende og fulde af ønsker? Hvilket nyt liv ville I ønske for jer selv, om ikke en drøm, som engang skal realiseres? Hvor stærkt ønsker I det, og hvor dybt ønsker I det? Disse er virkelig de spørgsmål, som betyder mest i denne uhyre vigtige og betydningsfulde epoke i menneskeheds historie.

Når I siger, at I "ønsker det hele", véd I da hvad præcist det betyder? Har I et kendskab til det, som findes, så I kan betragte det og sige disse ord fra dybet af jeres sjæl: "Jeg ønsker dette"?

Det ville måske være en hjælp for jer at have et eksempel foran jer af storhed, af hellighed, så I kunne få et glimt af det, som I kan blive. Et eksempel som var til at se, at røre, at føle på og vide, at det I ser i dette væsen, denne storhed, er et spejl, som reflekterer det, som er ved at bryde frem i jer selv. Det ville være et symbol på den storhed, som I vil blive. Ville I modtage et sådant symbol på denne måde, ville I?

Det er spørgsmålet, jeg stiller jer, for at I kan tænke over det. Er I villige til at erkende det som potentialet, der bor i Jer og venter på at blive født? Er I villige til at bruge det, som gives, på den rigtige måde og ikke tillade en idolisering at finde sted - en tilbedelse? For den idolisering forhindrer jer sandelig i at blive den gud, som I er, og det tjener aldrig noget formål at tilbageholde udviklingen af den guddommelige status indeni jer.

Det guddommelige Selv's fremvækst kan ikke stoppes, når først det er begyndt - når først ønsket fra det indre er født, så er der ingen vej tilbage. Ej heller ville I ønske det.

Det som ligger bag jer og som har bragt jer dertil, hvor I nu er, er allerede forbi, forladt, ikke længere nødvendigt og har ingen værdi for jer mere.

Jeg fremkommer med disse forslag her, for det er i virkeligheden planlagt, at en sådan fremtræden ville ske af én, som kunne demonstrere for jer en storhed og en højhed, som aldrig før er fremkommet på dette plan. Hvad siger I til det? Kunne I omfatte et sådant væsen, tage det til jer, vel vidende at det er jer selv, I ser på? Ville I erkende jer selv og blive motiveret til en ny tillid, til større vitalitet og dybere kærlighed til at bevæge jer fremad i jeres egen udfoldelse? Eller, ville I give det hele væk i et øjeblikks tilbedelse? Kan I modtage denne gave, og ønsker I den virkelig?

Ingen her forestillede sig, at jeg ville forelægge jer sådan et forslag, eller bare tale om noget sådant idag. Det er interessant, ikke? Tillad nu det, som er indeni jer, virkelig at komme frem i lyset, i den storhed, hellighed og renhed som I jo alle er. Det vil være mit tegn. Og jeg venter på det tegn fra jer.

I er nu, dag for dag, ved at forberede jer dybere på en modtagelse, som aldrig før har fundet sted på dette plan, i denne race. Er I for alvor rede til at storheden vil manifestere sig i jer, så at I kan skabe og modtage det, som er endnu større?

Det er, hvad jeg kom for at diskutere med jer idag. I har en stor gave at give, ved at tillade meget af jeres lys og viden at komme ud, så andre kan forstå det. Vil I være mine budbringere? Og bringe dette budskab videre? Vil I fortælle, at tiden er inde snart, hvor en stor indgivelse vil finde sted på dette plan? Jeg spørger jer, vil I?

Jeg kommer, og I skal komme, fuldt og helt. I skal se mig og kende mig - synligt.

Velsignet være I, mine kære. Hvad kan jeg nu gøre for jer, at I kan fremkalde i jer selv det, som I længe har ønsket og hungret efter. Kom frem, hver og én som ønsker dette, og bed mig om det, som jeres hjerte tilsiger jer at bede om. Og gå så ud og gør det, som er vores fælles ønske, og lad denne kommunikation blive kendt mange steder. Tiden er inde.

Siden da

Efter dette fandt sted i Mt.Shasta i august 1987 er der sket så meget i verden, at man forstår, hvorfor det var

presserende for denne verdenslærer at meddele sig direkte til en gruppe disciple, som han stolede på (sådan da), og at sende dem ud som en ny tids apostle med det vigtige budskab, at det er os selv, vi skal se i ham, og os som skal bringe ham tilbage i os selv. Det er i os, hans genkomst skal finde sted - som han siger, det vil være hans tegn!

Og det er tegnet, han venter fra os. Han har ikke brug for tilbedelse!

Og hermed har jeg så bragt budskabet videre til vore læsere, der enten vil modtage det, velkomme det og forstå det - eller afvise det. Det er jo helt op til os selv.

Donald Keys, som nu er eneboer højt oppe i en hytte i Mt.Shasta, arbejder meget på de indre planer, sammen med andre, og har derfor indsigt i det, der sker i begge verdner, og det som er under forberedelse her og nu. I sit brev siger han f.eks:

“Ondskaben vi ser idag er virkelig, men en lille rest, set i den større skala. Kristus har påtaget sig sin nye mission, som foregår uden hensyn til den politiske verden”

Og det må vi nok være glade for.

Donald Keys hytte i Mount Shasta

Om bøger

Livet i døden

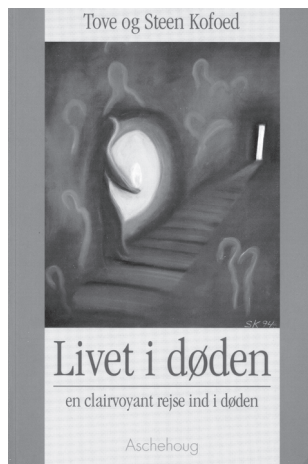
- en clairvoyant rejse ind i døden

Af Tove og Steen Kofoed

Aschehoug 2003

156 sider

Anm. v/Gunder Frederiksen

Mon ikke vore læsere kender Steen Kofoed. Jeg tror det. Han blev landskendt ved sin optræden på TV i serien Åndernes magt, hvor han med overbevisende optræden var i stand til at lokalisere de ånder, der huserede i gamle huse til stor plage for mange mennesker rundt om i landet. Og ikke nok med det: han fik dem til at forlade de besatte lokaliteter til lettelse for beboerne, som i mange tilfælde var parate til at flytte fra deres huse blot for at blive befriet for de stædige ånder. Der var jo tale om afdøde mennesker, der længe efter døden stadig var knyttet mentalt og derfor også fysisk til det pågældende hus.

Gennem Raymond Moodys bøger har mange af os stiftet bekendtskab med liv uden for kroppen og overgangen til den åndelige tilværelse ved den såkaldte død, ligesom vi på logisk analyserende vis får verificeret af Martinus, at liv uden for kroppen er realistisk virkelighed. På en måde kan man kalde Tove og Steens bog en fortsættelse af Moodys udredninger af nær-død-oplevelser, idet de ret detaljeret beskriver livet, som det former sig efter døden eller som bogens titel siger ”i døden”.

Sammen med sin kone Tove prøver de med evner til klarsyn og sans for detaljer så realistisk som muligt at beskrive dødsprocessen ikke blot som den opleves fra det materielle plan, men også og ikke mindst som den ses fra det åndelige plan f. eks. hvad der sker i et afdød menneskes bevidsthed. Dertil kommer det overraskende møde med tidligere afdøde slægtninge eller bekendte. F. eks. møder 87-årige Mary nu sin tidligere afdøde mand Harry på det åndelige plan.

Jeg citerer fra mødet: ”Han kom Mary i møde fra et sted i

lyset. Han nærmede sig og svævede på samme tid. Mary gennemstrømmedes af ubeskrivelig og betingelsesløs kærlighed, mens de nærmede sig hinanden. Harry smilede sit dejlige smil og tog hendes hånd, da de mødtes. Og sammen bevægede de sig videre ind i lyset. ”Hvor er det dejligt, at du er kommet”, sagde han, mens de bevægede sig af sted.” ”Jeg er også glad for at være her”, svarede Mary og bemærkede, at de ikke talte sammen, men kommunikerede. – Hvor er her smukt”, fortsatte hun, hvorefter samtalen fortsætter. ”Er det her døden”, spørger hun f. eks. og får flg. svar: ”Nej, det er livet på den anden side. Der er ingen død, men derimod mere liv”.

Mary er imidlertid endnu ikke helt færdig med det jordiske plan: pludselig hører hun nogen græde, hvilket Harry, der har hele sin bevidsthed på det åndelige plan, ikke hører. I samme nu står hun i stuen hos sin ældste datter og hendes mand – et klart eksempel på at det, man efter døden tænker, det sker omgående. Man er, som man tænker og hvor man tænker. Og her må man så forestille sig, at hun i sin spirituelle gestalt pludselig står i stuen hos sin ældste datter og hendes mand, som jo ikke er klar over hendes tilstedeværelse. Her spørger man sikkert sig selv, hvordan mon det opleves, at være klart til stede blandt andre mennesker og blive totalt ignoreret, idet ingen fra det jordiske plan er i stand til at registrere ens tilstedeværelse. Oplevelsen er underlig: der tales totalt hen over hovedet på en, medens de åndelige væsener til gengæld registrerer alt. Vi har oplevet det i Klint. En af vore gode venner, Erik Grevelund, døde for et par år siden. Ved dødslejet sad bl. a. en klarthørende dame. Da Erik var ”gået over” talte de pårørende sammen og som den eneste kunne den klarthørende opfatte, at Erik i en let irriteret tone sagde: ”Hvorfor ignorerer I mig, jeg er jo her blandt jer”.

Sådanne og flere lignende oplevelser finder sted indtil den døde har vænnet sig til at være død, og dermed sanser og oplever på en anden måde. Så længe den døde tænker rent materielt, som Mary plejer, vil hun standse op ved lukkede døre, men når hun prøver at lukke døren op ved at bevæge håndtaget, oplever hun, at hånden går direkte gennem håndtaget. (En oplevelse jeg for øvrigt selv har haft, da jeg på et tidspunkt befandt mig uden for kroppen). Når den døde f. eks. vil kærtegne en pårørende på det materielle plan, oplever hun også, at hånden går direkte gennem den kærtegnede persons krop. Det er den slags oplevelser, der medfører, at den døde gradvis

opdager, at hun er død. Det siger sig selv, at der opstår mange underlige situationer, så længe den døde ikke er klar over, at hun er død. Tilvænningen kan være af kortere eller længere varighed alt efter hvilket kendskab til den åndelige verden, man har med sig fra evt. studier eller samtaler med evt. venner, der er bedre i orienteret.

I bogens sidste to tredjedele går forfatterne, som de selv skriver: ”tæt på de omstændigheder i et fysisk liv, som gør, at man sidder fast i den åndelige verden – altså svarende til hvad Martinus kalder ”Skærsildszonen”.

Udover detaljerede oplysninger om, hvad der sker i livet efter døden, bringer bogen råd og vejledning i, hvordan efterladte kan hjælpe de døde, som er forvirrede indtil de vænner sig til den nye verden, de er indtrådt i. De skal først og fremmest forstå at de er døde og have hjælp til at komme videre i det nye liv.

Bogen er oplysende og klar og skal medgives min bedste anbefaling.

Derfor er jeg ikke muslim

Af Ibn Warraq

Lindhardt og Ringhoff 2004

533 sider

Anm. v/Gunder Frederiksen

Vore læsere husker sikkert Salman Rushdies ”De sataniske Vers”, der vakte voldsomt røre i den muslimske verden for nogle få år siden. Så voldsomt at det muslimske præstestyre udstedte fatwa dvs. dødstrussel mod Rushdie. Han blev simpelt hen erklæret fredløs og måtte stadig skjule sig, hvis han ville redde sit liv. Hvor han er nu, ved jeg ikke. Det sidste jeg husker er, at han levede i eksil i England. Dette og meget mere af samme skuffe viser, hvor følsom det muslimske præstestyre er over for afsløringer og kritik af deres eget system, og dermed hvor langt det er fra det demokrati med frihed til at tænke, tro og tale, som hører vor moderne kultur til, og som burde være en menneskeret for os alle.

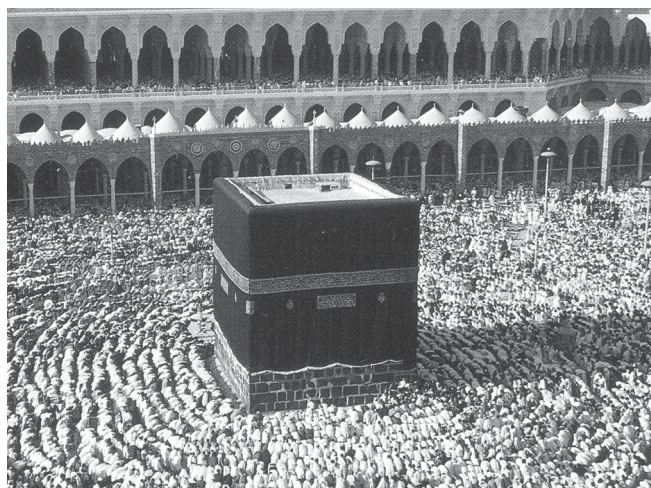
Som ”De sataniske Vers” er også ”Derfor er jeg ikke muslim” et opgør med Muhamedanismen. Et særdeles stærkt og overbevisende opgør. Ibn Warraq går radikalt til værks. Som det fremgår af forlagets pressemeddelelse er

der tale om et ”monumentalt og frygtløst generalopgør” med den muslimske tro. Forfatteren påviser, at Koranen, profeten, sharia-lovgivningen, traditionerne osv. – hviler på et meget spinkelt grundlag, og at islamisk civilisation ikke er opstået på grund af Koranen eller sharia-lovgivningen, men på trods af den.

Fay Weldon skriver bl. a. i sit forord til bogen, at forlaget har udvist mod ved at udgive bogen. Er det da farligt? Absolut ja! Som hun selv svarer, er der mennesker, der måtte lade livet p. gr. a. ”De sataniske Vers”. Og ”Derfor er jeg ikke Muslim” er ikke mindre kritisk over for Islam end Salman Rushdies bog. Det kan være livsfarligt at kritisere Islam. Derfor er denne bog skrevet under synonym. Forfatteren er født i Indien, opvokset i Pakistan, uddannet i England og lever i dag i Europa. Fay Weldon skriver: ”Derfor er jeg ikke Muslim” er modig, oplysende og særdeles letlæst – skrevet af en anset forsker og en modig mand, som er nødt til at skifte navn og leve i skjul, fordi han frygter for sit liv på grund af dem, som opererer med dogmatiske visheder, hvad han ikke gør”.

I bogens kap. 2 omtales Islams oprindelse, hvor dets stifter Muhammed præsenteres: ”han er ikke nogen original tænker. Han formulerer ingen nye etiske principper, men lånte blot fra det herskende kulturelle miljø”.

Det kan undre, at Islam kan ekspandere ja, endog finde tilslutning i den moderne vestlige verden, men forklaringen må være, at der, måske fordi den materielle udvikling går hurtigt i øjeblikket, vil være mange især unge, der føler sig rodløse. Familiebåndene er ikke længere stærke nok

til at holde sammen på familiemedlemmerne i samme grad som tidligere. For sådanne mennesker finder nogle unge mennesker værdier, som vor moderne vestlige kultur har mistet. De finder måske en form for tryghed ved de faste rammer, der er kendetegn for det autoritære system, som den muslimske tro repræsenterer. Dertil kommer

det et tættere familiesammenhold, der eksisterer inden for Islam, og som ikke længere eksisterer i samme grad inden for modernismen.

For det oplyste vestlige menneske, der kan tænke selv, er der imidlertid ikke nogle værdier at hente. Har man ikke vidst det i forvejen, så bliver det særdeles klart for den, der læser ”Derfor er jeg ikke Muslim”. En bedre medicin mod Islam findes næppe. Med den karakteristika, der bliver Islam til del i Ibn Warraqs bog kan man ikke spå Islam nogen stor og glørværdig fremtid. Når Islam ikke desto mindre ekspanderer i øjeblikket, må det nærmere betragtes som de sidste religiøse dødskræmper.

Menneskene skal ikke lukkes inde i meningsløse ritualer, autoritetstro, ensretning og foragt for anderledes tænkende. Den kultur der oprulles i bogen hører da også en svunden fortid til. Derfor er der utvivlsomt en sandhed i et af bogens citater, der lyder således: ”At befri muslimen fra hans religion er den bedste tjeneste, man kan gøre ham” (E. Renan). Og spørger man, hvordan det kan ske, må svaret blive: oplysning og møde med andre demokratisk og frisindede kulturer. Og det er jo hvad der i nogen grad finder sted i øjeblikket. Men det bliver et langt og sejt træk!

En særdeles oplysende og stærk bog, som kan anbefales enhver, der ønsker en dybere forståelse af den muslimske tro og kultur.

Vejen vi går

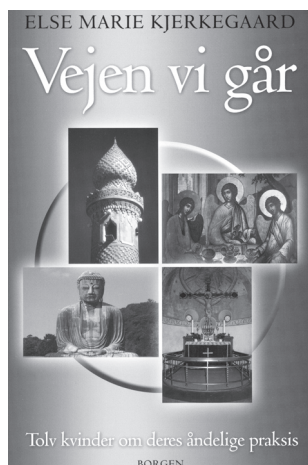
- 12 kvinder om deres åndelige praksis.

Af Else Marie Kjerkegaard

Borgen 2002

233 sider

Anm. v/Birgit Nielsen

Et citat fra bogens sidste side: ”I Danmark regnes troen oftest som en privatsag. Det betyder, at vi næsten aldrig taler med hinanden om det, der giver vores liv retning og mening. I bogen her bryder 12 kvinder dette tabu. De lægger op til den samtale om troen, der må og skal fortsætte, hvis vi for alvor vil lære hinanden at kende.”

Else Marie Kjerkegaard (E.M.K.) fortæller som indledning om en alvorlig krise i sit liv og hvordan hendes

søgen efter en åndelig praksis begyndte. Hun beskriver et åndeligt menneske som et menneske, der lever sit liv i Guds nærhed. Ved åndelig praksis forstår E.M.K. det et menneske gør for at gå ind i Guds nærhed og få kontakt med kernen i sig selv, hvor Gudsbilledet findes.

Det er 12 livskloge, men vidt forskellige kvinder med rod i de store verdensreligioner, der fortæller om deres åndelige søgen og deres daglige åndelige praksis. Det er også helt forskellige valg, men lige meget hvilken åndelig og religiøs retning kvinderne har valgt, så er det et meget personligt valg, hvor der har været mange studier, tanker og overvejelser for den enkelte.

Det er en glæde at læse bogen, netop fordi vi så sjældent taler åbent om dette. Naturligvis taler vi nok med ligesindede, men at tale med, eller som her at læse om de mennesker, der har valgt en religion er virkelig spændende, og som jeg citerede i indledningen: ” Den samtale om troen der må og skal fortsætte, hvis vi for alvor vil lære hinanden at kende.” Hvis dette er et ønske hos dig, så kan jeg varmt anbefale bogen. Det er sundt at blive konfronteret med egen uvidenhed og fordomme overfor Kristendom, Islam og Buddhisme.

Her er nogle få af de mange spørgsmål E.M.K. sendte skriftligt til de 12 kvinder før det egentlige interview:

1. Et menneskes åndelige udvikling påvirkes af mange forhold. Hvad gjorde dig til den du er i dag i åndelig henseende?
2. Hvad vil det sige at have en vital og levende åndelig praksis?
3. Hvilke elementer indgår der i din egen praksis?
4. Hvilke virkninger har din åndelige praksis for dig i hverdagen?
5. Hvordan viser det sig i forhold til din omverden?
6. Hvilke rolle spiller det åndelige samfund du tilhører for din praksis og hvad betyder fællesskabet med andre?
7. Har du eller har du haft et menneske du vil kalde din åndelige lærer eller vejleder, og hvilken betydning har det i givet fald haft for dig?

Nu kunne de 12 livshistorier let være blevet lidt kedelige og skematiske på grund af de forudgående spørgsmål, men det er absolut ikke tilfældet. Hver kvinde fortæller på sin måde, og det er spændende og medrivende skæbner.

E.M.K. har en kort efterskrift, hvor hun bl.a. skriver, at arbejdet med bogen har været en bevægende og inspirerende ”pilgrimsrejse” i menneskers åndelige praksis og baggrunden for den. Herefter giver hun sin definition på åndelighed: ” Et åndeligt menneske er et menneske, der bærer vidnesbyrd om Guds kærlighed med hele sit væsen

og alle sine ord og handlinger. Det er et menneske hvis positive tanker og følelser flyder ubesværet, medens de negative tanker og følelser bliver registreret, forstået og omdannet. Medfølelse og tilgivelse er vigtige aspekter af kærlighedsevnen, og sindet er præget af lys og klarhed, fred, ydmyghed, glæde og taknemlighed ved livet og alt levende.”

Spontan opfyldelse af ønsker

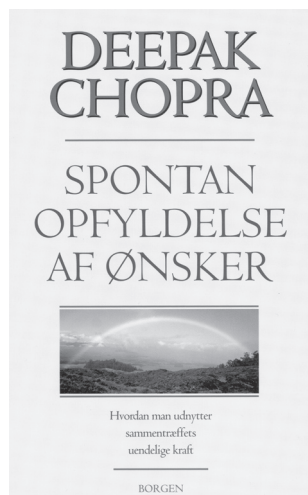
Af Deepak Chopra

Borgen 2004

224 sider

239 kr.

Anm. v/Ruth Olsen

Chopra vil her fortælle os om det netværk af sammenræf, vi alle lever i, og som vi ved opmærksomhed kan lære at forstå og udnytte bedre. Alt hvad vi oplever er forskellige former for budskaber til os, for intet sker tilfældigt, og alt er indbyrdes forbundet. “Synkronskæbne” kalder han det.

Han forklarer, hvordan vore tanker og vore intentioner fungerer som en magnet, der tiltrækker de energier, der svinger “synkront” med vore egne tanker. Og således indgår vi i et uendeligt netværk af tiltrækninger og frastødninger. “Synkronskæbne” kan vi altså selv bevidst påvirke. Forudsætningen er, at vi forstår, hvordan vi fungerer i verden. Det vil han så hjælpe os med - derfor bogens titel, der forjættende stiller i udsigt, at “hvad du ønsker skal du få”! Bogens indhold viser dog, at så enkelt er det ikke.

Men Chopra får i denne bog koblet det spirituelle og det videnskabelige sådan sammen, at vi får en (næsten) logisk forklaring på det, der almindeligvis opfattes som “tilfældige sammenræf” - held eller uheld.

Først forklarer han, hvordan vi lever på tre planer. Det fysiske plan, hvor alt er under forandring, styret af loven om årsag og virkning, hvilket gør den i princippet forudsigelig. Og så er der det, han kalder “kvanteplanet”, en usynlig “energisuppe”, hvori det fysiske plan er en “delmængde”, en nedtransformeret manifestation.

Han får forklaret det om stoffets/energiens informationsindhold - alt det med frekvenserne - så det bliver rimelig

nemt at forstå. Det tredje plan kalder han “ikke-lokalt”, et bevidsthedsplan, sjælens plan, der fungerer uden for tid og rum, og som styrer “energisuppen”. Med Martinus ville vi kalde det X1, dvs den der oplever og styrer det hele. Det er herfra - fra det store overblik position - de synkrone “sammenræf” skabes og nedtransformeres.

Han får altså beskrevet med lidt andre ord, hvad Martinus også beskriver, at der findes et evighedsplan, hvorfra timeligheden og det ubestandige udgår. Her eksisterer alt som ren “mulighed”, men spørgsmålet er, hvordan vi skal få realiseret de ønskede muligheder og undgået de uønskede.

Alt i dette univers begynder med en intension, siger han. Men hvis intensionens konsekvens ikke er i harmoni med den universelle helhedsplan, vil den blive modarbejdet. Det er det, vi i daglig jargon udtrykker som: “det lykkes, hvis det er meningen, men mislykkes hvis det ikke er meningen”. Eller: at handle med eller imod livets strøm. “Miraklerne” forudsætter altså, at man “synkroniserer” sig med en overordnet plan! Vi kunne også med Martinus kalde det “at leve i overensstemmelse med livets love”.

Hvis alt hvad vi oplever er budskaber, som vi skal tolke og forstå, kunne vi vel næsten ikke få tid til andet! Men Chopra forsikrer os om, at det kan blive en vane, men iøvrigt er det særligt de usædvanlige ting, vi skal være opmærksomme på, især hvis de gentager sig på forskellig måde. Er vi i tvivl om, hvad meningen er med en eller anden oplevelse, kan vi bare spørge vort “højere jeg” - så skal svaret nok komme på et tidspunkt. Den “opskrift” har vi hørt før!

Og ellers får vi Chopra’s sædvanlige løsning på alting - meditation! Anden del af bogen består af forslag til meditationsøvelser efter bedste indiske tradition. Men i et appendiks siger han, vi ikke behøver gå til indisk visdomstradition, for også vesten har sin mange tusind år gamle mystikerfilosofi, nemlig hermetismen. I den findes 11 indsigter, nemlig følgende, superkort fortalt:

- 1) Alting er en manifestation af det åndelige.
- 2) Helheden er indeholdt i de enkelte dele.
- 3) Alt er vibrationer, bevidstheden består af vibrationer med forskellig bølgelængde, når vi ændrer dem, ændrer vi verden.
- 4) Alt er under forandring. Det der ikke ændrer sig, går i forfald og dør.
- 5) Alting indeholder sin egen modsætning.
- 6) Der er en cyklisk rytme forbundet med alting.
- 7) Enhver begivenhed har et uendeligt antal årsager, der fører til et uendeligt antal virkninger.
- 8) Universets kreative energi

afspejles som seksuel energi. Alt der eksisterer fødes af denne urenergi. 9) Urenergien kan styres gennem opmærksomhed og intention. 10) Harmoni opnås ved balance mellem de mandlige og de kvindelige energier. 11) Ethvert væsens indre natur er kærlighed. Kærligheden er ikke bare en følelse, den er den ultimative sandhed i hele skabelsens hjerte.

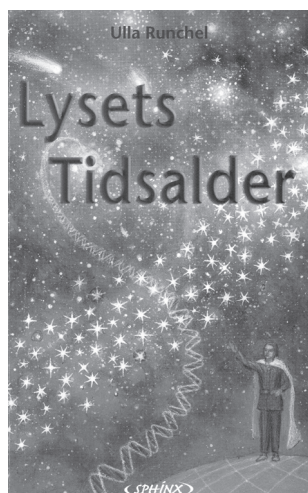
Lysets tidsalder

Af Ulla Runchel

Sphinx 2002

195 sider

Anm. v/Joy Persson

Denne bog handler om fremtidens videnskab, om de supertekniske videnskaber, der allerede nu er i færd med at styre den menneskelige udvikling i retning af et Utopia af teknologiske vidundermaskiner, der kan korrigere ozonlaget, beherske temperaturstigninger, styre vind og vejr med geologiske styringscomputere og solens kernekraft, overvinde sygdomme og bygge byer på Mars!

Det er Ulla Runchels anden bog efter "Krystaluniverset", anmeldt i et tidligere blad. Mens forfatteren i den første bog fortalte om sin egen eventyrlige bevidstheds-rumrejse til de højere dimensioner, handler denne bog, som er skrevet i romanform, om to unge forskere ved NASA, der arbejder med nanoteknologi, kybernetik, genteknologi, klimaforskning og anden pionerforskning, som kan forvandle vores verden på relativt kort tid.

Tidsmaskiner, stamceller og teletransformation

I bogen her er vi mere nede ved jorden, selv om det handler om rumrejser. Vi befinder os i et af NASAs space-udviklingslaboratorier i New York september 2001, hvor de to unge videnskabsmænd arbejder med rumforskning, bygning af rumskibe. De ser optimistisk på verdens udvikling og deres forskning succes. De er videnskabens fortrop, Stanley og David. Den ene har evne til at bevæge sig i rumtids-zoner og v.h.j.a. sin tidsmaskine, en hjelm, kan han fusionere fortid og fremtid til samtid i nutiden. Denne samtidighed gør, at han kan hente viden fra sin atlantiske fortid og se fremtidens muligheder for opfindelser, der i dag må forekomme os fantastiske.

Vi følger bogen igennem de to venners tanker og dialoger om deres arbejde og dets betydning - både før og efter 11. september 2001.

Lysterapi

Genteknologi og rumforskning bliver centralt i fremtiden. Helium bliver det nye årtusinds drivkraft. Man finder ud af, at man i lys kan oplagre informationer, som kan bruges specielt til menneskets celler for at eliminere sygdomme, ved at bryde ind i genet og omkode cellestrukturen, så vi bliver raske. Man vil forske i bionernes verden, tage prøver af dette livsserum, opfinde en lysdiode, der fremstilles af rent lys-serum (igennem flydende kvartskrystaller), hvor man i fosforiserende "kit" serum har indkodet lyssensorer, der kan opfange den nyfremstillede flydende komponent.

Flydende fosfor og silicium består af optiske receptorer, der sender lysenergien videre, fyldt med information. Det flydende kit er en komponent, som kan belyses ind i kernen af cellerne. De indkodede lysinformationer eksponeres igennem lysstrålen og omkoder de beskadigede celler til positive raske celler. Dette er ikke genmanipulation, men konstruktiv positiv genforskning, der kommer os til gode. Indtil da helbreder man med fotodynamisk terapi, der belyser sygdomme væk i forskellige farvestrømme.

Vor lysende fremtid

Det lyder forjættende, selv om min uvidenskabelige hjerne ikke forstår så meget af alle disse tekniske termer. Men én ting fatter man jo, at alt kommer til at foregå med lys i den tidsalder, vi nu går ind i. Lysterapien har jeg faktisk prøvet eller fået en lille forsmag på i Spanien, hvor forfatteren arbejder med disse ting ud fra de indsigter, hun fik på sin mentale rumrejse, som beskrevet i hendes første bog. Så der er ingen tvivl om, at hun véd, hvad hun taler om, selv om det måske kan lyde utopisk for os andre.

Det er en bog, der nok skulle appellere til futurister - og hvem af os er ikke det? I sit grænseoverskridende indhold af tekniske fremtidsmuligheder er den dog uhyre nutidig, da videnskaben idag er i fuldt firspring mod disse mål og i fuld gang med at eksperimentere på alle disse felter. God og spændende læsning - for futurister!

Kampen for Gud

Af Karen Armstrong

Kommentar
v/Göran Rudengren

Oversættelse v/Ruth Olsen

Karen Armstrong har i sin bog "Kampen for Gud" beskrevet de fundamentalistiske bevægelser indenfor de tre monoteistiske religioner. Uden at være sikker så lad os forsøgsvis antage, at Mayakalenderen har ret, og at denne tidsalder er ved sin afslutning. I så fald skulle "Johs. Åbenbaring" skildre en virkelig begivenhed i ord, der må tolkes. Jeg vil tolke den udfra begreber i Karen Armstrongs bog.

I "Åbenbaringen" står bl.a., at "ødelæggelsernes trængsel" vil styre menneskene i disse "sidste tider". Hvad menes der med det? Egentlig ved jeg det ikke, men vi kan jo antage, at der findes en sans for ironi hos de, der har opfundet begrebet "ødelæggelsernes trængsel" i Åbenbaringens bog, og da kunne vi se på sagen på følgende måde.

"Ødelæggelsernes trængsel" står for alle de, som af blind fanatisme ofrer mennesker, sig selv eller andre, for idealer, som de påstår er hellige, og som de påstår, det er Guds vilje, man skal kæmpe for med vold. Det spiller ingen rolle, om man derved opmuntrer andre til vold eller udfører det selv. Vold for et højere ideal er "ødelæggelsens trængsel", og dette ideal behøver ikke være skabt af fundamentalistisk religion, men kan også være begrundet i en sekulær ideologi som nationalisme eller socialisme, som opfordrer sine tilhængere til mord på fjender i hellig hensigt. Det ironiske er, at for disse mennesker fremstår deres fjender just som "ødelæggelsens trængsel".

Karen Armstrong påstår, at i konservativ religion opstilles et klart skel mellem *logos* og *mythos*, mellem de myter og beretninger, som tolkes i religiøs ånd, og som ingen egentlig forsøger at realisere, f.eks. forestillingerne om Paradisets have, "det nye Jerusalem", eller om nogen messias-skikkelse, der skal medføre en paradisisk tilstand på jorden. Denne tilstand vil komme engang, når tiden

er moden. Man skelner mellem dyrkelsen af religionens mythos og den tillempling, man i det daglige liv har af religionens logos. Her må man handle, så man kan overleve, godt nok mere eller mindre rationelt afhængig af forskrifterne, men dog sådan at overlevelsen ikke romantiseres. Man søger ikke efter paradisets have i den virkelige verden.

Den moderne tid opstod først og fremmest med "oplysningstiden", med dens tro på fornuften og individualismen. Og som en følge heraf udvikledes videnskaben, liberalismen og demokratiet, hvilket styrkede den vestlige verden og de sekulære kræfter. Da reagerede de grupper, der følte sig truede, med fundamentalisme.

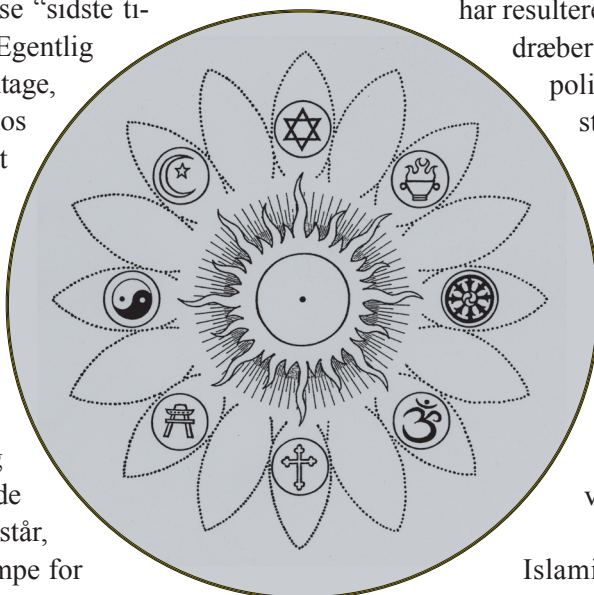
Fundamentalisterne førte logos ind i myterne og mente, at de "hellige skrifter" skildrede virkelige begivenheder, som var sket eller skulle realiseres. Bibelen tolkedes af de amerikanske fundamentalister bogstaveligt, hvilket har resulteret i en militant protestantisme som

dræber abortlæger, blander sig i udenrigspolitik, vil fjerne adskillelsen mellem stat og religion og ønsker, at undervisningen skal ligestille moderne biologi og skabelsesberetningen. Man ønsker, trods afstandtagen fra videnskab og rationalitet, at fremstå som fornuftige, for udviklingslæren er for dem ikke bedre underbygget end skabelsesberetningen, som er en absolut skildring af, hvad der virkelig er hændt.

Islamiske fundamentalister læser Koranen og udvælger specielle dele, som kan tolkes militant, og går til handling efter disse fortolkninger for at forsvare islam. På samme måde har jødiske fundamentalister stort set umuliggjort enhver løsning på den israelsk-palæstinensiske konflikt.

De tre monoteistiske religioners fundamentalister oversætter religionernes mythos til logos og skaber dermed fanatisme og idealistisk vold, som udgør basis for den farligste uro i verden. Vi må minde om, at Bush påstår at have direkte kontakt med Gud, at Hamas og islamisk jihad er religiøse bevægelser, og at israelske ortodokse har fået en urimelig stor indflydelse på den sekulære politik i vore dage.

Med modernismens fremvækst og dermed sekulariseringen skabtes også sekulære utopier. Alle former for natio-

nalisme er en drøm om, at en idealtilstand ville opstå, hvis ens eget land eller folkegruppe isolerede sig fra andre. Og i socialismen fostredes tanken om det klasseløse lighedssamfund, opnået gennem vold. I værste fald skal alle individer være ens og formede af den totalitære stat.

I moderne totalitære bevægelser er der en slags mythos, som aldrig har været mythos men stået på programmet som logos, trods sin manglende realisme. På den måde kan man overføre også den idealistiske vold i de verdslige bevægelser til samme fænomen, nemlig forsøget på at realisere mythos i en verden, hvor modernismen ellers råder.

Men hvordan skal vi tolke dette med mythos? Det er klart, at på vejen til det rigtige menneskerige må mythos opløses, fordi vi med intuition og intellekt vil indse og forstå, hvordan verden og livet virkelig er. Den fanatisme og materialisme, vi ser i vor tid, den "ødelæggelsens trængsel", må nødvendigvis ske inden vi kan gå over i det rigtige menneskerige.

Livet er et forunderligt eventyr

- om reinkarnation og erindringer fra 38 tidligere liv

Af Birthe Lou

Forlaget Lou

364 sider

265 kr

Anm. v/
Inge Blohm Pedersen

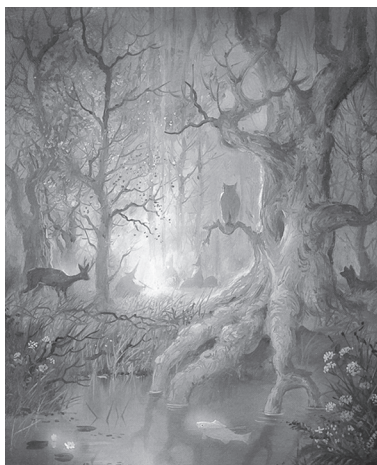
Birthe Lou har kunnet se afdøde, så længe hun kan huske, og hun havde allerede som barn en evne til at se gennem folk og fornemme, hvad de virkelig tænkte, selv om de stod og sagde noget andet - det undrede hun sig meget over. Som ung lagde hun låg på disse evner og tog dem først op igen som voksen.

Hun var over 35 år, inden hun stødte på reinkarnationstanken, og det føltes som en stor aha-oplevelse. Hun havde på det tidspunkt en indre viden om, at den kristendom, som hun lærte om i skolen og hørte om i kirken, var en for snæver opfattelse af samfundet og Gud. Hun var helt sikker på, at der var noget andet og mere end dette liv, fordi hun kunne se, at alt i universet var en del af en udvikling, og derfor måtte livet her på denne jord også være det.

Birthe Lou er i dag 50 år og blev i 1981 uddannet som socialrådgiver. Senere uddannede hun sig til zoneterapeut, og i forbindelse med fødslen af en handicappet datter i 1985 begyndte hun at arbejde med det spirituelle og tog endnu en uddannelse til psykoterapeut. Hun har nu en del års erfaring i regressionsterapi og formidler kontakt til afdøde samt "renser" huse for spøgelser og afdøde sjæle. Derudover holder hun foredrag om drømmetydning, selvudvikling og psykoterapi.

Birthe Lous oplevelser og erindringer om tidligere liv kommer spontant, eller ved at hun fysisk er på stedet, hvor det foregik. Hun tror ikke, der er nogle faste regler for, hvor ofte vi inkarnerer, og hun hævder, at hun har mødet flere og flere, der har erfaring med og erindringer af, at de har været i flere inkarnationer samtidigt!!?

Der var lang tid mellem hendes første inkarnationer, men det er blevet tiere og tiere, især i det sidste årtusinde. Det samme gælder for de "personer" eller sjæle, hun har mødt i dette og tidligere liv. De følger samme mønster, og hun har mødt dem igen og igen som veninde/mor/datter/bror/far/søn/ven, som hun henviser til i et righoldigt persongalleri bagest i bogen.

På et tidspunkt, da Birthe Lou havde husket højdepunkterne fra ca. 10 tidligere liv, begyndte hun at undre sig mere og mere - hun var nemlig kvinde i dem alle. Det forstod hun ikke, for de bøger, hun havde læst om emnet, beskrev alle, at vi oplever både mande- og kvindeliv. "Så måtte jeg tage en dyb snak med mine guider. Mærke ind i mig selv og virkelig arbejde med svaret på denne problemstilling. Hvad var forklaringen?"

Svaret var: "Vi har samme køn hele tiden, men vi er bundet så meget til vores sjælstvilling, følelsesmæssigt, fysisk og æterisk, så vi fuldkommen har identificeret os med denne tvilling og hans/hendes liv. I en højere dimension, over vores højere selv, er vi eet med vores tvillingsjæl. Der er vi både feminin og maskulin. Vi er halvdelen, henholdsvis den feminine og maskuline del, af et hele, som vi har sammen med vores tvillingsjæl i denne højere dimension.

Vi kan huske alle vore sjælstvillings liv lige så godt som vore egne liv. De er præget ind i vores krop og sjæl på "lige fod" med vores egne livsoplevelser, og derfor kan

vi genkende og huske oplevelser, hvor vi har det modsatte køn, som var det vores egne oplevelser, hvad det jo også er! Vi har på denne måde næsten lige mange erfaringer med at være af det ene som det andet køn. Erfaringerne er lagret i vores ubevidste hukommelse.”

Svaret giver måske en forklaring på, hvorfor så mange mennesker under regression hævder at have levet et liv i et modsat køn!

Det er ikke småting, Birthe Lou har været igennem i de 38 tidligere liv, hun kan huske. Hun har bl.a. haft et liv som geisha, har været Hopi-indianer, borgfrue, persisk dronning, prostitueret i Thailand, jøde i Nazityskland, præstekone og jordemoder.

Erindringerne indeholder også følelser og holdninger, som kunne forklare, hvorfor hun gjorde, som hun gjorde. I dette liv er hendes problemer blevet meget nemmere at tackle og overskue, fordi hun bedre kan forstå, hvad der ligger bag og dermed lettere kan finde frem til en løsning. Fx har hun aldrig haft lyst til at besøge Portugal, da landet vakte følelser af frygt og vold, uden at hun kunne relatere det til noget rationelt forklarligt. I dag ved hun, at følelserne stammer fra et liv i 1400-tallet, hvor hun tilhørte en indianerstamme, der blev slået ihjel af portugiserne. Hun har også altid haft en uforklarlig angst for at køre bil og tog først kørekort som 39-årig. Nu ved hun, at angsten stammer fra et liv, der endte med en bilulykke. Tidligere havde hun angst for at stå frem, hvilket påvirkede hende meget. Hun forstod hvorfor, da hun kom tilbage til et liv omkring år 1800, hvor hun blev brændt på bålet som heks i Sverige. Hun var forfulgt for sine holdninger. Det var uhyggeligt at genopleve, men det hjalp.

Birthe Lou har opsøgt lokaliteter både i Sverige og England, hvor hun ved, hun har levet før. Reinkarnationsoplevelserne er kommet ”dumpende” til hende som en slags drømme i vågen tilstand. I starten ønskede hun at holde dem væk, fordi hun ikke kunne finde ud af, hvad hun skulle bruge dem til, men så begyndte hun at skrive dem ned og senere forfølge dem og tage dem op igen.

Reinkarnation har givet forfatteren en viden om og forståelse for, at alt i livet har en naturlig sammenhæng, og at alt, hvad vi gør, er vigtigt. Vi er selv skaberen og instruktøren i vores eget liv, og hun er helt sikker på, at intet er tilfældigt. Gennem regression oplever mange af hendes klienter, at de får et svar, de kan bruge til at komme videre, selv om det ikke altid er det svar, de havde forestillet sig eller ønsket, og hun mener, det er et fantastisk redskab at kunne dykke ned i vores ”rygsæk” og der i bagagen finde forhold, der forklarer de mønstre,

vi lever efter i dag.

En bog med beskrivelse af 38 inkarnationer giver ikke megen plads til den enkelte inkarnation, og der bliver mange opremsninger af forældre, søskende, venner, kærester og ægtemænd, men man får alligevel en medlevende oplevelse af både lys og mørke og af Birthe Lous stærke følelser, oplevelser, kærlighed, sorger og glæder fra alle hendes liv rundt omkring på kloden. Hun har været inkarneret i Grækenland, Mongoliet, Ægypten, Kina, England, Canada, Danmark, Japan, Skotland, Irland, Frankrig, Spanien, Thailand, USA og Tyskland - i nogle lande flere gange.

Enkelte inkarnationer er især vedkommende og interessante, fordi de veksler mellem fortid og nutid på stedet. Det gælder bl.a. en inkarnation i Danmark fra vikingetiden omkring år 1000 og et par besøg på stedet i årene 1999 og 2000, samt en inkarnation i Sverige sidst i 1700-tallet og en rejse dertil i år 2000. Disse inkarnationer skriver hun meget mere om end de øvrige - her går hun i dybden, og det fænger.

De enkelte kapitler afsluttes med små stregtegninger, der som en tråd elegant former et motiv fra teksten.

At rejse tilbage i sine tidligere liv er ifølge Birthe Lou at føle og opleve, at vi er hele mennesker gennem alle tider. Hun mener, vi kan bruge det til inspiration og til at erindre og slippe tidligere overbevisninger, der ikke er brug for mere og derved få et meget lettere nuliv.

Bogen er - et forunderligt eventyr, og kan varmt anbefales.

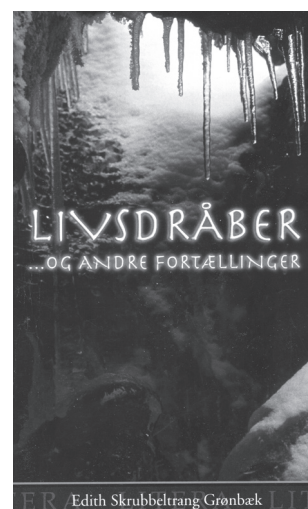
Livsdråber

Af Edith Grønbæk

Forlaget Litera 2004

128 sider

150 kr

Følgende historie er fra Ediths lille bog af samme navn. Det er en samling fortællinger i H.C.Andersens stil, som forfatteren angiveligt skulle have fået fortalt af en "Floria", som hun besøgte i sin barndom og ungdom. Det er fortællinger, der tror på menneskets udvikling gennem dets mod til at drømme, at udforske og at skabe ud

fra dets iboende længsel og vilje til at forstå sin skæbne. Det kosmologiske indhold i historierne skulle ikke være vanskeligt at finde!

Engang skete der noget højt oppe i en sky, der svævede over jorden.

En lille vanddråbe var blevet dannet og gjort klar til at falde ned mod jorden. Den havde prøvet det før så mange gange, men den var ikke ene om at bestemme det, for oppe i skyen var der mange dråber, og solen var omme bag skyen eller ved siden af den, og det var i grunden der, beslutningen blev taget.

Så faldt den - og faldt og faldt - ned mod jorden, som alting, der er nær ved jorden, falder ned mod den, mens solen holdt øje med den og spejlede sit smil i den lille dråbe.

Men hvor mon den landede?

Jo, lige midt i en urtehave, hvor en lille ært var plantet og begyndt at skyde op.

Faktisk hjalp den derved ærten med at vokse og blive det, der var dens bestemmelse, for ærten drak af dråben.

- Vi har bedt om, at du måtte komme, hviskede ærten.

Senere hen - en dag, det var meget varmt, skete der noget mærkeligt for dråben.

Den fordampede, ja det føltes, som om den gik over i intetheden, og den havde lyst til at kæmpe imod det. Men den begyndte at stige opad og opad, ikke som en dråbe, men som den bare luft.

I begyndelsen var den bange.

Men da den kom op til skyen, blev den modtaget af både solen og mange andre luftdråber, der var deroppe.

- Velkommen hjem, sang de.

Men den havde helt glemt, at den havde været deroppe før.

- Hvil dig nu godt, inden du skal afsted igen, fortalte de andre deroppe.

- Næste gang, du skal afsted, er det koldt, så nyd nu tiden her, mens de gør en dragt klar til din næste rejse.

- Hvem de? spurgte den lille dråbe.

- Ja, selvfølgelig har du glemt, at vi har vismænd heroppe, der designer og syr din rejsedragt.

Så nød den tiden deroppe i skyen - ja, særligt dette, at den nu var så nær ved solen.

Efter en tid kom den dag, hvor den skulle ud på den kolde rejse.

- Det vil tage dig længere tid at nå jorden end sidste gang,

fortalte solen, - for du skal ikke falde, du skal dale ned.

Vismændene havde skabt den skønneste dragt, et øje kan se. Det var ikke en modesag. Nej, for ingen anden i verden bar en kåbe magen til denne.

Som snefnug dalede den, ja næsten svævede mod jorden.

- Hvordan mon min ært har det dernede? tænkte den.

Men der var slet ingen ærter nede på jorden, og den faldt et helt andet sted.

På en rude i et lille hus, hvor man inden dørene sad og hyggede sig foran pejsen i en lun stue.

- Åh, min flotte dragt er borte, klagede den. - Nu er jeg blot en almindelig dråbe igen.

Og den mærkede, hvordan den løb som en tåre ned ad ruden, fortsatte ned ad stenmuren under vinduet, for til sidst at lande oven på noget hvidt, der stak op af jorden.

Det var en vintergæk.

- Græd ikke mere, lød det fra blomsten, - du er dejlig, som du er.

- Bliv her hos mig. Når solen skinner, åbner jeg mig, men når natten kommer, kan du lægge dig ved min fod, så kan vi nyde hinandens nærhed.

Da det mørknede, var den faldet ned på jorden, og nu mærkede den en sær stivhed i hele kroppen. Hele den lille vandkrop var stivnet.

Men vintergækken ved dens side havde lukket sig, og dog var den stadig føjelig.

- Bare rolig, du er stivnet til is, forklarede blomsten.

- Rølig, i morgen vil solen vække dig og gøre dig til en vanddråbe igen.

Ganske rigtigt - for næste dag vågnede den ved, at det knagede og bragede i dens lille iskrop, der gradvist omdannedes til en vandkrop og sank en anelse i den let tøede jord.

Hele formiddagen hyggede den sig med vintergækken.

- Du er klædt på, som skulle du til bryllup, kom det fra dråben.

- Ja, vi er som brudepiger, når vi er sammen i flok.

- Hvad laver I så?

- Vi løfter sløret.

Vintergækken holdt nu en hel lille tale om, at hele livet gik med at "løfte sløret".

Men det forstod den lille dråbe ikke helt, og den havde måske også en anden opgave.

Hen imod middag skete det igen, dette, at den følte sig så varm på grund af solen, at den ikke mere kunne fastholde sin krop. Den stred imod. Ville ikke blive til intet.

Det værste var, at den ikke kunne huske, at den havde prøvet det før.

Hvid den havde kunnet det, ville det være lettere. Men nu begyndte den at stige opad.

- Jeg dør, jeg dør, råbte den fortvivlet.

- Nej, du lever. Lykke på rejsen! råbte vintergækken.

Men oppe i skyernes rige blev den modtaget igen af disse glade væsner og solen, der varmede og oplyste. Alligevel var den i begyndelsen så overrasket. Troede aldrig før at have været der. Men efter et stykke tid huskede den.

Solen smilede nu til den.

- Hvad har du lært på jorden denne gang?

- Jo, først lærte jeg at græde. Senere lærte jeg at lytte, lytte til vise ord.

Ja, det gjorde du. Men nu, vi taler om det, kan du så huske, hvad du lærte forrige gang, du var dernede og

faldt ved ærten?

Nu huskede dråben pludselig dette.

Jo, dengang lærte jeg at hjælpe til, - med at vande.

Solen nikkede.

Ja, og andre gange har du været dernede blandt andet som hagl, der piskede hen over de levende væsner, så de flygtede af sted, men det kan du heldigvis ikke huske nu.

- Men hvorfor husker jeg pludselig meget bedre nu heroppe i skyen?

- Heroppe husker vi meget, meget bedre. For her gøres slet ingen modstand. Her blomstrer hukommelsen.

Men du må fødes på ny til jorden for at ophæve modstanden. Først da mærker du din egen lethed.

Men hvil dig nu godt, fortsatte den store sol. For næste gang skal du ud på den mest fuldkomne rejse, du endnu har oplevet. Da skal du ikklædes den skønneste dragt af snekrystal, og når du daler ned og lægger dig på den snedækkede, frostklare dags jord, vil jeg skinne på dig, og da skal du reflektere mine stråler til alle på jorden, der ser dig.

- Og det er det fuldkomne liv, som du er bestemt til.

Lidelseserfaringernes nødvendighed

En mand fandt en kokon tilhørende en kejsermøl. Han tog den med hjem, så han kunne se på, når møllet kom ud af kokonen. En dag dukkede der en lille åbning op i kokonen, og han sad og så på den i flere timer, mens møllet kæmpede for at presse kroppen gennem hullet.

Møllet så ud til at sidde fast. Det så ud til at være kommet så langt, det magtede, og ikke kunne komme videre. I sin godhed bestemte manden sig for at hjælpe møllet, så han tog en saks og klippede forsigtigt hullet lidt større. Møllet kom nu let ud. Men kroppen var lille og opsvulmet, og vingerne var indskrumpede. Manden fortsatte med at betragte møllet, fordi han forventede, at vingerne når som helst ville brede sig ud og strække sig, sådan at den kunne bære kroppen, som så ville trække sig sammen med tiden.

Men intet skete. Faktisk tilbragte møllet resten af sit liv krybende rundt med en lille opsvulmet krop og indskrumpede vinger. Den blev aldrig i stand til at flyve. Manden havde i sin hjælpsomhed og hastværk ikke forstået, at

den kamp, der krævedes af møllet, var nødvendig. Den var nødvendig for at komme ud af den lille åbning, således at der kunne presses væske fra kroppen ind i vingerne, så de var klar til at flyve, når den nåede ud i frihed. Frihed og flyveevne kunne kun opnås efter besværet. Ved at fratage møllet dets egen stræben, fratog han dets sundhed.

Sommetider er besværligheder det, vi har brug for i livet. Hvis vi kunne gå gennem livet uden hindringer, ville vi blive forkrøblede. Vi var ikke blevet så stærke, som vi kunne være blevet. En forhindring er en mulighed for at vokse.

BUDDHA's SMIL

v/Joy Persson

“Hvad er det, der er så tiltrækkende ved buddhismen for danskere anno 2004?”, spurgte vor redaktør i sidste nummer af bladet.

Spørgsmålet er jo aktuelt, da vi i det materialistiske Dannevang er blevet konfronteret med gamle religioner, som aldrig før. Der går næppe en dag, uden at spørgsmålet om religion diskuteres i alle medier. Dog drejer det sig mest om Islam kontra Kristendom, katolicisme kontra protestantisme, og den fundamentalisme der her er så udtalt.

Men Hinduisme og Buddhismen har været i landet længe, uden at det vakte den store opmærksomhed. Det var ungdomsoprøret i 60'erne, der først opdagede disse fjernøstlige religioner og vendte blikket mod det fjerne østen og den spirituelle visdom, man dér fandt. For mit eget vedkommende blev jeg dog allerede i 50'erne (da jeg var i tyverne) under mine filosofiske studier og søgen efter meningen i tilværelsen optaget af de indiske skrifter og det dybt åndelige verdenssyn - at ALT er ET, dette er du, du er det. Den ultimative enhed i alt liv bag alle forskelligheder i naturen. Den Store Ånd, som gennemtrænger alt.

Denne panteisme var en verdensanskuelse, der gav mening, og det var de store indiske mystikere, som havde erfaret denne evige sandhed og givet den ord og begreber ud fra de kosmiske glimt, deres dybe meditationer havde givet dem - højtudviklede som de var, disse Rishier. Det var for mig en åbenbaring, som det senere blev for de andre unge “flippere” i 60'erne, der var draget af indisk filosofi. Den blev inspirationen bag den New Age - bølge, der startede den psykologiske transformation, som efterhånden sivede ind og langsomt begyndte at ændre det vestlige samfund og åbne op for nye visioner - en forberedelse til den generelle opvågning, som den nye tidsalder kræver og nødvendiggør.

Men det blev dog Buddhismen, der i særlig grad “slog an” her i vesten (og altså også i Danmark) blandt tænksomme mennesker, der forlængst havde skippet den kristne kirkes naive dogmer. Buddhismen er jo netop

ikke en religion. Den taler til intellektet, den appellerer til forståelsen snarere end til følelsen, den forklarer hvordan de psykologiske love virker, hvordan lidelser opstår, hvordan ego'ets mange forskellige begær skaber den evigt fortsættende lidelse liv efter liv, i karmisk bundethed til livets hjul, indtil man forstår mekanismen og dermed (forhåbentlig!) kan overvinde sit ego's hårdnakkede vaner og tilbøjeligheder. Disse fastholder os i det fysiske inkarnationsforløb, der jo, som ordet siger: “in carne” betyder “i kødet”, igen og igen.

Men det skal ikke være ved i al evighed. Det er derfor, der bliver sendt verdensgenløbere ind for at hjælpe os ud, og Buddha var altså en af dem. Siden Buddha's tid har det drejet sig om at give os redskaber til at overvinde “os selv”, og ved hjælp af “viljen ovenfra” overvinde “viljen nedefra” kunne vi sige.

Hvorfor smiler Buddha?

Når man træder ind i denne højere, forklarede bevidsthedstilstand, kommer smilet af sig selv! En Buddha har altid dette lille smil, som vel nok er det klareste udtryk for Nirvana-tilstandens frigjorthed og mildhed, den viise og kærlige medfølelse for menneskeheden og alle levende skabningers lidelser i en ond uvidende verden. Det var denne uvidenhed, Buddha ville tillivs, vel vidende at uvidenhed var den dybeste årsag til ondet. Han forstod, at mennesket selv var årsag til egne og andre væsners lidelse, og derfor søgte han en metode, der skulle oplyse mennesker om denne indre sammenhæng.

Buddha er mig bekendt den eneste, der i den grad har prædikeret ikkevold, også i forhold til dyrene, hvilket på den tid var ret enestående, hvad det jo også er i dag. Hans kærlighedsbudskab “loving kindness” omfatter også dyrene, og er derfor ret konsekvent. Krig og aggression er heller ikke noget, buddhismen befatter sig med. Den er en konsekvent pacifistisk religion, en human religion. Deri ligger meget af dens tiltrækningskraft på vor tids humant anlagte mennesker, bl.a. danskere anno 2004.

En anden vigtig grund til, at buddhismen tiltaler agnostikere i vesten, er nok den, at Buddha ikke henviser til en Gud, men udelukkende befatter sig med menneskets egen indre potentiale for guddommeliggørelse. Mennesket er sin egen herre og må tage sit eget ansvar. Det tiltaler moderne mennesker.

Buddhismens åndelige overhoved i vor tid, Dalai Lama, som nyder stor respekt over hele den vestlige verden, er måske en tredje årsag. Hans karismatiske udstråling, hans glæde, smil og latter, og ikke mindst hans store humanisme, kan også have åbnet folks øjne for buddhismens værdi som en freds- og harmoniskabende faktor.

Uvidenhedens ophør - Nirvanas opnåelse.

Det er altså slet ikke så mystisk med den interesse for buddhismen. Den er en livsanskuelse, en livsforståelse og en livsforklarelse. Fra uvidenhed til forklarelse. Det er vejen Buddha viser. Og den store Forklarelse er Nirvana. Buddha gjorde Asien mild, siges det. Hvad gjorde de andre religioner?

EN FRI FOLKEBEVÆGELSE?

v/Lisbeth Krogh Jensen

Jeg har i mange år været en del af den såkaldt alternative verden. Som bl.a. clairvoyant, reiki-og krystalhealer, samtaleterapeut, er og har jeg været både udøvende og modtagende. Specielt det spirituelle livssyn har givet mig store gaver hver dag.

I den forbindelse ser jeg mange fantastiske mennesker, som hver især besidder meget værdifulde evner og uvurderlig viden.

Jeg ser en Jacob Nørkov Friis med uovertrufne kanaliseringsevner, en Ole Kåre Føli opvise enorm viden og resultater omkring kroppens funktion og ydeevne, en David Ashe kombinere kvantemekanik med spiritualitet, en Rune Jones år efter år trofast mangfoldiggøre diverse kanaliseringer af egen lomme, en Jacqueline Longstaff rejse tusindvis af kilometer hvert år for at vække folk, en Robby Curdorf kaste sig over diverse emner med en sand dødsforagt.

Jeg ser en Matti Berggren kombinere hjerneforskning med flotte pædagogiske teorier, som kunne hjælpe mange af de stakkels indigobørn, som jeg ved selvsyn har set mistrives i vore skoler. Jeg ser Martinus' smukke og kærlige teorier stivne lidt i strukturerede mentalmønstre.

Dette er blot et meget lille udsnit af de mange vidunderlige mennesker, som har valgt at bruge en del af livet til at give livet tilbage til os alle. Er tiden mon moden til, at vi begynder at samarbejde mere formelt på landsplan? Er vi klar til at opgive/tilpasse vor egen lille sfære til fordel for helheden? Til i højere grad at lytte til hinanden og lære af hinanden? At vi ligesom cellerne i vor krop finder vor specielle funktion med helhedsfunktionen som højeste mål?

Der er efterhånden en bred bevidsthed i befolkningen, som vi kunne hjælpe til at blive kanaliseret ud i mere handling til gavn for hele samfundet.

Er det nu vi starter en Fri Folkebevægelse eller noget andet? Skal vi samle kræfterne til at arbejde for og ikke kæmpe imod?

Mange af os bruger ordet holistisk. Holistisk gælder vel egentlig også vores arbejde. Vi må vel også på et tidspunkt blive modne til at turde stå sammen og i det offentlige rum fremtræde som et væsen, hvis specialiserede dele arbejder perfekt sammen.

Mon det er nu eller om 100 år? Jeg ved det ikke. Jeg deltager hjertens gerne. Kan selv noget, men får brug for en bunke hjælp, hvis da ikke dette indlæg bliver mødt af en larmende tavshed.

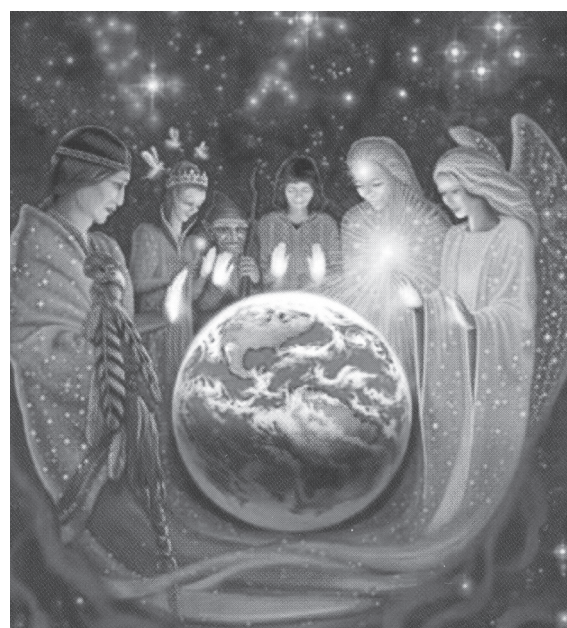
Jeg vil slutte med en svag omskrivning af ordene i Anne Linnéts sang, at KUN når dråber forener sig, bliver de til et hav.

Kærlig hilsen

Lisbeth Krogh Jensen

Herrestrupvej 56, 4293 Dianalund

tlf. 5826 4344. mail: lisbethkrogh@ofir.dk

Religion og visdom

v/Ruth Olsen

Jeg læste i en gammel bog med kanaliserede budskaber, at det første testamente bragte visdom, det andet kærlighed og det tredje ville bringe sandhed. Det undrede mig lidt, for jeg har nu aldrig forbundet det gamle testamente med særlig megen visdom.

Med Ove von Spaeth's fjerde bog om Moses er jeg blevet klogere. Den hedder "Den Hemmelige Religion" og fortæller om den kosmologi, Moses formidlede til en verden, der ikke forstod ret meget. At meget af den er blevet forvansket, misfortolket og fejlversat i tidens løb, har ikke gjort det nemmere. Ved en kæmpeindsats med at grave kilderne frem, sætte dem meningsfyldt sammen, forske i sproglige nuancer og sætte sig ind i den tids bagvedliggende verdensopfattelse, har forfatteren kastet et opklarende lys over en ellers ret så uforståelig bibel. Men også mange andre dele af vort kulturelle arvegods bliver i denne bog opklaret. Den er en guldgrube af viden.

Problemet for vor tid er, at biblen har flere lag af betydninger, ifølge Spaeth mindst fire forskellige lag: faktisk, symbolsk, moralsk og profetisk. Men nøglen til kodernes løsning har ikke været nem at finde. Den blev dels dengang leveret mundtligt fra generation til generation, dels forbeholdt de få, præsteskabet, for hans religion bestod af to dele: en folkelig almen og en mysteriekultisk for de indviede.

Fra de tidligere tre bøger om Moses (omtalt her i Impuls nr...) ved vi, at Moses var en faraosøn, uddannet til selv at skulle være farao, dvs han var "en indviet" og kendte tidens okkulte visdom. Da Moses kom i unåde hos Egyptens magtfulde præsteskab og forlod landet med sin "oprørshær", der især bestod af undertrykte israelere, lod han templerne plyndre, beretter den tids historieskrivere. Det "guld" - tempelskatten - der her var tale om, mener Spaeth var okkult og magisk viden.

Denne magiske viden blev opbevaret i "pagtens ark" og blev kun åbenbaret for de særligt udvalgte, de der blev "indviet", ypperstepræsterne. Det var helt almindeligt på den tid, at religioner bestod dels af en offentlig del

for hele folket, dels en hemmelig indvielseskultisk del. Faktisk lod Moses en del af det ellers hemmelige indgå i det folkelige. Således blev han en religiøs reformator, der lancerede troen på kun een Gud, den usynlige skaber, den "som er", og som derfor ikke måtte afbildes i fysisk form eller nævnes ved navn.

OVE VON SPAETH
Den Hemmelige Religion

ATTENTATET PÅ MOSES

- Moses, den første grundlægger af en religion, har inspireret flere verdensreligioner - gamle kilder afslører, den indeholdt 'mysterieguldet' fra Egypten og gudsnavnets hemmelighed ...

C. A. REITZEL

I biblen beskrives, hvordan Moses "taler med Herren". Han har altså været så langt i sin åndelige udvikling, at han dagsbevidst kunne gå "bag forhængen", dvs i den metafysiske også kaldet åndelige verden og her tale med højere væsner af en slags. I et rabbinerskrift (Jalkut Rubeni) findes der en beretning om, hvordan Moses tre gange må op på et "bjerg" i 40 dage ad gangen og konfronteres med et "mørkt væsen" (tærsklens vogter?). Han klarer prøvelserne og får kontakt med nogle engle, og fra hver af dem modtager han "en hemmelighed".

Der står: "Fra en af dem modtog han dette at kunne sammensætte det usammensatte. Fra en anden dette at kunne sammenføje modsatrettede kræfter. Fra en tredje en udvidelse af kunsten at læse i stjernerne. Fra en fjerde

navnehemmelighederne.”

Han synes altså her at have fået viden om at materialisere og dematerialisere. Da man dengang tog det for givet, at stjernehimlen afspejlede det jordiske, var det vigtigt at kunne “læse i stjernerne”. At kende “navnehemmeligheden” var at kende lydenes, frekvensernes, magiske kraft.

Det symbolske lag

Det symbolske fortolkningslag bringer spændende ting for dagen. F.eks. får historien om, at Moses giver sit oprørske folk “guldstøv” at indtage først mening, når man forstår, det drejer sig om “små bidder af åndelig visdom”. Men hele rejsen ud af Egypten - det der kaldes “exodus” - er en symbolsk fremstilling af alle menneskers udviklingsvej her på Jorden. Vi skal alle gennem en “ørkenvandring”, før vi når frem til “det forjættede land”, der flyder med “mælk og honning”. Hvorfor skulle et hyrdefolk, som israelitterne dengang var, opfatte mælk som noget specielt eftertragtelsesværdigt?

Og hvad var Noahs 40 uger (9 mdr!) i arken, i mørke og (foster)vand, hvis ikke det var led i et mysteriekultisk genfødselsritual? Hvordan holde liv i alle de dyr så længe? Ark/skib/kiste var sproglige synonymer og almindeligt brugt i forbindelse med kultiske indvielser. Moses var selv som barn blevet trukket op af en “ark”, der flød på Nilens vande, for således skulle nu engang et kongebarn ankomme. Det gjaldt også den danske kong Skjold! De mysteriekultiske traditioner var vidt udbredt. Også Jesu “genopvækkelse” af Lazarus, mener Spaeth, var en kultisk akt, et død-genfødsels ritual.

Det er ikke bare i det gamle testamente, at Egypten er det “mørke”, hvorfra vandringen tilbage til lyset begynder. Også Jesus skulle åbenbart som nyfødt en tur tilbage til “udgangspunktet”, for først som ca.30-årig igen at nå toppunktet af sin udvikling. Vi skal alle “korsfæstes” på

“verdenstræet”, kundskabens træ, der står med roden i jorden og kronen i himlen.

Templets forhæng til det allerhelligste revnede ved Jesu korsfæstelse, læser man. Det forhæng, der iøvrigt var broderet med keruber (tærsklens vogtere). Det vil sige, at fra da havde alle mulighed for at opnå adgang til det allerhelligste, eller dog få et kig “derind”, for den rette åndelige udviklings vej var med Jesus blevet anvist. Men det allerhelligste, symbolet på den kosmiske bevidsthed, var dog stadig farligt for de uvidende at betræde. Man skulle have “bryllupsklædningen” på!

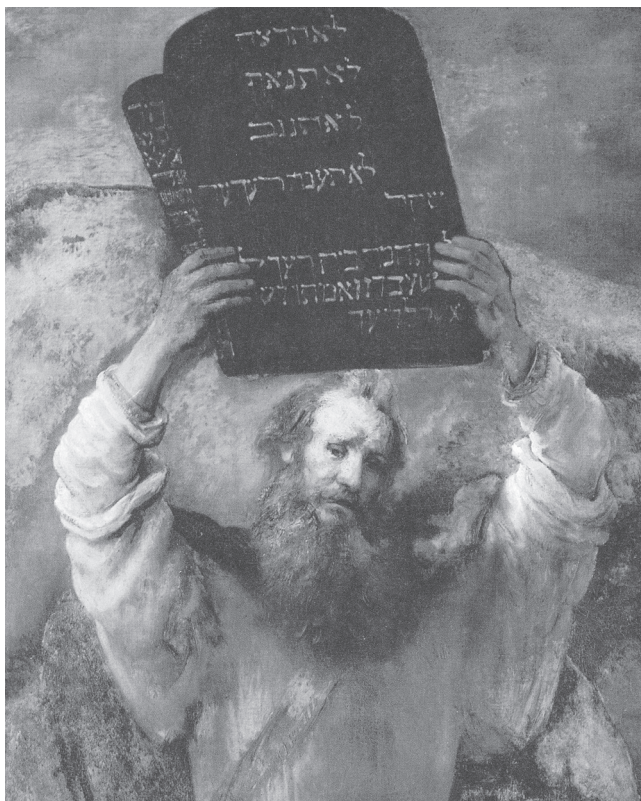
Martinus skriver iøvrigt om dette (LB VI stk.1999): “Så åndelig bevidstløs var man endnu ikke blevet i det gamle testaments tid. Man forstod intuitivt eller instinktmæs-

sigt, at templets mystiske kraft var Guds kraft. Man forstod, at når man udløste de og de særlige i den givne situation foreskrevne betingelser, kom Guds kraft til stede. Og man forstod altså efter en gammel overleveret viden, hvorledes man skulle bære sig ad med at få Guds kraft frem som en beskyttelse mod vanhelligelse af det Allerhelligste, og imod at uvedkommende naive mennesker tilegnede sig den overleverede visdom, de gamle kundskaber om denne Guds kraft og mange andre hemmeligheder om de mystiske kræfters anvendelse.

Men ligesom templet med dets forgårde, det hellige

og det allerhelligste ikke blot var udtryk for fysiske rum og fysisk klassifikation af mennesker, men var symbolet over en langt større okkult sandhed, således var den livsfarlige beskyttelse af det allerhelligste også et symbol over den virkelige åndelige beskyttelse imod uværdige eller ufærdige menneskers forsøg på ad abnorme veje at indtrænge i selve himmeriges rige eller de højere åndelige verdener.” (citater slut)

Apropos “Kanaans land”, det såkaldt “forjættede” land: “Kana” betyder rør, ryggrad. Brylluppet i Kana er således historien om det “hieros gamos”, (ind)vielsen,

hvor energierne fra vore to poler, roden og kronen på “verdenstræet”, mødes og fuldender polforvandlingen og giver os den kosmiske bevidsthed. At “forvandle vand til vin” var et gammelt kultritual, som også blev brugt af Orfeus længe før Jesus. Vin står jo symbolsk for “ånd” (spirit-us).

Der er så mange ting i vor kultur, man bedre forstår, når man har fået indblik i den spirituelle symbolik bag historierne. Odysseus’ rejse er f.eks. historien om alle menneskers rejse gennem de fysiske inkarnationer frem til genforeningen, “det hellige bryllup”, polbalancens genoprettelse. Eventyret om Fyrtøjet er historien om de tre indvielsesgrader, hvor de kister, helten åbner, indeholder større og større visdom. Men han kan kun få adgang til den, når han forstår at tackle hundene med de store øjne, tærsklens vogtere!

Når man i eventyrene altid ender med at få “prinsessen og det halve kongerige” eller “prinsen på den hvide hest”, betyder det selvfølgelig, at man har opnået kontakt med sin modsatte pol og dermed fået kosmisk bevidsthed.

Stjernelæren

Alt blev i tiden omkring vor kulturs udspring sat ind i en astrologisk, dvs astromytologisk sammenhæng og tolkning. Det handler Spaeths bog meget om, men jeg vil nøjes med et par eksempler. Stjernen Sirius var specielt vigtig. Den kender vi også som “Hundestjernen”, og til den var knyttet en meget udbredt kult. Bl.a. “kynikerne” i Grækenland, for hund hedder på græsk “kyon”. Det er jo noget helt andet end det, vi idag forstår ved ordet kyniker!

Adam, altså et væsen i “dyb søvn”, åndelig bevidstløs, betyder i det gamle babyloniske sprog “vildsvin”. Samme ord blev brugt til det stjernebillede, vi kalder Karlsvognen/Store Bjørn. På et tidspunkt af døgnet ser det ud, som om en stor luns er skåret af stjernebilledet, dvs det er faldet ned under horisonten. Men næste dag kommer det til syne igen i sin helhed. I nordisk mytologi kender vi dette som gudernes svin Særimner, hvor den luns der skæres af altid vokser ud igen! At svinet blev opfattet som det samme som “åndelig bevidstløs” har måske været årsagen til, at man de fleste steder i østen stadig regner svinet for urent og uspiseligt.

Fisken var derimod et guddommeligt symbol, bl.a. symbol for

reinkarnation fordi der findes fisk, der tager deres yngel beskyttende i munden og spytter dem uskadt ud igen. Ligesom hvalen gjorde med Jonas? Endnu et indvielsesrituelt genfødselsdrama?

Æslet var regnet som helligt dyr, for det var del af stjernebilledet Sirius. Eftersom Jesus skulle passes ind i en mesterrolle i de mysteriekultiske ritualer, i hvert fald i historierne bagefter, skulle han naturligvis komme ridende ind i Jerusalem på et æsel! Man forstår ikke den tids dyresymbolik, når man ikke kender deres stjernelære.

Hvad blev der af arven fra Moses?

Meget af det, de spirituelt søgende i dag henter i østens filosofi, kunne de ligeså godt have hentet i kristendommens kilder, hvis de ikke var blevet så forvansket og misforstået i overleveringen. Det er i grunden tragisk, at det område på kloden, hvor hele tre verdensgenløbere inkarnerede - Moses, Jesus og Muhammed - også synes at være det sted, hvor man har forstået mindst af deres budskaber. Alle tre bød “ikke at gøre mod andre, hvad du ikke ønsker, de skal gøre mod dig”, men hvordan ser der vel ud i mellemøsten i dag?

Alle de bestemmelser i det gamle testamente, der gør jøder til specielt “udvalgte” og skulle sikre jødernes racerenhed og stammesammenhold, kommer ikke fra Moses (han var jo ikke selv jøde), men skyldes senere ændringer, især fra tiden omkring det babyloniske fangenskab.

Hvad blev der vel af Moses’ forbud mod billeddyrkelse? Også Jesus var imod billeddyrkelse men blev om nogen selv offer for det. Dyrkelsen af “den korsfæstede Jesus”

blev ikke brugt af de tidlige kristne, det kom først ca. 700 e.kr. Moses kendte risikoen for et præsteskabs misbrug af magt og søgte at begrænse den ved at fratage dem retten til at eje jord. Både Jesus og Muhammed anviste en måde til at eliminere præsters magt ved at hver enkelt selv kunne henvende sig til guddommen, nemlig ved bøn. (Gå ind i dit “lønkkammer”, dvs i dit indre, i tanken ...) Men hvad blev resultatet?

I de kristne kirker foregik alt langt op i tiden kun på latin, som almindelige mennesker ikke forstod. I folkemunde blev nadverens ord “hoc est corpus filii” (dette er sønnens legeme) derfor til “hokus pokus filiokus”! I 1199 forbød paven

al bibellæsning af menigmand, og 30 år senere blev det under dødsstraf (!) forbudt at eje en bibel. Den var kun for præsteskabet, for således sikredes deres magt. Biblen stod faktisk øverst på Vatikanets liste over forbudte bøger i århundreder!

Hvordan læren om reinkarnation kom ud af biblen ved kirkemødet i 325 e.kr. er en hel krimigys. Biskopperne tævede hinanden, så kejseren måtte sende de fleste hjem, nok mest de der ville bevare reinkarnationen. Ved et senere møde om emnet blev daværende pave Vigilius, der var tilhænger af reinkarnationslæren, simpelthen fængslet og ikke sluppet fri, før han skrev under på en erklæring om total udelukkelse af ideen om reinkarnation.

Spaeth påpeger, at næsten ingen af kirkens dogmer og ritualer stammer fra Jesus, men er opfundet senere eller overtaget fra andre religioner. Vatikanet blev til en kapitalistisk spekulant af værste skuffe, men hvor meget vidste paven mon? Da Johannes Paul I som nyvalgt pave opdagede, at Vatikanets bank hvidvaskede mafiapenge, døde han på mystisk vis i 1978 efter kun 33 dage i pave-stolen. Hvorfor mon den nuværende pave har overlevet så længe?

Corpus Hermeticum

En hel del af arven fra Moses blev sikret for eftertiden ad en ikke-kirkelig vej. Når meget af vor kulturs humanistiske islæt siges at stamme fra "de gamle grækere", skyldes det, at de øste af samme kilde som Moses, nemlig Egyptens gamle visdom. Platon, Pythagoras, Solon m.fl. besøgte alle Egyptens spirituelle uddannelsessteder, hvor de stiftede bekendtskab med de værker, der ved oversættelse fik betegnelsen "Corpus Hermeticum", den hemmelige lære.

I denne var en helheds-kosmologi, som ingen af de store religioner havde evnet at indoptage, og som gav grækerne inspiration til også at tænke videnskabeligt. I denne udtrykkes tanken om at verden hænger sammen som én stor organisme, formidlet ved én substans, ånd, og alt gennemtrænges af og er Gud, og hver enkelt del indvirker på de øvrige og påvirkes selv af dem. Hele kosmos er "guddommens søn", som består af både en synlig og en usynlig del. Intet går til grunde, det forandrer sig blot. Livet er evig tilblivelse.

Her står noget om stoffets natur, om tid og rum, om sjæl og krop og reinkarnation. Her er viden om astrologi, alkyimi, magi og profetier. Her kan man læse, at planeterne kredser om solen, som er balancepunktet.

Hos de arabiske muslimer gav denne gamle visdom anledning til en tidlig videnskabelig udvikling, som dog kvaltes af et dogmatisk herskesygt præsteskab. Det store bibliotek i Alexandria blev nedbrændt af erobrende muslimer i 644 e.kr., men en del var blevet oversat til græsk og opbevaret i kejserens bibliotek i Konstantinobel. Dette blev dog også senere ødelagt, men mirakuløst blev afskrifter reddet til Firenze, hvor de blev oversat til latin, trykt og udgivet i 1471. Da havde Corpus Hermeticum været glemt i vesten i næsten 1000 år.

Med udgivelsen på latin blev værket atter til inspiration for en kulturel og videnskabelig udvikling. Galilei, Giordano Bruno, Columbus, Paracelsus, Tycho Brahe, Copernicus - alle havde de læst Corpus Hermeticum. Senere også Newton, Bacon, H.C. Ørsted m.fl. Men udbredelsen af værket måtte foregå via hemmelige selskaber, for den katolske kirke havde bandlyst det som kætteri. Rosenkreuzerne var et af de hemmelige selskaber, men der var andre, især grupper der eksperimenterede med alkyimi.

I det gamle Egypten var bygmestre oftest "indviede", i hvert fald i noget af mysterierne. De skulle jo bygge efter "de hellige tal", der korresponderede med stjernehimlens geometri. Deraf opstod betegnelsen "frimurer", og den der havde "skjult viden" - (den "fra arken") hed en "arkitekt"! Arkanum betyder hemmelig.

Tempelridderne

Der var dog én, som havde magt nok til ikke at behøve gå helt så stille med sin viden, nemlig Bernhard de Clairvaux (1090-1153). Han var ven med pave Urban II, der iværksatte det første korstog. Bernhard var abbed for Cisterciensernes klosterorden, en munkeorden der grundlagde over 1000 klostre over hele Europa, og han var primusmotor i opførelsen af et stort antal katedraler, alle med spirituelt baseret arkitektur, dvs baseret på "hellige tal". Han har nok haft magt over paven og været den faktiske iværksætter af korstogene!

Bernhard var "chef" for den krigeriske orden Tempelridderne, som blev stiftet i 1118, så der var ingen tvivl om, at han var tidens mest magtfulde mand, tidens største kapitalist. Tempelridderne var Europas rigeste orden med egne handelshuse, hære, flåder og havne. Deres byggevirksomhed var enorm, selv rundkirkerne på Bornholm menes de at have opført - jfr. Erling Haagensens bøger herom. Meget tyder på, de havde en viden om universelle ting, som ellers dengang var hemmelige.

En gruppe tempelriddere boede i 9 år (1118-27) på tem-

pelpladsen i Jerusalem. Templet lå hen som ruinhob, men de syntes at lede efter noget i det net af underjordiske gange, som jøderne havde gravet under templet for at gemme deres "hellige ting", når tiderne blev urolige. Da Jerusalem blev erobret 587 f.kr. og templet ødelagt, menes Moses' hellige skrifter og pagtens ark at være forsvundet. Var det det, tempelridderne ledte efter - og måske fandt?

I årene 1909-11 undersøgte den arkæologiske Parker-ekspedition tunnellerne under tempelpladsen i Jerusalem og opdagede, at nogle hidtil ukendte gange var grundigt lukket og camoufleret. Men de daværende tyrkiske myndigheder forbød dem at fortsætte, så man ved stadig ikke, hvad de gange indeholder. Nogle mener, Pagtens Ark med Moses' hemmelige magiske "opskrifter" stadig er der og vil findes den dag, der bliver fred i området.

Men uanset Moses, så har Egyptens gamle visdom (som nogle tror stammer fra Atlantis) haft afgørende indflydelse på den vestlige verdens udvikling. Mennesker med kulturel betydning var meget ofte medlemmer af mysteriekultiske broderskaber eller frimurerloger, der byggede mere eller mindre på den "hermetiske lære". Mozart var frimurer, Goethe var logemester og flere af de første amerikanske præsidenter var frimurere, f.eks,

Amerikansk ikon på 1 \$ sedlen: Den Store Pyramide med Guds øje i toppen

George Washington. USA's konstitution har derfor mange lighedspunkter med frimurernes idegrundlag. Der er megen frimurersymbolik i USA's nationalheraldik og på pengesedlerne. Vi kan således på vor tids 1-dollarsedler se den store Cheops pyramide med "Horus' øje" på toppen!

Kilder: Ove von Spaeth: "Den Hemmelige Religion", Reitzels forlag 2004.

Ove von Spaeth: Artiklen "Tempelridderens viden fra Egypten - og Moses. (www.moses-egypt.net)

Med indsigt og medfølelse

"De sidste tider" er der forudsagt meget om. Her er en 1200 år gammel legende fra Tibet, lidt forkortet:

Der kommer en tid, hvor alt liv på jorden er i fare, og barbariske magter har rejst sig. Selv om de spilder deres velstand på forberedelser til at ødelægge hinanden, så har de meget tilfælles: Våben af ufattelig kraft og teknologier, som kan ødelægge jorden. Det er på dette tidspunkt, hvor jordens fremtid hænger i den tyndeste tråd, at Shambhalas rige kommer til syne. Du kan ikke tage derhen, for det er ikke et sted. Det eksisterer i sindet og hjerterne hos Shambhala-krigerne.

Men du kan ikke kende en Shambhala-kriger på det ydre, for der er ingen uniform eller insignia. Og der er ingen barrikader, fra hvilke de kan true fjenden, for Shambhala-krigerne har ikke selv noget land. De bevæger sig altid på barbarernes terræn.

Nu kommer tidspunktet, da stort mod er påkrævet af Shambhalas krigere, moralsk og fysisk mod. For de må gå ind i selve hjertet af de barbariske magter og afmontere våbnene, de må gå ind i magtens korridorer, hvor beslutningerne træffes. Shambhala-krigerne må lære at beherske to våben. Deres våben er medfølelse og indsigt, begge er nødvendige.

Vi har brug for det første, fordi det giver os brændstoffet og tvinger os til at handle på vegne af andre væsner. Men alene kan vi blive udbrændt heraf. Derfor har vi også brug for indsigt i modsætningernes spil og sammenhængen i alting. Den gør, at vi kan se, at slaget ikke står mellem gode og onde mennesker, men at linien mellem ondt og godt løber igennem ethvert menneskes hjerte.

Vi forstår, at vi alle er forbundet, og at enhver handling baseret på et rent motiv påvirker helheden og medfører virkninger, vi ikke kan måle eller se. Men indsigt alene er for kølig til at holde os gående. Så vi har også brug for varmen fra medfølelse og vores åbenhed overfor verdens lidelse.

K
O
R
T

Ruth Olsen

F
O
R
T
A
L
T

Global scaling

Vi har skrevet om det før, men nu har en gruppe forskere selv set det demonstreret - på egen pc: overførelse af data over afstand uden tidsforsinkelse, uden brug af strømkilde, netkort eller diverse trådløse forbindelser. Det betegnes "kvante-teleportation" og det foregår via det, man i dag kalder "det kosmiske baggrundsfelt", dvs et meget finere og hurtigere frekvenslag end det almindelige elektromagnetiske frekvenslag, vi bruger i dag.

Det er den tyske forsker Hartmut Müller, der har fundet frem til denne teknologi. Han mener selv, det er "gravitationsbølger", han bruger. Uden her at gå i dybden med teknikken, synes den at bygge på det universelle fænomen i de højere energifrekvenser der betyder, at når elementer først er synkroniserede, vil de fortsat "svinge sammen" (i takt, dvs faktisk i synkron modtakt). Signalet kan altså kun modtages af en synkroniseret modtager og ikke hvemsomhelst. Til gengæld kan intet så hindre signalets overførelse.

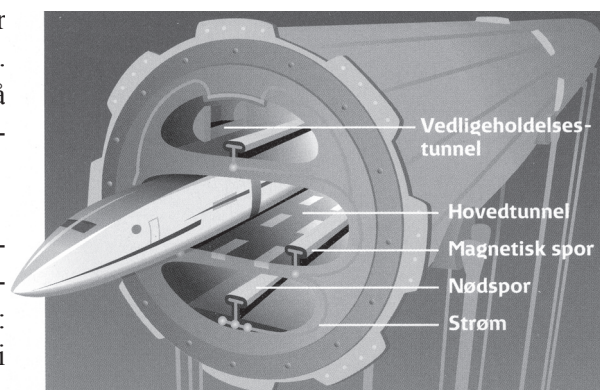
Det er endnu på eksperimentstadiet, men fremtidsudsigterne er lovende: billigere mobiltelefoni uden sundhedsfarlig stråling, sendemaster bliver overflødige, øjeblikkelig kontakt uanset, hvor vi befinder os, selv på andre planeter! Dette vil ændre hele vort verdensbillede, ligesom Ørstedes opdagelse af elektromagnetismen gjorde i sin tid, siger referenten (i bladet Diføt-Nyt april 2004) og sammenligner det med telepati!

Og det er vel også det samme energimæssige felt, der benyttes som ved telepati, dvs man nærmer sig tankeenergiernes fine frekvenser. Vi-

denskaben synes her at have bevæget sig ind på et felt, der hidtil har været regnet for "metafysik", også kaldt det "overnaturlige". Skellet mellem "naturlig og overnaturlig" er altså nu ved at udviskes. Og med denne udvikling vil enhver tænksom forsker ikke kunne undgå at forestille sig, at der findes stadig finere energifrekvenslag - ja, i det uendelige!!

Med tog over Atlanten på en time?

I DSB's blad "Ud at se" beskrev man en vision, som nogle tunneleksperter har luftet om at skabe "en flydende tunnel" 50-100 m under havets overflade, forankret på havbunden, og lufttom så der ingen luftmodstand er. Toget skal svæve henover en gigantisk magnet med op til 6500 km i timen. "Set fra et ingeniør-synspunkt er der ingen væsentlige hindringer", siger Ernst Frankel, der er pensioneret professor og havingeniør fra Massachusetts Institute of Technology.

Tog, der svæver over en kæmpemagnet, er godt nok en kendsgerning i dag (i Japan vist), men vil den menneskelige organisme klare en fart på 6500 km i timen? Det gør astronauterne jo, så det må den kunne. Og sammen med vort "himmelfartøj" Jorden bevæger vi os langt hurtigere end det. Men da tunnellen skal være lufttom, må vi vel ha' iltmasker på, eller togets indeklima må skabes, så vi kan ånde. Hvordan vil det mon føles at være lukket inde nede i havets vandmas-

ser? Men mennesket har vovet så mange ting i tillid til teknologien - så hvorfor ikke?

Livets oplevelse

I sidste blad fortalte jeg om en forskning, der viste, at blindfødte mennesker drømmer i billeder af ting, de ikke har set i denne inkarnation, ofte endda i farver. Tidligere har jeg fortalt om forskning, der viser, at nervesystemet reagerer lige så stærkt på billeder, vi blot forestiller os i fantasien, som på ting, vi faktisk ser.

Med de moderne scannere kan man nu vise, at hjernes synscenter opfører sig, som om vi ser, selv om vi har lukkede øjne. Hvad er det så, der aktiverer synscentret? Videnskaben bliver mere og mere i vildrede med, hvor og hvordan "livets oplevelse" skabes. Udefra eller indefra - eller både/og? Og hvis indefra, så fra hvor?

Den dag, man opdager åndsvidenskabens forklaring af, hvad sansning er, falder et par brikker nok på plads for dem!

Teknologiske fordele

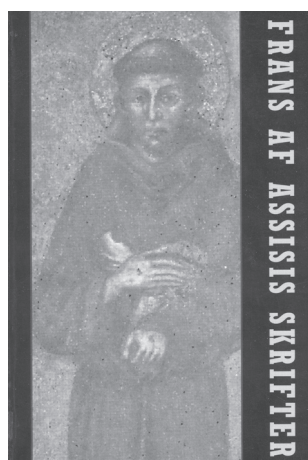
Den nemme adgang til at tage billeder og film er med til at ændre mange ting i denne verden! Torturbødler kan ikke længere udføre deres gerninger i hemmelighed - hele verden kan kigge med. Man siger sandheden er det første offer i enhver krig, men det er dog blevet muligt at komme tættere på. Mediernes udvikling giver sit store bidrag til den globalisering, der må komme.

Da der kom mobiltelefoner, der også kunne tage billeder og videresende, tænkte jeg først: hvad skal det dog være godt for? Men så læste jeg om et voldtægtsoffer, der nåede at tage billeder af gerningsmanden, der således hurtigt blev fanget. Og så kom jeg på andre tanker. Kriminaliteten stiger, men mulighederne for at afsløre syn-

derne øges også og vil nok i fremtiden øges endnu mere. Teknologien har sine gevinster.

Frans af Assisi

De fleste har nok hørt om Frans af Assisi, den lille middelaldermunk, der besluttede at leve i ydmyg fattigdom, og som skabte franciskanermunkeordenen. To år før sin død fik han sårmerker i håndfladerne, og blev senere helgenkåret. Nu valfarter der i stor stil til hans "steder". Men har han ikke skrevet noget?

Han havde ikke evner for at skrive, så de fleste skrivelser der findes, har han dikteret til en af sine "brødre". De er oversat og udgivet på forlaget Anis i 1999. Der er dels et sæt ordensregler for de medbrødre, der ligesom han havde "givet afkald på verden", dels nogle breve og nogle "formaninger". Der er ikke noget specielt ved hans tanker, men de viser en ærlig vilje til at leve efter Jesu' budskaber, dog præget af den tids pavetro og puritanske udlægning af dem. F.eks. siger han: "Vi bør hade vort legeme med dets laster og synder, for Herren siger, at alt det onde udgår fra menneskenes hjerter." Man skal altså hade sig selv men elske sin fjende, iflg Frans.

I ordensreglerne siger han: "Jeg forbyder strengt alle brødre at have mistænkelig omgang eller mistænkelige samtaler med kvinder"! Det var som

alt andet i tiden en meget autoritær munkeorden, og man kunne ikke melde sig ud igen! Frans understreger, at lydighed er en dyd, for man har "for Guds skyld givet afkald på sin egen vilje"!

Man kan undre sig over, hvorfor denne Frans skulle have afsat så oplyftende "energier", at der valfarter efter at opleve dem i dag. Men han understregede jo altid betydningen af ydmyghed og barmhjertighed - også overfor dyrene! Og i vor materialistiske tid er der sikkert brug for at blive mindet om, at vi stadig kan vælge at leve i materiel fattigdom men i åndelig rigdom.

Religion er blevet godt mediestof

Weekendavisen, der sætter en ære i at bringe konkrete kendsgerninger, brugte d. 13/5 to helsidesartikler på religiøse emner. Den ene handlede om et debatmøde mellem en ateistisk læge og den katolske teolog Chr. Hvidt. Over 200 mennesker var mødt op og hver betalt 50 kr. Hvor mange ville det til f.eks. et politisk møde? Emnet var, om tro og bøn kunne helbrede.

Ikke overraskende mente lægen, det kun er videnskaben, der skaber mirakler, og ironiserede ellers over det, han kaldte "Alt-for damerne-hypotesen" om, at man kunne få et bedre helbred af at tænke positivt. Han erkendte dog, at også ateister har en tro, nemlig på at der er en logisk sammenhæng i tingene, og at videnskaben vil finde ud af det hele efterhånden. Der er ingen beviser for, at tro på Gud hjælper nogen, religionen "monopoliserer blot tilfældighederne", mente han.

Chr. Hvidt fortalte om alle de undersøgelser i USA, der viser sammenhæng mellem tro og helbred, mellem bøn og helbredelse, men mente iøvrigt,

at Gud ikke vil bevises, men elskes. Der står de så - i hver sin lejr. De afspejler meget godt de polariserede tendenser i vor tid.

Men ret beset har de lidt ret begge to. For ja, der er en logisk sammenhæng, og videnskaben vil en dag finde den, nemlig når den er blevet åndsvidenskab. Og ja, Gud (= vor næste) vil elskes og ikke bevises, og med den alkærlighed vil vi blive helbredt.

Den anden artikel havde overskriften "Gud bor i temporallappen" og beskrev den forskning, vi før har skrevet om her i bladet og som kaldes "neuroteologi". Man sætter folk ind i et mørkt lydtæt rum, giver dem en hjelm på hovedet, som skaber et magnetfelt på højre hjernehalvdel, og alt efter frekvens og styrke får forsøgspersonen så forskellige visionære oplevelser. Den impuls, der giver en gudsoplevelse, kaldes iøvrigt Thomas-impulsen.

80 % af forsøgspersonerne oplever "et væsens tilstedeværelse", men væsenet er forskelligt fra person til person. En autoritær freudianer oplever f.eks. en far eller bedstefar! Det er ikke kun forskernes "gudsmaskine", der kan fremkalde fornemmelsen af en "ånds-nærværelse". En kvinde klagede over at få besøg om natten. Da man undersøgte magnetfelterne

i hendes soveværelse, viste det sig, at hendes clockradio ved sengen udsendte en magnetisk impuls, der nøje svarede til den mikroT-puls, som både kan fremkalde et epileptisk anfald og en religiøs gudsoplevelse.

Og således mener videnskaben at have "bevist", hvad profeternes "åbenbaringer" bare drejede sig om!

Nemlig en "religiøs virus i hjernen"! Det er åbenbart stadig svært at hæve blikket lidt op over horisonten! Mit bud på det der sker er flg: Når ydre sanseindtryk minimeres og hjernens elektriske aktivitet hæves, bliver man mere modtagelig for de højere frekvenser, hvor de personer færdes, som er gået over "på den anden side". Af dem tiltrækker vi de, der er i overensstemmelse med (på bølgelængde med) de forestillinger, vi selv gør os. Oplevelse er jo iflg Martinus det samme som genkendelse.

Artiklen sluttede med, at "overvismanden i religiøse anliggende", Mikael Rothstein, fik lov at komme med sine skråriskre udmeldinger om, at religion bare er opstået pga menneskenes angst, der så derefter har haft en evolutionær fordel. Og citerer Churchill, der sagde: "I skyttegravene findes ingen ateister".

En antropolog citeres for at sige, at "moral opstår ud af en menneskelig intuition og først derefter tilskrives den guddommelig autoritet." Men det forklarer jo ikke, hvor intuitionen kommer fra!

Konklusion: Logisk tænkning er stadig kun på begynderstadiet!!

Pavelig bekymring

I april 2003 udsendte Pavens kulturråd et 50-siders dokument om New Age til hele den katolske verden. Heri proklameres, at New Age vil "ophæve skellet mellem ondt og godt" og vil herved "tro på noget ondt og skabe negativitet". New Age-tilhængerne kritiseres for "spirituel narcissisme" og for at forvente et "paradigmeskift", som Vatikanet kalder "et falsk Utopia"!

Gad vide hvor romerkirken har hentet sin information fra? Jeg kender ikke nogen New Age-bevægelse, der ikke taler om kærlighed til næsten som det højeste gode, måske bortset fra en enkelt lille satankult (der vel rettere hører til Old Age!). Hvad er Paven bange for?

Men pyt, en undersøgelse for nylig viste, at der i dag ikke er ret mange i den katolske verden, der tager Paven alvorligt. Selv hans egne præster uddeler kondomer, selv om Paven forbyder børnebegrænsning!

Vor egen folkekirke er ikke så negativ overfor den nye spirituelle bevægelse, men tilskriver den nærmest blot tidens forvirring. I Kristeligt Dagblad (16/4) beretter man beroligende, at når folk har "været ude at vende i den ny åndelighed, vender de tilbage til kirken" for "kirken kan tilbyde forklaringer"!

Hvilke forklaringer?, spørger jeg bare - på f.eks. reinkarnation? Den kirke, der lige har fået landsrettens godkendelse af, at de har lov at smide en kirketjener ud af job og menig-

hedsråd, fordi han åbent lufter sin tro på reinkarnation!

Hvad New Age også kan være

Påskesøndag sendte radioen en udsendelse om tidens alternative spiritualitet. Man besøgte bl.a. en ung pige, der havde etableret sig som alternativ helbreder. Hun tilbød - mod betaling naturligvis - at gøre mennesker lykkelige ved at ændre deres bevidsthed ved hjælp af hyperventilation. Man hørte en seance med en ung mand, der pustede og pustede, alt mens hun fortalte ham, hvad han følte - burde føle! Det lød nærmest som et underholdningsshow.

Bagefter skulle han fortælle, hvad han havde oplevet. Det vidste han ikke rigtigt, men hans få ord viste, hvor gerne han ville leve op til hendes forventninger. Det var helt tydeligt, at hun ikke anede noget om, hvilken risiko, hun udsatte sine klienter for! Men hun lød meget kærlig.

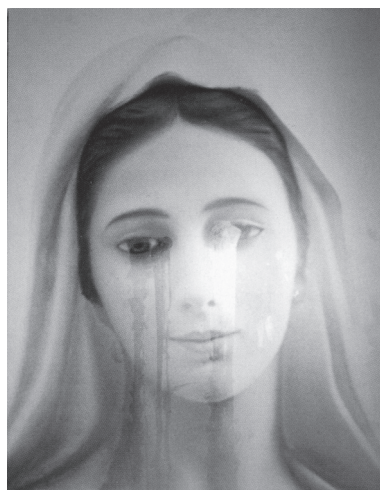
En anden, man interviewede, fortalte hun var et stjerne-englemenneske, der var kommet til jorden for at hjælpe til med at give jordens mennesker et åndeligt løft. Hun hævdede at komme fra planeten Sirius (der mig bekendt ikke er en planet men en stjerne). Udspurgt om hvordan hun vidste det, forklarede hun, at det var noget, hendes "mester" havde fortalt hende. På spørgsmålet om, hvordan hun rent praktisk "højnede det åndelige niveau" på jorden, altså hvad hun konkret gjorde, lød det nærmest til, at det var nok, hun bare var her.

Englemennesket skulle iøvrigt giftes ugen efter. Så man spurgte, hvad hendes tilkommende mand mente om at blive gift med en engel fra Sirius. Med latter i stemmen fortalte hun, at han slet ikke troede på "den

slags". Det var altså endnu ikke lykkedes hende at få givet ham et "åndeligt løft". Men måske vil det komme hen ad vejen!

Jomfru Maria græder stadig

Nu har også Australien fået sit "Jomfru Maria mirakel". Palmesøndag begyndte en statue af jomfru Maria i byen Perth at græde rosenduftende

tårer. Byens ærkebiskop har fået analyseret tårerne, der består af en blanding af planteolie og rosenolie. Stedet er nu blevet valfartssted for tusindvis af mennesker. Men hvordan skal budskabet mon opfattes?

Hvad er GRALEN?

I spirituel litteratur støder man af og til på begrebet "Den hellige gral", men hvad betyder det egentlig? I den gamle legende om Parsifal og Gralsborgen synes det at betyde en tilstand af "højere bevidsthed". Parsifal skal igennem en række indvielsesprøver for til sidst at blive "gralskonge". Man mener ordet "gral" kommer af "graduale", der betyder gradvis.

I legenden optræder også et "skæbnespyd" (det Hitler var så interesseret i!). Det kunne "såre", dvs bringe gralskongen til moralsk forfald gennem seksuel perversion. Skæbne-

spydet er et fallossymbol! (Apropos polforvandlingens risiko for seksuel afsporing!) Alkærlighedens udvikling hæmmes af de seksuelle instinkter - det er "dragen", som spærrer vejen til "den hellige gral".

Nogle har villet tolke gralsmysteriet ind i en Jesus-sammenhæng, sådan at skæbnespydet skulle være det, den romerske soldat stak ind i siden på den korsfæstede Jesus, og gralen skulle være en skål, som man samlede hans blod fra såret op i. Men gralslegenden er fra længe før Jesu tid. Den menes at være opstået i gudindekulturens frugtbarhedskult.

I denne gamle kult var "gralen" en magisk "kedel", hvori man blev genfødt (døbt, dypet), altså en symbolsk livmoder (med fostervand). Senere blev den af kristendommen gjort til en "heksekedel"! Gundestrupkarret fra bronzealderen har nok været til det brug. Det som senere tider har tolket som menneskeofring har måske i virkeligheden været et kultisk død-genfødsels-ritual!

En frugtbarhedskult ritualiserer naturens kredsløbsdrama ("Hvis hvedekornet ikke dør ..."). Når kornet får vand, vækkes det til nyt liv. Og her er seksualiteten vigtig for genfødsels-underet. Den falliske stav, majstangen, er en naturlig del af det rituelle drama. Det var først senere, i den kristne tid, seksualiteten blev problematisk.

Kong Arthur "ofrer" ifølge legenden sit magiske sværd, Excalibur, til "Søens dame", gudinden. Han ofrer sin "falliske stav" på den åndelige udviklings alter. Han er åbenbart begyndt polforvandlingen! Eller han repræsenterer symbolsk den, der er polforvandlet dvs det rigtige menneske.

Gralen beskrives af bl.a. middelalderens minnesangere som "en ædelsten" - de vises sten - som menes at være det alkymistiske symbol for koglekirtlen, "det tredje øje". Gralstegnet er i alkymien, når solen (intelligens) står i et bestemt forhold til månen (følelse). Gralen beskrives også af og til som en brønd, en klippehule, en labyrint, hvor gralsridderen skal møde dragen (tærsklens vogter!).

At begrebet "den hellige gral" er forbundet med vor åndelige udvikling, dvs med vor søgen efter højere bevidsthed, er uden for al tvivl. Den er et symbol, og som al anden symbolik, skal den ikke forstås alt for bogstavelig. Det handler jo om mentale processer!

Et indigobarn?

Natasja fra Saransk i Rusland har forbavsende evner. Fra hun var 10 år har hun kunnet se gennem vægge og lukkede døre, se udenpå mennesker, hvad de fejler, ja et fotografi er nok til at se det. Hun kan se sygdomme, som hverken røntgen eller ultralyd kan afsløre. "Jeg kan når som helst skifte mellem de to slags syn", siger hun. "Jeg skal bare ønske at se ind i en krop, så sker det. Jeg kan se alle organer, ja de enkelte celler. Se om de pulserer rigtigt eller forkert".

Hun er nu 17 år og har været "afprøvet" af diverse faglige eksperter, også i London. Alle erkender, at hendes evner er ægte og fantastiske. Forældrene troede i begyndelsen, hun var psykisk syg. Men moderen erkender, at Natasja altid har været lidt speciel, for hun kunne tale allerede da hun var seks måneder, og kunne læse som 3-årig. Alt tyder på, at det ikke handler om de gamle psykiske evner, men om de intuitionsevner, vi alle vil udvikles til at få på et tidspunkt. Især fordi hun åbenbart kan styre dem viljemæssigt.

Nu må vi så håbe for hende, at hun og andre får glæde af disse nye og specielle evner. Hun kan selvfølgelig vælge "at slukke" igen, hvis det bliver for ubærligt at være anderledes. Men der er jo en dybere mening med, at sådanne "gamle sjæle" fødes på jorden i vor tid. Så vi kommer nok til at høre mere om hende.

2004 - året for oprydning

Numerologen Olaf Brandt, der har en artikel om "Martinus-koden" her i bladet, giver hvert år et bud på, hvad årets tal indebærer. For året 2004 skriver han bl.a., at årtusindevibrationen er præget af 2-tallets årsag/virkningsforståelse både personligt og internationalt. Alt har to sider, ånd og stof, og udviklingslektionen vil fremover bestå af at opnå forståelse for balanceforholdet her imellem.

Det hedder nu ikke mere som i forrige årtusinde, hvor 1-tallet var forrest, enten/eller. Med 2-tallet forrest hedder det både/og. Fremover vil vi derfor behøve et mere nuanceret syn på tingene og større forståelse overfor samspillet med omgivelserne. Med 4-tallets entre i 2004 vil der blive fokus på 4-tallets struktur-, reorganisering- og konkretiseringsenergi. Nye livsværdier vil vinde indpas, og

det gælder om kritisk at få ryddet ud i gammelt skrammel og få samlet de løse ender i sin tilværelse.

4-tallet er symbol for "det over sig selv og sit liv tænkende menneske", dvs at vi via personlige erkendelser skal følge vor egen dømmekraft, så vi hver især når frem til vort personlige livsgrundlag og selvstyrende vej frem. Altså et år med fundamentale omrokeringer, evt. værdikriser, kursskift og en fornuftsbetonet stillen spørgsmål ved sin livsvej og holdnings moral. Der er ingen hurtige og nemme løsninger under 2004-energien - det gælder om at nå helt ud i hjørnerne af sin eksistens! Det gælder nyvaluering og oprydning!

Esperanto breder sig

Bladet Esperanto-nyt fortæller, at der nu er 63 universiteter i 23 lande, der underviser i esperanto. Sidste år var der 43 universiteter i 20 lande. Det går fremad! Sverige er med på listen, men ikke Danmark og Norge. Udvidelsen af EU har ellers for alvor sat fokus på sprogproblemerne i Europa, det bliver jo aldrig et fællesskab, så længe der ikke er et fælles sprog. Der er nu 20 officielle sprog, der skal tolkes imellem i EU. Tænk hvor mange misforståelses-muligheder!

Der er jo dem, der ikke bryder sig om det nuværende "global-sprog", amerikansk. Rusland har iflg det nævnte blad vedtaget en lov, der forbyder brugen af engelsk slang - som f.eks. "biznes" og "menedgment". Man kan få 2 mdrs samfundstjeneste i straf, hvis man gribes i at bruge den slags ord! Mon ikke det blot er en joke?

Hvordan vil New Age komme til at se ud?

Oversat fra internettet af Gunder Frederiksen

Artiklen bringer nedenstående svar på dette vanskelige spørgsmål.

Begrebet New Age har undergået adskillige fordrejninger i de seneste få årtier: Kommmercialismen har forvandlet det til en karikatur af den oprindelige ide'. Hvordan lys og røgelse bliver symbol på noget så profant som New Age er eksempler på, hvordan originale og dybsindige tankeformer kan blive fordrejet til meningsløse begreber, tomme for inspiration.

Her skal vi kaste et blik ind i New Age, der ligger på den anden side af den store brand (dommedagsudløsning). Vedvarende konstruktiv energi vil komme for dagen på jorden med klare ideer og former for institutioner, der vil lede den nye tid. Lad os give jer nogle få af de karakteristika, der er gældende for New Age.

1. De nuværende former for ledelse vil undergå en radikal forandring; en højere form vil erstatte alle regeringssystemer, inklusiv demokrati, der tilsyneladende har udspillet sin rolle. De nye ledere vil nødvendigvis være på niveau med, hvad I vil kalde adepter og telepatiske være i forbindelse med det spirituelle hierarki. Lederne vil i stigende grad være i stand til at se konturerne og formerne for den evige plan. En af de vigtigste fordele ved at frigøre jorden for negativ indflydelse af de mørke kræfter er at give menneskeheden evne til klart at se den evige plan. Uden rænkespil og hemmelige anslag mod sandheden vil den evige plan gennemtrænge alle tankeprocesser og give mennesket evne til at realisere sit sande potentiale til at reflektere guddommen.

2. Menneskets frie vilje vil forblive intakt, men guidet af højere principper.

3. Før disse dybtgående ændringer på lederniveau er institutionaliseret, vil der blive massive jordændringer, der radikalt vil forandre jordens nuværende geologiske mønstre. De klimatiske uligheder, der favoriserer nogle og fastholder andre i en permanent fattigdom, vil ophøre. De alvorlige klimatiske forhold, der dominerer visse regioner i verden vil blive modificerede betydeligt. For eksempel vil den energi, der vil strømme ud over jorden og smelte nuværende områder under isen, afsløre frugtbar og opdyr-

kelig jord, der vil sikre, at alle får adgang til føde.

4. Havenes overfladeniveau vil stige signifikant og ændre hele jordens konfiguration, idet floder og vandveje vil flyde over og bringe vand til den store Saharaørken, til Centralasiens, Mongolske steppers og lignende udtørrede landområder. Dette vil skabe en jord af ønationer med gode havne, god vandveje. Desuden vil der være tilstrækkelig med regn til dyrkning af fødeemner, der dyrkes lokalt. I virkeligheden er disse geologiske ændringer nødvendige for at fordele udbyttet af jordens gavmildhed og gøre det tilgængelig for alle. Fra starten af New Age vil alle jordens lokaliteter være gavmilde.

5. Efter en kommende verdenskrig vil sandheden tale med én stemme og verdens religioner vil smelte sammen til en – øst, vest, nord og syd. Nyskabelser inden for Internet, der ikke ligner noget af, hvad vi kender i dag og enorme nye mediefaciliteter vil bringe meddelelse om disse harmoniske sandheder. Oplysning om New Age vil gennemtrænge forretningsverdenen, kulturen og alle livsformer, og der vil ikke blive nogen religion, men kun sandhed vil gennemtrænge al menneskelig design og struktur.

6. Fordi sandhedens stemme er én, vil relationer være harmoniske, forretningsforbindelser vil hæve sig til et højere mindre hensynsløst konkurrenceniveau, og relationer mellem nationer eller hvad vi i dag kalder lande vil udvikle sig i overensstemmelse med fuldstændig forskellige regler. De internationale relationer vil ikke være baseret på magtpolitik, men på principper. Principper vil give anledning til mere enighed end uenighed. Aggression vil ikke længere være reglen. Menneskelige relationer baseret på dette ene princip vil være tilstrækkeligt og det fredelige tusindårsrige, der så ofte har været lovet for vor tid, vil blive realiseret.

7. Gode og retfærdige relationer mellem nationer vil skabe stor velstand, fordi fordeling i stedet for hensynsløs konkurrence - efter principper, der går ud på, at vinderne tager alt - vil præge forretningsforbindelserne. Hvert enkelt land eller nationale enhed vil finde sit eget specielle overskud til eksport efter at det har dækket egne behov (selvforsyning). Meget af det potentiale, der findes i den menneskelige sjæl, vil blive åbenbart i form af specielle varer og tjenester, som alle nationer deler til gensidig fordel.

8. Penge vil stadig eksistere på jorden og forretningsforbindelser vil ligne nutidens uden den griskhed, der altid har præget de mørke kræfter. Menneskesjælens naturlige tendens er service. Når mennesket følger sin

sjæl i fuld frihed, vil mange blive overrasket over, hvad der kommer og som end ikke kan forudsiges i dag. Dybt begravet i hver sjæl er ubegrænsede undere, der venter på at blive manifesteret, når jorden endelig er befriet for de mørke kræfter. Reformationen af den individuelle sjæl, dens endelige befrielse og udvikling vil med sikkerhed markere en ny tid, der er uden sidestykke til andre, der hidtil er kendt på jorden.

9. Og denne åbning af sjælen vil også bringe teknologiske fremskridt med sig, der vil udgøre forbedringer i stedet for destruktion for menneskeheden.

Kilde: <http://www.sanctusgermanus.com>

Et meditations- og healingsprogram

v/Gunder Frederiksen

Med baggrund i mangeårige studier af Martinus' kosmologi har jeg udarbejdet et meditations- og healingsprogram, som er beskrevet på ca. halvanden A4-sider. Jeg har selv arbejdet med det gennem et par år med tilfredsstillende resultat, hvor jeg nu tilbyder at stille det til rådighed for evt. interesserede, der er fortrolig med Martinus kosmiske analyser. Jeg er specielt interesseret i at høre om andres erfaringer med programmet, der kan tilsendes vederlagsfrit ved henvendelse på min adresse: Klintvej 85, Klint, 4500 Nykøbing Sj. eller tlf. 5930.3651.

Berigtigelse

Nedenstående tegning bragte vi i forbindelse med Per Bruus' artikel i forrige nummer. Vi beklager at vi ikke fik påført at ophavsmanden til følgende sentens var den berømte, svenske nobelpristager **Harry Martinson**:

Det vanskelige ved at gå ud i virkeligheden er, at den findes inde i ens eget hoved.

Evighedens perspektiv

v/Leif Karup Nielsen

Træerne står
så støt derude,
de giver fred -
her, bag min rude,
de vinker til mig
med deres grene,
og blade hvisker:
Du er ej ene.
For fællesskab
af stort og småt
på klodens jord,
er vældig godt:
Flora, fauna,
farver, LIV -
er så trygt
et perspektiv.

Træerne står
på vinterdage
som barket pind -
som ribbet stage.
Nøgne "arme"
strækker ud,
mod vintervejrets
sne og slud.
Kontraster taler
her et sprog,
som taget ud
fra Livets bog:

Dag og nat -
en cyklus kendt -
Vår og vinter,
permanent.
Dagsbevidsthed -
og søvnens timer,
menneskelivet
med det rimer:
Liv og hvile -
hvile, liv -
Evighedens perspektiv.

FILOSOFISKE KRUMMER

Bush: De der ikke er med os er i mod os
Jesus: Den der ikke er mod jer er for jer (Luk. 9.50)

En kulturs storhed og moralske fremgang kan bedømmes ud fra, hvordan dyrene behandles.
(Gandhi)

Enhver handling har en universel dimension og kan påvirke andre menneskers lykke.
(Dalai Lama)

Kelterne er frygtløse og mangler angst for døden.
De mener sjælen efter døden kommer igen i en ny krop.
(Julius Cæsar)

Allah udvikler alle sjælelige skabninger og sender dem tilbage igen og igen, indtil de vender tilbage til Ham.
(Koranen)

Musikken og arkitekturen er døtre af tallene.
(Augustin)

Gud er en altomfattende cirkel, hvis centrum er placeret overalt.
(Plotin)

Universet er en gymnastiksal, hvor sjælen motiverer.
(Vivekananda)

Kundskab er vingerne, hvormed vi flyver til himlen.
(Shakespeare)

Det lykkes amerikanerne at skille staten fra kirken men ikke at skille staten fra religion.
(ukendt)

I en politisk kovending kan det være svært at få stemmekvæget med.
(Ludwig)

En politiker behøver ikke være stemmesluger, fordi han æder sine ord i sig igen.
(Ludwig)

Forskellen på demokrati og diktatur er, at i demokratiet får idioterne lov at stemme, i diktaturet må de regere.
(B.Russell)

Erfaringer er ikke hvad der sker med dig, men hvad du gør med det, der sker med dig.
(A Huxley)

Når man taler om solen skinner den. Hvorfor taler vi så ikke bare noget mere om den?
(Grafitti)

Sandheden er det dyrebareste vi ejer - lad os spare på den.
(Mark Twain)

Det sikreste tegn på visdom er en vedvarende munterhed.
(Montaigne)

Når man er født i en præstegård, træffer man hurtigt bekendtskab med djævelen.
(Ingmar Bergman)

Mystikerne forstår universets rødder men ikke dets grene, videnskaben forstår dets grene men ikke dets rødder.
(Capra)

Livet er ikke noget TV, hvor vi kan skifte kanal, så snart det, der foregår, ikke rigtig fænger.
(Margrethe d. 2.)

Ordet samvittighed er gået af mode. Nu hedder det hævninger.
(Söderberg)

Det er pudsigt med nullerne. De betyder ingenting, og så er det alligevel dem, der tæller.
(Storm P)

I en skolestil om middelalderens pest, skrev 10-årige Søren: En god ting ved den sygdom var, at alle krige ophørte, fordi alle soldaterne var døde.

Udtrykket den ny verdensimpuls stammer fra den danske humanist og intuitionsbegavelse Martinus (1890-1981), der så universet som udpræget levende og til stadighed gennemstrømmet af skabende energiimpulser.

Fra tid til anden rammes Jorden af sådanne skabeimpulser, og resultatet er i hvert enkelt tilfælde et udviklingsspring på et eller flere områder. Fx. må de store historiske kulturerpoker ses som virkninger af fortidige impulser, og det samme gælder m.h.t. verdensreligionerne og naturvidenskaben.

Omkring starten af forrige århundrede begyndte ifølge Martinus en ny kraftig impuls at stråle ind over Jorden, og han så, at den denne gang ville afstedkomme intet mindre end fødslen af en helt ny verdensorden, kendetegnet ved bl.a. hidtil uset fremgang for humanitet, moral og kultur.

Allerede nu mærker vi så småt virkningerne af denne nye verdensimpuls, nemlig i form af de stormløb på den hidtil gældende verdensorden, der kendetegner tiden; politisk, økonomisk, videnskabeligt, teknologisk, religiøst, moralsk, miljømæssigt etc. Men typisk nok også som en lang række mere eller mindre målbevidste forsøg på at skabe bedre og mere menneskeværdige livsbetingelser for alle Jordens beboere.

Tidsskriftet Den Ny VerdensIMPULS har til formål at fokusere på hele denne interessante emnekreds og herunder orientere om det revolutionerende virkelighedssyn, Martinus gennem et langt og virksomt liv lagde frem i sin kosmologi.

Den Ny VerdensIMPULS

Klintvej 104 - DK-4500 Nykøbing Sjælland

Tlf. 59 30 52 72 - Giro 9 25 42 42

E-mail: kos-info@worldonline.dk

Hjemmeside: <http://k-i.homepage.dk>